

3 1761 04621822 8

PA
3864
A2Q3

Hermann Höne

Bonn 1892.

243

Doubl.

Reif besichtigt.

Whone

Jahresbericht

über das

Königl. Joachimsthalsche Gymnasium,

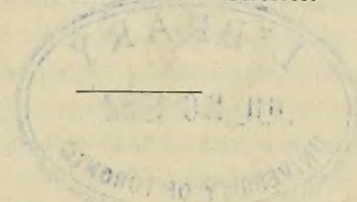
womit zu der

am 26. September stattfindenden öffentlichen Prüfung

ergebenst einladet

DR. F. G. KIESSLING,

Provinzialschulrath und Director.

Vorausgeschickt ist:

Alexandri Aphrodisiensis quae feruntur problematorum liber III et IIII

Herm. Vsener ph. d. in gymnasio regio Ioachimico adiunctus

ex libris manu scriptis recensuit.

Berlin.

Gedruckt in der Druckerei der Königl. Akademie
der Wissenschaften.

1859.

Jahresbericht

über das

Königl. Technische Hochschule München

PA

3864

A2 Q3

803507

CHR. AVG. BRANDISIO RHENANAE ACADEMIAE PROFESSORI CELEBERRIMO S. P.

Cum is collega qui his gymnasii Ioachimici commentariis antiquo more doctam commentationem adiuncturus erat, urgente in diem belli Italici grauitate iussus esset arma capere, munere illo ad me delato tandem copia mihi facta est persoluendi quod dudum TIBI uir praestantissime debueram, ut quos TVA manu e codicibus exscriptos singulari TVA liberalitate et beneuolentia mihi commodasses Alexandri Aphrodisiensis libros duos problematorum emendatos ederem. TE enim Itolorum Gallorum Britannorum bibliothecas ut Aristoteli Graecorum philosopho summo nihil deesset quo in pristinam restitueretur integritatem perscrutantem et excutientem ne uiliora quidem aut reconditiora ea fugerunt quae cum aliquo harum litterarum fructu situi uiderentur tineisque eripi. itaque iam Mutinam cum attigisses, tres Alexandri codices animum TVVM tenuerunt quibus problematorum numerum altero tanto maiorem contineri uidebas quam quantum ex Sylburgiano TVO exemplo noueras. quam ob rem tametsi TE tempus deficiebat nec in usus TVOS integrum illud ἔρμαιοιν conuertere patiebatur, copiis non auctis nolebas decedere, sed cum multa TIBI uiderentur memoratu esse digna, schedis ea TVIS mandauisti. Venetiis uero commoratus neque tempori neque labori pepercisti quo Alexandri librum tertium et quartum Graece nondum diulgatos non modo ex Marciano codice qui est numero CCLVIII transcriberes, sed etiam quae ab hoc apographo diuersa essent ex praestanti libro ΙΧΧΙ omnia, non nulla ex CCLVII enotares. exinde ad Britannos delatus cum Londini Harleianum librum V̄ICCLXXXV satis memorabilem perlustrasti, tum Oxonii non solum integrum alterum ad apographon TVVM exegisti, alterum locis aliquot inspexisti, sed etiam quae Bodleiano CXXXI continentur Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἐπί τισιν ἀπορίαι καὶ λύσεις, eas partim ipse descripsisti partim describendas curasti. haec fere sunt quae congesseras, ut aliquando Alexandri exemplaria duobus libris ad codicum fidem recognitis augeres. totum igitur hunc thesaurum tempore illo cuius memoria mirum quantum reficere me solet, cum in tanto luctu domestico et in ipso paene patris carissimi funere tamquam lux noua Bonnae mihi oborta esset, necopinanti quondam mihi attulisti fruique me eo (nam frui paratis ut posset futurus editor neque iam exterarum gentium bibliothecas adire coactus esset, indefesso TVO labore effecisse uidebaris) uolentem TV benigne iussisti.

Sed in aliis omnibus me haerentem et exsequendi quod copiis TVIS acceptis susceperam officii spem in futura otia differentem anteuertit Bussemakeri sollertia,

qui Aristotelis problematis ipso relegente a Didoto editis adiunxit προβλημάτων ἀνεκδύτων 'sectiones tres' (Aristot. Did. uol. III fasc. 1 p. 291-332). qui quod Parisiensibus libris excussis rem egisse sibi uisus non est, sed itinere Hispanico instituto Matritensem quoque codicem contulit cuius desiderium iam Iriarte bibl. Matrit. cod. Graec. mscr. catal. I p. 321 sq. excitauerat, egregie de his libris meruisse censendus est. Quid uero? confectam rem esse crederem? chartas TVAS abicerem? ego uero minime: qui manibus tenebam eorum maxime librorum scripturam quos Bussemakerus non attigerat, neque uiles eos aut ceteris magis inquinatos sed qui prae Parisiensibus uiderentur sequendi. exemplum uitiosissimum Parisiensem eum cuius scripturam adposita A nota uult intelligi duce[m] ille sibi elegerat in restituenda Alexandri manu: Matritensem librum multo potiore[m] esse auctorem codicum quibus TV usus eras consensus me docebat. porro scite ille quidem multa dextereque emendauit: multo plura ut libri a librariis pessime habiti primus editor lecturis coniectanda criticis emendanda reliquit. etenim illis ut lectio bene cedat, ne Latina quidem interpretatione adposita satis cautum est: tantopere ego quidem etiam nunc laboro quid sit quod uel 'hieme minus reflare uentos' uel 'equos qui recta quidem crura et paruum habeant supercilium aut ualde magnum, cito claudos reddi' interpres dicat (p. 300 pr. 48 et p. 323 pr. 169).

Quae cum ita essent, TIBI me hoc debere existimaui, ut non occultarem scriniis meis TVA illa, sed eadem quam TVVM me doceret exemplum liberalitate cum uiris ab hac studiorum ratione non alienis communicarem, neque discrepantiam scripturae e schedis TVIS excerpisse satis haberem, sed nouum exemplum illo modo quantum potuissem (quod quantulum sit, unus ego optime perspicio) emendatum foras dare[m], id autem ut facerem, aut aptiore[m] hoc aut magis paratum locum nancisci non licebat. Itaque ut iam eis qui ad emendanda haec problemata accessuri essent, quorum sagacitati quantum relictum sit nunc etiam rectius pleniusque perspici puto posse, munirem uiam, de libris manu scriptis quibus ea debentur, intellexi pauca disserenda mihi esse. Duo esse genera Alexandri codicum statuit Bussemakerus praef. p. VIII: altero enim eadem eodem disposita ordine contineri problemata, quae cum in aedibus Aldi Manutii a. MDCCCLXXXVII typis descripta essent, iisdem iterassent Dauionus (cuius editione quod uti mihi non licuit magnopere doleo, cf. Hoffmanni lex. bibl. litt. Graec. I p. 115) Sylburgius Idelerus, quo in numero esse Parisienses libros 1893. 2048. 2230. 3044, quibus addas Laurentianum pl. LXXV 13; ad alterum pertinere, si quidem recte eius sententiam adsecutus sum, reliquos omnes diuersissimos uel ordine uel numero quaestionum, Matritensem et Parisienses 1883. 1884. 2047. 2047 A. 2381. at illud genus ab hac disputatione abhorret: huius ei maxime codices esse iudicandi sunt qui tertii quoque quartique libri non singula capita sed integrum capitum ordinem nec nisi paruis quod fieri ubique solet siue mutilum siue discrepantem complectantur. quod si ita est, remouendi sunt Parisienses BCDE, relinquuntur autem e Bussemakeri libris Matritensis tantum et A (Paris. 2047 A). e TVIS contra uir

celeberrime accedunt Marciani tres (P R S) et Oxoniensis (O); nam de Mutinensibus suo loco postea dicam. Et Matritensis quidem maximam partem Constantini Lascaris manu scripti satis accuratam notitiam Iriarte l. s. nobis dedit. id enim in eo est maxime memorabile, quod cum Aristotelis problematorum liber I et II 1-13 praemissi essent, interposito quod p. 1-2, 6 legis prooemio illis ipsis ut liber III et IIII adiuncti ei sunt de quibus quaerimus: indices uero illis hi inscripti sunt Ἀριστοτέλους ἰατρικῶν προβλημάτων καὶ φυσικῶν ἐκλογαὶ τὸ γ' et Ἀριστοτέλους φυσικὰ προβλήματα τοῦ δ'. desunt tria tantum problemata nostra III 70. 107. 131. neque tamen reliquis quae Alexandri feruntur problematis prorsus Matritense exemplar destitutum est: secuntur enim inde a f. 46 u. Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιεύς προβλήματα φυσικά, quibus ut uiri inter Hispanos doctissimi uerbis utar 'continentur quae primo eiusdem problematum libro excuso, si excipias 22. 30. 35. 38-40. 42. 43. 45. 46. 49. 52. 53. 59. 60-62. 64. 65. 67. 73. 74. 77. 79. 80. 83-87. 89-96. 98-100. 104-106. 118-121. 124. 125. 129-131. 133. 135. 136. 142. 143. 145-148. 150. 151.' quod uero pergit ille 'contra in eodem excuso libro desiderari quae in manuscripto sub finem occurrant' nouem problemata, in primo profecto nequidquam quaesieris: sunt enim alterius libri pr. 7. 25. 26. 47. 53. 55. 58. 68. 64. De Parisiensi A Bussemakerus ipse dicat quod habeat: 'codex in quo ordo foliorum interturbatus est, olim continuisse uidetur seriem problematum quae Matritensis sectioni III et IIII respondebat; uerum hodie euulsis foliis nonnullis multa desunt; continet praeterea tria folia in quibus legitur principium alius seriei problematum quae in nullo alio libro uel edito uel ms. reperiri uidetur.' accuratius ut definiam, insunt in hoc libro III 1 (p. 2, 16-19), 4-12 (p. 3, 15-4, 7), IIII 66-192, quibus noua accedunt quadraginta quinque a Bussemakero in tertiam sectionem coniecta, a me nouis emendandae scripturae adminiculis deficientibus hoc loco non edita.

Vides neutrum ab omni parte tam integrum esse quam eos quos TV contulisti libros O P R S, ut in quibus Alexandri problematorum non solum tertius hic et quartus, sed etiam duo priores libri insint. nullum insuper problema Marciano P deest, quin etiam eam pr. IIII 81 partem quae excepto Parisiensi A in reliquis omnibus praetermissa est p. 18, 11-19, 6 exhibet, ac Parisiensi plenior. nihil praeterea nisi ea ipsa quam dixi particula ab Oxoniensi O uidetur abesse: quo de id tantum addendum est pr. IIII 107 inter pr. 118 et 119, eiusdem libri pr. 131 inter pr. 133 et 134 collocatum esse. reliqui Marciani R et S, de quibus cf. I. Morellius bibl. manuscr. I p. 144, eadem quae M omittunt pr. IIII 70 (nisi quod loco uacuo relicto MR) et 107 et 131: quorum duo posteriora qui factum sit ut interciderint, tamquam uestigium Oxoniensis monstrare uidetur; nimirum in archetypo codicum M O R S aut egregie fallor aut margini adscripta illa fuerunt. Verum etiamsi Marciani P et mutilati impiorum hominum manibus A origo ab exemplo aliquanto integriore repetenda est, tamen quominus eis solis recensionis auctoribus uteremur, obstabat cum huius negligentissima ac uitiosissima scriptura, tum illius fides de

coniecturis ultro inlatis raro sed tamen aliquando suspecta. id igitur agendum mihi erat, ut e cunctorum AMOPRS uestigiis ea quae in communi olim archetypo scripta fuissent coniectura adsequeretur eaque si sana non fuissent studerem emendare. quod si editio Parisiensis, cuius etiamsi numero plures auctoritate tamen duo tantum mscr. testes erant, dissentiebat ab apographo TVO, TIBI qui et grauioribus usus esses et pluribus auctoribus, malui fidem habere quam illi. itaque in eis quae ad orthographiam pertinent, elisionem dico litterarum $\bar{\epsilon}$ et $\bar{\upsilon}$, $\bar{\nu}$ ἐφελκυστικόν, uerbi γίγνομαι et γιγνώσκω scripturam, TVVM exemplum constanter secutus sum.

Sed quam a meliorum codicum parte stare perlustrata discrepantia scripturae facile perspexisti Georgii Vallae Placentini interpretationem Latinam quo tandem loco habeam, sciscitari ex me uideris. is igitur magna cum fide secutus est eiusdem generis librum mscr. cuius illi sunt: a quibus ubi discedit eius interpretatio, coniectura id factum est interpretis saepe numero feliciter locis corruptis adhibita. uerum tamen ordine prorsus diuerso problemata a Valla scis esse collocata, qua de re paucis dicam. manibus enim editionem teneo, si fides est Fabricio b. Gr. v p. 664 Harl., principem quae anno MDCCCLXXXVIII Venetiis prodit per Antonium de Strata Cremonensem. atque ibi praefationem primi libri p. 247-250, 9 Sylb. excipiunt eiusdem l. quaestiones 119-152; deinde hoc inscripto indice *Alexandri Aphr. eclogae medicinalium et naturalium ambiguitatum. problematon sectio secunda. prohoemium* et quaestio prima libri II (p. 299-301, 28) et III a me editi pr. 60-69. 71-84. 86-87. 89-101. 103-106. 108-122. 124-126. tum quasi interciderint tertia et quarta sectio, *Alex. Aphr. de quadrupedibus ambiguitates et solutiones differentes sectio quinta* sequitur, i. e. III 128-130. 132-133. 136-144. 146-150. 152-153. 155-170. 172-173. 175-192. *secta* deinceps primi libri problemata 1-118, *septima* alterius pr. 2-49. 51. 50. 52-62. 76. III 8. Cassii pr. 53. III 23. II 63-75 continentur. Quem ordinem tantum abest ut Valla ad libidinem finxerit, ut quibus ex libris duxerit demonstrare possimus. etenim sectiones I. II. V quas uocat cum in Latinum sermonem uerteret, utebatur ille aut Mutinensi 144 ipso (nam in undecim quae ille, non item Mutinensis omisit problematis sunt quae scientem illum praetermisisse existimaueris) aut certe simillimo: id quod statim TV uir amicissime perspexisti ¹⁾. nam et apud Vallam (sect. I. II. V) et in hoc libro desunt pr. I 1-118 et

¹⁾ haec enim tunc in chartas TVAS coniecisti Codex Moden. 144 (145). fol. chart. rec. (Alberti Pii) cont. Plutarchi opuscula quaedam, inde a f. 70 Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως φυσικαὶ ἀπορίαι καὶ λύσεις τόμος α. Zwischen f. 70 und 71 sind mehrere Blätter ausgefallen; f. 71 faengt an mit den Worten ἑμιλίας καὶ διηγήματα p. 287, 10 Sylb. Georgius Valla muss ein aehnliches lueckenhaftes Exemplar gehabt haben; denn seine Uebersetzung beginnt mit Auslassung dieses Theils vom Pr. $\overline{\mu\epsilon}$ p. 281, 18 Sylb. — dieses Problem ist im cod. mit der Zahl $\overline{\mu\epsilon}$ bezeichnet. In den uebrigen Problemen bis zu Ende des Buchs stimmt der codex mit der Sylb. Ausgabe. Τοῦ αὐτοῦ ἐκλογαὶ ἰατρικῶν ἀπορημάτων καὶ φυσικῶν προβλημάτων τόμος β. Nach dem ersten Probleme 2½ weisse Blätter. Darauf folgt wie in der Uebersetzung des Valla διατὶ αἱ τοῦ ἀνθρώπου ἔνυχες μαλκωτάται; bezeichnet mit ξ. So stimmt der codex auch im Folgenden mit der Uebersetzung..... Τοῦ αὐτοῦ περὶ τετραπόδων ἀπορίαι καὶ λύσεις διά-

II 2-III 59, quamquam ex reliquorum numero quattuor tantum in Mutinensi desiderantur III 70. 107. 134. 154. At qui tandem factum est ut Valla ea problemata quae de quadrupedibus sunt (III 128-fin.) in quinta sectione, non ut codex Mutinensis in tertia collocaret? unde petit quas initio omiserat primi et secundi libri partes? Praesto est Mutinensis cod. 110 ex ipsius olim Vallae, deinde Alberti Pii Carpensium principis libris Mutinam translatus²⁾: qui et illa quae sexta et septima sectione Valla comprehendit, I 1 (omisso prooemio) — 119 p. 288, 5 Sylb. atque II 2-extr. et librum III atque III 1-68 continet. hoc igitur exemplar prioribus tribus partibus uersis nactus sextam et septimam adiecisse, interpretationem libri III et III 1-59 uoluisse uidetur tertio et quarto loco ponere neque tamen perfecisse. Restat tertius Mutinensis 210 cetera is quidem centesimo decimo prorsus similis, eo tamen integrior quod omnia quarti libri problemata 1-192 neque non Casiana exhibet.

Accedo ad medium quoddam genus librorum, quod ordine capitum non turbato imperfectum atque mutilum relictum est librariorum ignauia. eiusmodi codice usus est Theodorus Gaza Thessalonicensis qui iussu Nicolai v P. M. medio fere saeculo millesimo quinto 'problematum Alexandri Aphrodisiei libros duos' Latine interpretatus est elegantiae quam fidei studiosior. alter enim liber problemata libri II. III (omisso prooemio). III 1-38 (cuius desunt pr. 3 et 24) complectitur. eidem sunt fines Oxoniensis N qui tamen tertii libri et indicem et prooemium seruauit. Laurentianus uero pl. 71, 33 quattuor libris promissis tertii ne prooemium quidem excedit sed in uerbo *σαρκώσας* p. 1, 9 subsistit, cf. Bandin. catal. III p. 22.

Tertium genus emendandae scripturae minimo est usui. atque de Parisiensibus quam sint ratione conflati, certiores nos Bussemakerus non fecit³⁾. quam uero

φοροι τόμος τρίτος Διατί τῶν τετραπόδων οὐδὲν κτέ. [4, 127]. Dann folgen die von G. Valla unter dieser Rubrik uebersetzten Probleme' et q. s.

²⁾ de quo haec TV olim adnotasti 'Cod. 110. chartac. recent. von verschiedenen Haenden. Γεωργίου τοῦ Βάλλα ἔστι τὸ βιβλίον — Ἀλβέρτου Πίου Καρπαίων ἀρχοντος κτῆμα. Enthaeht Ἀλεξάνδριου Ἀφροδισιεύως die Probleme ohne Prooemium. Uebrigens scheint das I Buch im cod. ganz mit dem Sylburgischen Text zu stimmen bis probl. *μῦ* (*μυ* des codex) p. 288, 5 wo es abbricht. Dann folgt nach einer kleinen Luecke das zweite Problem des II Buchs — am Rande ist bemerkt *ἄρος τόμος*. Auch das zweite Buch scheint im uebrigen mit der Sylb. Ausgabe ganz zu stimmen bis zu Ende. Dann folgt im codex Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισ. φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἰατρικῶν προβλημάτων ἐκλογαὶ τόμος γ' Ἀριστοτέλους περὶ ζώων ιδιότητος. mit folgendem weder in der Uebersetzung des Valla noch in Cod. 144 erhaltenen Prooemium Οἱ μὲν πλείστοι τῶν παλαιότερων κτέ. — Dann folgen die Probleme *διατί τῶν ἐν γάλακτι τρεφομένων* [III 1] κτέ., im Ganzen κβ Probl. Dann folgt Ἀριστοτέλους ἰατρικῶν προβλημάτων καὶ φυσικῶν ἀπορημάτων ἐκλογαὶ 12 Blaetter' et q. s. — Mira' etiam haec inter Mutinensem 144 et 110 intercedit necessitudo, quod cum in illo Alexandri probl. III 192 excipiant Cassii problemata 1-19 (p. 339, 13 Sylb.), in hoc Alexandream pr. III 68 nullo intermisso spatio (in margine tantum legitur *λείπει τέταρτον*) Cassiana reliqua 20-84 subsecuntur: ut unum olim exemplar integrum in duo discissum esse pateat.

³⁾ id tantum ex editoris Parisiensis praefatione p. VIII sq. colligere licet, quae antehac non edita problemata in illis libris extent. itaque B continet libri III problemata 4-10. 13-18. 20. 21. III 1. 3. 4. 6. 9. 10. 12-15. 19. 20. 26. 28-33. 35. 38-43. 49. 50. 52-54. 63. 72. 79. 81-83. 86. 89 et tertiae apud

sint inutiles, exemplo sunt Par. D et E uilissimi libri et omni genere interpolationum pessum dati, a quibus prorsus erat abstinendum. uideas enim quaeso quid loco uerborum p. 4, 24 γίνωσκε γὰρ — 25 ὑπάρχον E exhibeat 'γίνωσκε δὲ ὅτι τὸ τοιοῦτο καὶ αὐτὸ ἐκ τεσσάρων στοιχείων ἐστίν, οἷον τὸ μὲν γὰρ ὀστρακῶδες ἔοικε τῇ γῆ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν ἔχον τὴν σύστασιν καθάπερ καὶ ἡ γῆ', uel quale in D pr. III 103 legatur (Bussem. praef. p. xv). Sed aliud est unde uel his pretium aliquod accedat. nimirum ut horum librorum natura atque ratio recte pernoscatur, qui usque ad nouissima tempora etiam atque etiam nouos tamquam surculos egerint, qua de re postea breui dicam. nunc enim eius generis exemplum ponam Harleianum VIcclxxxv cuius quasi gemellus uidetur Parisiensis B esse (cf. adn. 3). de illo igitur haec accuratissimis tuis commentariis accepta refero: 'Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισέως ἐπὶ τισι φυσικαῖς ἀπορίαις λύσεις (sic) βιβλίον ᾱον complectitur primi libri prooemium, p. 67. 72. 76. 81. 55. 60. 64. 84. 85. 88. 90. 96. 111. 114. 118. 133. 139. 142. II 1. I 126. II 2. 3. 8. 9. ? *) 14. 15. 19. 21. 26-29. 31. 32. 36. 37. 41. 44. 43. 46. 56. 60. 61. 62. 65. 72. 73. 75. III 4. 5. 7-10. 13-16. 18. 17. 20. 21. III 1. 4. 6. 9. 10. 12-15. 19. 20. 26. 28-33. 35. 37-43. 49. 50. 52-54. 63. 72. 79. 81-83. 86. 89. sequitur τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου φυσικῶν βιβλίων β̄ haec complectens I 26-29; 2. 10. 12. 23. 31. 34. 35. 38. 39. 41. 42. 51. 54. 56. 65. 68. 74. 89. 115. 117. 123. 128. 138. II 13. 16. 22. 68. Bussemakeri partis III 46⁵). Al. II 25. 26. Bussemak. p. III 47⁵). deinde περὶ οὔρων πραγματείαν ἀρίστην τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Ἀλλῆ παρ' Ἰταλοῖς δὲ Ἀβιτριάνου (f. 20 u.) interpositam excipiunt f. 25 Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισέως φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἰατρικῶν προβλημάτων ἐκλογαί. βιβλίον δ̄ον. Ἰστέον ὅτι τὰ αἷτια τρία γὰρ εἰσιν οἷον προκαταρκτικά προηγούμενα καὶ συστακτικά. καὶ καταρκτικά μὲν εἰσιν οἷον λουτρὰ μέβαι καὶ τὰ τοιαῦτα προηγούμενα δὲ οἷον ὄγκοι φλεγμοναί. συνεκτικά (sic) οἷον πυρετοὶ καὶ χυμοὶ πλεονάζοντες. τὰ δὲ συμπτώματα ἢ ἐν βλάβαις ἐνεργειῶν ὡς ἡ παρέρρασις ἢ παραφροσύνη, ἢ ἐν διαθέσεσιν ὡς αἱ κακίχορσαι ἢ ἐκκρινόμεναι καὶ ἐπερχόμεναι ὡς ἡ γαστρορία καὶ αἱμόρροια: quibus coniunguntur de febribus erotemata qualia sunt τί ἐστι περίσδος, τί ἐστι παροξυσμός et breuissima responsa. denique f. 28 Ἀλεξάνδρου Ἀφρ. φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἰατρικῶν προβλημάτων ἐκλογαί. βιβλ. β̄, quo praemisso erotemate τίνα εἰσὶ τὰ ἀναγκαϊάτα τε καὶ ἀνώτατα τῆς ἰατρικῆς μέρης haec continentur capita περὶ τῶν τῆς

Bussemakerum partis (p. 331) 46 et 47. C cont. III 2-5. 13. 15. 20. 22. 27. 28. 32. 38. 40. 41. D cont. III 10 et 15. III 23. 24. 27. 29. 32. 37. 38. 56. 59. 67. 73. 95. 96. 99. 103 et Bussem. p. III 46-49. E denique III 6. 9. 10. 12. 21 et Bussem. p. III 50-52.

¹) neque enim habere me fateor quo referam corruptum hoc problematis exordium: Διατί βιαζόμενου πρὸς κίησιν πάχει τὰ ἀγγεῖα καὶ δίδωσι γένεσιν τῇ οἰκείᾳ βέσει.

²) exscribo duo illa Bussemakeri p. 331, 32-38 problemata qualia in schedis tuis leguntur: Διατί τὰ τῶν αἰσῶν πρὸς ἀλλοῖς ἐπιπίεμενα φθοίαν ἐμποιοῦ; ἐτι ἀντιθέτως τίνος μεταχουσι φυσικῆ; δυνατέστατον γὰρ πτηνῶν ἀπάντων ἔαιτός, ἔθεν οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ χλιζῆς θέρμας τὰ λεύψανα αὐθις ἐπῆλθέ ποτε. Διατί τὸ ἔλακον τῆ βαλάντη ἐπιφανόμενον γαλάνη ποιεῖ; ὅτι γλίσχρον καὶ ὑγρόν, διολισθέται ποιεῖ τὰ κύματα πρὸς αὐτῇ καὶ ἐνδιδόναι τῆς οἰκείας ὀρμῆς καὶ φορέας.

μήτρας παθῶν διαίρέσεις, περὶ κεφαλῆς καὶ τριχῶν, π. τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς παθῶν, πύσα καὶ τίνα πάθη συνίστανται περὶ τὰ βλεφάρα καὶ τοὺς κανθούς, π. ἔρπητος, περὶ φυγέθλου, περὶ διαφορᾶς αἱμορροΐδων. His igitur medici fruuntur. uides autem et quam late patuerit Alexandri interpretis clarissimi nomen quippe ad quem tam misella erotematum commenta referrentur, et quantum in ea re librarii male seduli studium collocauerint, ut nouos ex ueteribus libros conderent. Quod uel maxime in eis codicibus conspicitur, ubi Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιεύως ἐπὶ τισιν ἀπορίαι καὶ λύσεις leguntur non solum ex Alexandri quattuor libris sed etiam ex Cassii problematis electae. eo enim ex numero sunt Bodleianus 131, Parisiensis 1265 (neglectus a Bussemakero), Vindobonensis medic. 3 (cf. Lambec. comment. vi p. 200)⁶), tum illi problematis in angustum saepe coactis tum uerbis scriptoris male habitis insignes. Bodleianus autem eo quo enumerabo ordine has quaestiones continet *Al.* I 29. 10. 7. 4. 28. 5. 3. 23. 56. 57. 61. 63. 119. 122. 126. 133. 132. 134. 144. 145. 149. III 96 et 99. *Bussem.* partis III 48⁷). *Al.* II 48. I 117. 115. 36. 60. II 71. 76. III 12. 17 (p. 6, 30-7, 5). 22. III 2. I 16. III 13. I 26. 27. II 75. *Cass.* 55. 66. 67. 80. *inedita* duo (uide p. 37). *Al.* I 139. III 73. 78. 83. *Cass.* 50. 49. 53. *Al.* I 130. III 32. I 79. III 23. 24. 36-38. 56. 59. I 1. 21. II 26. 22. 7. I 127. 128. 31. 2. 18. 38. 42. 14. 21. Quae cum ita sint, iam spero grauaturn TE non esse uir amicissime, quod quamquam parata illa TVA beneficentia habebam, digna non censi quae integra ederem.

Tantum habui de exemplis manu scriptis dicere. itaque iam uir praestantissime ab disputationis argumento exili et ieiuno reuocare animum iuuat ad grauiora eaque ipsa quorum cogitatione cum emendanda haec problemata et edenda curarem, munus mihi crede taedio minime uacuum, ego reficiebar perferendamque mihi molestiam existimabam. quaerere enim TE uideo qua caussa commotus, cum Aristotelis esse maiorem libri III partem Bussemakerus statuerit, ego Alexandri, immo ne Alexandri quidem nomen utriusque libro inscripserim. Quid? quod bene illum iudicasse non modo concedo non dubitanter, sed laudibus effero? expediam autem sis TIBI hanc opinio- num turbam atque discordiam. primum enim quod ut Aristotelea haec in multis codicibus circumferuntur, tam id profecto in ea cadit quae Aristoteli ille adsignauit (III 39-192), quam in Alexandria quae perhibet (III 1-III 38). uerum enim uero tantum illorum rationes ex subtili ueterum Peripateticorum disciplina repetitae ab- sunt ab harum (I-III 38) nugis, tantum discrimen inter illorum dicendi genus ari- dum id quidem neque concinnum sed rebus aptatum atque friuolum illorum sermo- nem et tanquam uapidum intercedit, ut ex uetere problematorum uolumine illa esse

⁶) num eius generis etiam Neapolitanus Gr. 320, cuius 'omnia problemata uix summam XLV explere' Cyrillus catal. II p. 428 tradidit, contendere non ausim.

⁷) speciminis exhibendi caussa illud pr. (p. 331, 39 Buss.) ut in Bodleiano scriptum sit referam: Διατί ὁ ἄνεμος ἀμυδρῶς πνέει· προκόπτων δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλην γῆν φερόμενον γίνεται σφοδρότερος; διὰ τὸ συγκαταμίγνυσθαι αὐτῷ ἄλλας ἀναθυμιάσεις ἐκ τῶν κατὰ μέρος.

desumpta necesse sit nos statuere. Duabus autem illa partibus constant, altera (39-126) quae est *περὶ συμπτωμάτων*⁸⁾, altera (127-192) qua continentur *περὶ τετραπόδων ἀπορίαι καὶ λύσεις διάφοροι*: qui index non tantum in Mutinensi 144 et Vallae interpretatione inuenitur, sed similiter et in Marciano P *Ἱατρικαὶ ἀπορίαι περὶ ζώων καὶ τετραπόδων* et in Mutinensi 210 *Ἱατρικαὶ ἀπορίαι περὶ ζώων κ. τ.* nouissimo libri quarti problemati legimus subscriptum. priorem uero partem e compluribus problematorum libris, quales sunt qui Aristotelis feruntur, conflata esse uel eo probatur quod qui eam composuit ne in fraude deprehenderetur ueritus quaestiones e singulis libris petitas disiunxit argumentoque dissimiles commiscuit haud secus atque factum est in prioribus libris. porro. non minus uiginti sex eius partis problemata iisdem uerbis leguntur in Aristoteleis: reliqua igitur (neque enim extant etiam nunc Aristotelea *ὅσα περὶ ἰλιγγους* neque *ἕσα περὶ τρίχας καὶ ἄνυχας* neque *ὅσα περὶ καθήρσεις*) ad deperditos eiusmodi libros referenda esse nostro iure statuimus. exemplo sint quae de uertigine immixta sunt problemata, prorsus eodem modo atque Aristotelis qui dicuntur libri II et V et XXVI ex aliis Theophrasti commentationibus naturalibus, ita illa ex eiusdem *περὶ ἰλιγγων* libello electa eiusque (liceat enim mihi technicorum uocabulum huc uertere) quasi epimerismi. nam quod Hieronymus Mercurialis uariarum lectionum I cap 9 pro comperto habebat Theophrasteum *περὶ κόπων* librum 'fere totum ex Aristotelis problematibus [I. V] conflatum esse', similia nostra memoria Bojesenum (de probl. Arist. diss. p. 10 sq. 15. 35 sq.) recouere non decebat. Alterius partis magis etiam perspicua est origo. tenemus enim illius generis ipsius librum quem ne index quidem deficit, siue maui libellos tres *περὶ τετραπόδων* (127-137), *περὶ ὕων* (138-161), *περὶ ἵππων* (162-192). quorum nullus inter Aristoteles seruatus est, maxima tamen argumenti pars ex Aristotelis de historiis, de partibus, de incessu animalium libris ducta est non obscure. apertissimum autem signum duco, quod cum in priore parte plurima ex Aristoteleis sint iterata, alterius huius duo tantum problemata 172 et 189 leguntur etiam in Aristoteleis, utrumque tamen in eo libro quem ex uariis male consarcinatum esse nemo, ne Bojesenus quidem (p. 28) inlitiatus est, uidelicet decimo illo qui inscribitur *ἐπιτομὴ φυσικῶν*. accedit aliud: Alexander enim pr. I 141 p. 295, 26 Sylb. *ἕς τῆ κόπων τέρπονται* inquit *κατὰ Ἀριστοτέλη, ὅτι παχύρευχοι ὄντες ἔχουσι διαφορευμένην τὴν ἰσφρησιν καὶ μὴ ἀντιλαμβανομένην τῆς δυσωδίας*, quae cum et in problematis et in aliis libris (ueluti *π. ζώων μορίων* II 16) frustra quaesuissem, in his problematis (150 et 156) inueni, itemque Bussemakerus (cf. praef. p. xviii). qui tamen quod addidit quae in pr. 145

⁸⁾ In exordio p. 10, 14-23 haec proponuntur de quibus dicendum sit: *ἰλιγγοί* (cf. pr. 39. 42-43. 49. [107]), *πταρμοί* (40-41. 45. 47. 50-52), *χάσμη* (46), *λυγμός* (53. 111), *σκοτοδίησις* (immo *σκορδίησις* uel *σκορδιησμός* cf. pr. 44), *ερευγμός* (de eo nihil inueni), *τρίχες* (55-57. 61-64. 66-73. 75-82), *ἄνυχες* (58-60. 65. — *τοίχες καὶ ἄνυχες* 54. 74), *φωνή* (83-89. 91-96), *ἀκοή* (90. 97), *ὀσμὴ* (98-104), *γέλως* (de eo nullum hic extat problema), *ναυτία* (105. 106). Praeterea quae non proposita erant, de spiritu pr. 48, de purgationibus et alui profluuio pr. 107-110. 112-126 multis disputatur.

exponerentur, ea ipsa a Plutarcho quaest. nat 21 p. 917 afferri tamquam Aristotelea, fefellit cum opinio: utriusque enim auctor fuit Aristoteles h. an. vi 28.

At 'haecine ergo' inquires 'tua ista constantia ut qui aut Alexandri aut Aristotelis esse illa neges, idem probes esse Aristotelea'? Tamen ne sic quidem mecum me dissentire minime omnium tu uir doctissime miraberis, qui quam longe Aristotelea illa quae perhibentur a Stagiritae ingenio abhorreant penitus cognoueris. etenim ut supra significauimus, qui primus illa condidit hoc agebat, ut si quae in Aristotelis Theophrasti aliorum ueterum Peripateticorum libris physicis explicata essent difficilia et repugnantia (ἀτοπα, ἀπορίαι), ea eligeret et in quaestionis responsive speciem fingeret. inde iam posteriores illi Alexander et Cassius pleraque sua mutuati sunt partim non mutata partim uerborum imbecillitate corrupta auctaque ineptiis. Ita ea quae Aristoteleis adiungi editor Parisiensis iubet non mutata adsumpsit, quae in libris I-III 38 leguntur ea pro suo ingenio Aristoteleis illis usus perscripsit hic si fas est dicere Alexander. nam ab eodem scriptore conflata utraque esse id profecto bonis codicibus qui quattuor libros coniunctos exhibent (in Matritensi enim ceteris minime integrior quod cum Aristoteleis iunctus est liber III et IIII, cur tandem deterior pars III-III 38 praetermissa non est?) tantisper credendum erit, dum prolato exemplo illis antiquiore alia possint probari. Sed fortasse dixerit quispiam, coniuncti cum traditi nobis sint tertius et totus quartus liber, non esse eos quidem disiungendos, sed parendum codicum eorum auctoritati qui Aristoteli illos tribuant. qua de re secus ego censeo. a contraria enim parte nonne totidem, immo plures stant testes Marcianus S Mutinenses 110 et 144 Oxoniensis N Gaza Valla alii? nonne ei ipsi qui ab istis citantur praeter unum Matritensem omnes Alexandri primo alterique libro subiungunt Aristotelis nomine inscriptos tertium et quartum? uerum restant grauiora. nam quae tertio libro et quarti priore parte continentur problemata a primi et secundi scriptore profecta esse haud scio an nemo negauerit qui uel dicendi genus⁹⁾ uel disserendi rationem (quale est inficetum allego-riarum studium quod et I 87¹⁰⁾ et III 17 obseruabis) contenderit. A qua comparatione nolim excludi prooemia librorum II et III simillima eo quod nulla fere inter ipsa librosque intercedit necessitudo. iniuria enim tertii prooemium Bussemakerus tacite praetermisit, cum operam quam tumultuariam in his libris condendis scriptor collocasset, inde planissime intellegi posset. nimirum quam coniecturam Bubluis Arist. uol. I p. 178 iam ceperat exorsos olim esse ab hoc prooemio commentarios a Byzantino homine

⁹⁾ quae enim in altera parte breuissime saepe dicta legas, ea in prioribus III libris fusiore paullulum et parum accurata definitaque oratione enarrantur, ita ut emendanti prorsus alia ratio ineunda sit in hac quam in illa. itaque in libro III non tam glossemata et interpolationes cancellis circumscribenda erant (quod faciendum mihi saepe existimaui in posteriore libri quarti parte), quam toleranda molesta sermonis abundantia quae in pronominum maxime usu cernitur, uide exempli causa III 15.

¹⁰⁾ non minus absurda in pr. I 134 conspicitur fabularum explicatio, in qua Euhemerum tibi aliquem ex lepida Psellorum gente audire uidearis.

nescio quo scriptos in Hippocratis aphorismos, eius rei documento est codex Vindobonensis medic. 4 satis antiquus quo comprehendi Hippocratis librum aphorismorum cum anonymi cuiusdam praefatione illa narrat Lambecius comment. vi p. 200: unde edidit eam post Iriartem Dietzius ('Apollonii Citiensis, Stephani al. scholia in Hippocratem et Galenum' uol. II p. 244 sq.). Sed ut redeam unde euagata est oratio, restat aliud quod Bussemakerum fugit indicium quo eundem quattuor librorum esse siue scriptorem siue manus editorem arguamus. quod enim legimus III 17 ὥσπερ γὰρ ἐξεθέμεθα τὴν αἷον τετραμερῆ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ αἷμα, quis uerbis p. 7, 1-5 inspectis non sentiet aut nusquam aut ad Alexandri II 70 p. 327, 2 Sylb. pertinere: ὥσπερ δὲ οὐδὲς ἐστὶ τετραμερῆς ἔχων ἄνδρες τὸ ἐπιπολάζον κορυφώτατον ὄν, καὶ τρύγα ὑφιζωνούσαν παχέαν οὖσαν, καὶ τὴν ὑγρότητα τὴν τῷ χρόνῳ δαπανωμένην, καὶ αὐτὸ τὸ οἰνώδες καὶ τρόφιμον? Iam igitur cum et ab Aristotele huius scriptionis suspitionem procul remouendam neque quattuor librorum caussam diuidendam esse mihi largitus sis, id mihi relinquitur, ut ne Alexandrum quidem horum scriptorem recte existimari TIBI persuadeam. quod neque melius neque plenius posse me intellego quam repetitis Theodori Gazae uiri sanissimo iudicio insignis uerbis quae ad Nicolaum V scripsit *'Alexandri illius haec [esse] uiri foecunda sapientia praediti et ueri atque germani opinionum Aristotelis speculatoris, nullo pacto equidem credere possum. nam et doctrina auctoris illius cum in plerisque aliis tum in iis quae de animo istaec disserunt problemata omnino desyderantur; et ab elocutione illius adeo longe haec dissonant, ut facile quisque lectione ueterum litterarum graecarum exercitus intelligere possit non id opus ad Alexandrum Aphrodisieum, sed ad aliquem multo recentiore autorem referri oportere. doctrinae iudex nullus te melior esse poterit, elocutionis uero . . . sint illi arbitri uelim qui neque per malignitatem ementiantur, neque per ignorantiam litterarum gentis graecae bonarum aberrant.'* Quibus quid uerius esse potest et quid magis consentiens cum C. Prantelii uiri sagacissimi disputatione (comment. acad. Monac. uol. VI 2 p. 376)?

Quod si a Byzantino quodam homine collecta haec et edita esse non negamus neque celamus quanta in aliis problematis rationum sit infirmitas, quanta in aliis rerum explicatarum exilitas et spurcicies, erunt (atque multos fore auguror) qui mihi exprobrent quod in eis studium meum collocauerim, et iam tandem intellegere sibi uideantur quid olim qui non esse philologum quin cynicus idem esset subobscurus dictitaret, Fridericus Schlegelius sibi uoluerit. id enim esse philologorum ut quas tangere pigeat alios sordes, illi arripiant contrectent deterant. ignorare isti uidentur uetus illud, nihil in studiis tam paruum esse tamque contemptum et abiectum, unde aeternae ueritatis scintilla nulla emicet. quod in hos quoque libros cadere tu uir doctissime primus intellexisti. etenim qualem originem habuerint et qua natura sint Graeca problematorum uolumina, nonne hinc uel maxime et planissime potest dispici? itaque quamuis plerisque taedium me parituum esse lecturis probe sciuissem, religiosum habui praetermittere quidquam quo patefieret et quam diu obtinuisset eligendi excerpndique studium unde prima illa prouenissent, et quantopere luxuriasset hoc

litterarum genus. Neque tamen ob hanc unam causam digna haec problemata erant quibus operam darem; nam etiam aliis et antiquioribus scriptoribus et qui magis in oribus sint animisque hominum utilissima sunt. ueluti Theophrasto, cuius de uertigine libello misere corrupto opem ferunt quae inde petitae sunt quaestiones; § 9 p. 809, 25 Schn. conl. horum pr. p. 11, 14 sq. ratione certissima sic emendabis: — τὰ ἐν τῷ κινεῖσθαι σωζόμενα δίστησι καὶ ἡ στάσις· τῆς ὄψεως δὲ στάσεως ἐνὸς μορίου καὶ τὰλλα τὰ συνεχῆ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἴσταται· διστάμενα δὲ κτέ.; ibidem p. 809, 31 sq. Bernaysii coniectura Heracliteorum part. I p. 7 proposita confirmatur nostris p. 11, 16; § 15 fort. ἡ μὲν γὰρ ἔνδεια σύντηξιν εἰς τὰ κενά scribendum est conl. p. 11, 23; ibid. p. 810, 14 corrigas καὶ ἐφίστησι τὰς περιόδους conl. p. 11, 24; denique § 13 extr. et uoc. πλέον de quo dubitabat Schneiderus III p. 778 firmatur et scribendum esse patet ὅταν δὲ κινῶνται, φανερόν γίνεται καὶ εἰς ἐν μόριον ἀθρόον ἀποκλιῖνον (quod reiecto aoristo debebam hic quoque scribere cf. Arist. pr. VI 4) ποιεῖ τὸν ἰλιγγον conl. p. 12, 30. Neque Aristotelea problemata fructu suo destituuntur. grauissimum enim ad antiquissimi codicis Parisiensis 2036 (quem Y^a dicit I. Bekkerus) auctoritatem momentum habent quae in haec problemata ex Aristoteleo uolumine inlata sunt tempore codicibus nostris antiquiore: quando quidem tum maxime cum a reliquis codex ille dissentit, cum nostris consentit: quam rem ut uno exemplo ΤΙΒΙ probem, conferas mihi Ar. pr. XI 41 p. 904^a 1 sq. cum nostro III 97 p. 21, 20. etiam codex γ quem Bekkerus unde petuisset ne uerbo quidem praef. p. VI significauit, et quo in problematis usum esse scis alterum illum Didymum, iam quiuis perspiciet qualis fuerit: contendas quaeso Arist. pr. XI 61 editionis Berolinesis adnotationes cum nostro pr. III 95 p. 21, 10-13, Ar. XIII 8 et 9 cum nostro III 99 et 98: uides illum ipsum codicem fuisse horum quae Alexandri feruntur problematorum. Ceterum ad emendandam Aristotelis scripturam quae hinc possint uel post Bekkerum et Bussemakerum conferri, cum alii uidebunt, tum maxime Bonitzius in cuius acri ingenio spes suas habent Aristotelici nostrates omnes.

Verum (diutius enim quam par erat disputationis satis exilis auditorem uolui TE esse) hanc mihi quaeso da ueniam, ut de Empedoclis uersu pr. III 102 p. 22, 9 seruato paucis additis finem faciam scribendi. in illo enim cum ἀπαλὴν περὶ ποίην ad ueri similitudinem emendasse mihi uidear, relinquitur tamen ποδῶν quod sanum uix est ut corrigatur, et Empedoclis quae fuerit sententia ut diuinetur: qua in re ego quidem nihil proficiebam, dum ex illo problemate auxilium studebam petere, in quod uereor ne ornamentum potius quam argumenti causa uerba Empedoclis sint adscita. sed in testem incidi locupletissimum Plutarchum quaest. nat. 23 p. 917. qui cum proposita sit quaestio cur uerno tempore minus facile uestigia canes indagent, responsurus ab his orditur: πότερον αἱ κύνες ὡς φησιν Ἐμπεδοκλῆς 'κέμματα θηρέων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνοῦσαι' τὰς ἀπορροίας ἀναλαμβάνουσιν ἢ ἀναπολείπει τὰ θηρία τῇ ὕλῃ κτέ. Empedocles enim eo percipi odorem docebat, quod exirent de corporibus et diffunderentur tenuissima quaedam ramenta quas ἀπορροίας proprio

uocabulo dicebat (u. 281 Steinii, 267 Karst.), cf Theophrastus de sensibus § 9. 20 sq. quam ob rem cum in illo uersu neque κέρματα neque quod altero loco (de curios. 11 p. 520) Plutarchi codices exhibent τέρματα neque quae uiri docti coniecerunt κέδματα κεύθματα πέλματα ita sint comparata ut possis in ullo acquiescere, philosophi sententiam optime Ph. Buttmannus uidetur adsecutus esse qui in comment. societ. philol. Lips. III p. 33 κέρματα restitui iussit, atque eam emendationem I. Geelius incorrupti uir sanique iudicii aduersus Karstenum merito defendit (apud Karst. p. 524); patet enim uerba τὰς ἀπορροίας ut κέρματα interpretaretur adiecisse Plutarchum. iam uero uides Plutarchum eodem unde nostrum problema ductum est fonte usum illam quoque Empedoclei uersus reliquam cognouisse, utpote quam uerbis (ἀπορροίας ἀς) ἐναπολείπει τὰ θηρία τῆ ὕλη exposuisset, arctaque olim eam iunctam fuisse uersui illi quem Plutarchus exprumpsit. itaque haec uestigia si insistamus, eo perducimur ut non ἐρευνᾶ sed ἐρευνῶν (sc. κύων) idque aptum a percipiendi uerbo (ueluti ἀναπνεῖ) legisse Plutarchum statuamus. tum uero plane actum est de genetiuo ποδῶν: cuius loco quod maxime participium ponendum esset, ueri similis nullum repperi quam πολῶν. igitur hos fere uersus lectitatos olim fuisse in Empedoclis altero libro existimaueris

κέρματα θηρέων μελέων μυκτῶσιν ἐρευνῶν

ἰ ἀμπνέει ἄσσο ἀπέλειπε πολῶν ἀπαλὴν περὶ ποίην

(qui numeri ne quem offendant, uideatur u. 353 Stein. 389 Karst.).

Haec hactenus. quod relicuum est, TV uir amicissime fac ut et TVAM ualetudinem cures et coniuge carissima tandem denique in sanitatem restituta diu uenerabilis senectutis socia utaris. quod si quid de me liceat addere, pergas quaeso ut fecisti me amare.

Scr. Berolini mense septembri.

ALEXANDRI APHRODISIENSIS

QVAE FERUNTUR

PROBLEMATORVM LIBER III ET IIII

In adnotatione critica his notis usus sum

A	codex Parisiensis 2047 A	O	Oxonienſis coll. corp. Chriſti 113
B	Paris. 1884	P	Venetuſ Marcianuſ 521
C	Paris. 2047	R	Venet. M. 257
D	Paris. 2381	S	Venet. M. 259
E	Paris. 1883	T	Mutinenſis 110 (p. 1-2, 6)
G	Th. Gazaе interpretatio Latina	V	{ p. 1-2, 6 Vindobonenſis med. 4 cf. praef. p. XII { p. 14, 27 ſqq. Georgii Vallae interpretatio Latina
M	Matritenſis 84 (non 94 ut dicunt quidam)		
N	Oxonienſis coll. noui 233		

Br Chr. A. Brandiſii apographon (p. 1-2, 6 cod. T; p. 2, 7 ſqq. S) diſcrepantia
e libris NOPR non enotata

Bussem. ſcriptura Buſſemakeri e libris mſc. non petita

ci. Buſsem. coniectura Buſsem. in praefatione propoſita

Δ ſcriptura editionis Pariſienſis e libris petita

Δ i. e. } ſcriptura ed. Paris. diſſidentibus Buſſemakeri libris

U ego ſcripſi.

Problematorum numeri editionis Pariſienſis a meiſ ſic diſcrepant

ed. Par. ſectionis I pr. 1 - 22 = huiuſ ed. libri III pr. 1 - 22

II 1 - 69 = III 1 - 69

69* = 70

70-105 = 71-106

105* = 107

106-128 = 108-130

128* = 131

129-163 = 132-166

163* = 167

163** = 168

164-183 = 169-188

183* = 189

184-186 = 190-192

III 1 - 45 deſunt

46-47 praef. p. VIII

48 praef. p. VIII

49-52 deſunt.

[ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ]

ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΠΟΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

Γ.

[Οἱ μὲν πλείστοι τῶν παλαιότερων ἰατρῶν σποράδην ἐξηῦρόν τινα τῆς ἰατρικῆς, ἐκ κληθόνων
 5 ἢ τριόδων συνάγοντες καὶ ἀπὸ τύχης ἢ μαντείας ἢ κλήσεως δαιμόνων ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ.
 Ἴπποκράτης δὲ ὁ τῶν Ἀσκληπιαδῶν ταύτην ὡς ἂν εἴποι τις πλαζομένην συνάξας καὶ τελειῶς
 ὑφάνας πλήρη καὶ ἀρτίαν εἰργάσατο κεφαλὴν ἐπιθείς· καὶ οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι λέγων, ὡς ὁ
 προνοητικὸς θεὸς ἐλέησας τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀλλεπαλλήλοις νόσοις ἀπολλύμενον αὐτὴν τὴν
 φύσιν σαρκώσας Ἴπποκράτην κατήγαγε πρὸς ἀρτίαν ταύτης παράδοσιν. ἴσως γὰρ καὶ τοῦτο
 10 αἰνίττεται κατὰ τὸ προοίμιον τῶν Ἀφορισμῶν λέγων, ὡς ἔπειδὴ κατὰ τὴν πείραν ἡ ἰατρικὴ
 σχεδὸν ἀκατάληπτός ἐστιν (οὔτε γὰρ ὅτε βουλόμεθα, τοῖς πάθεσι τῶν ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσιν
 οἱ ἰατροί· τύχη γὰρ καὶ τῷ σπανίῳ τῆς γενέσεως δουλεύει ταῦτα), ἔτι γε μὴν καὶ ἐπικίνδυνος
 τῷ ἐν σώματι ῥευστῷ μὲν διὰ τὴν ὕλην καὶ ἀβεβαίῳ κεκτημένῳ δὲ καὶ θείαν δύναμιν ψυχικὴν
 γυμνάζεσθαι τὴν ἰατρικὴν τέχνην καὶ οὐκ ἀψύχῳ καὶ ἀτίμῳ καθάπερ τὰς ἄλλας τέχνας,
 15 πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰ πάθη ὑπὸ πολλῶν αἰτιῶν γεννᾶσθαι τε καὶ αὐξάνεσθαι καὶ διὰ τοῦτο
 δυσχεραίνειν τὴν πείραν ἐν τῷ διακρίνειν τὸ ποιητικὸν αἴτιον· φέρε τῷ λόγῳ ψιλῷ χωρὶς ὑπο-
 κειμένης ὕλης ἀσωμάτως πᾶσαν περιλαβὼν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διδάξω καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐπι-
 στημονικὸν λόγον ἔχειν ποιῶσα, καὶ τὰς αἰτίας πάσας ὑποθήσομαι σὺν ταῖς διαγνώσεσι πρὸς
 τὸ σὲ λοιπὸν τῇ πείρᾳ γυμνάζειν τὸν λόγον, τότε δ' ἂν σοι κατὰ τύχην περιπέση τι πάθος
 20 ἐφαρμόζειν τὸν λόγον καὶ γυμνάζειν καὶ ἀληθῆ τοῦτον εὐρίσκειν'. Τὸ δὲ μέγιστον τοῦ ἀνδρός,
 ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ λεγόμενοι Ἀφορισμοὶ οὐχ ἀρμύζουσι μόνον ἰατρικῇ ἀλλὰ καὶ κοινῶς παντὶ
 τῷ βίῳ· νόμοι γάρ εἰσι καθολικοὶ θεσπίζοντες καὶ κανονίζοντες τὰ γινόμενα· ὡς ὅταν λέγῃ ἐν
 τοῖσι γυμναστικοῖσι αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξίαί σφαιλεραί· καὶ πᾶν τὸ πολὺ τῇ
 φύσει πολέμιον· καὶ ὕπνος ἀγρυπνίῃ μᾶλλον γιγνόμενα τοῦ μετρίου κακόν',
 25 καθολικὸν δίδωσιν ἡμῖν κανόνα καὶ νόμον ἐπὶ παντὸς πράγματος, ὡς πᾶν μέτρον ἄριστον· καὶ
 πάλιν τὰ μὴ καθάρᾳ σώματα ὀκόσω ἂν θρέψῃς μᾶλλον βλάψῃς, ὃ δύναται
 καὶ ἐπὶ ψυχὴν μεταφέρεσθαι· οὕτω γὰρ ὁ θεῖος Πλάτων ἔφη τὰς μὴ καθαρὰς ψυχὰς ὅσω

DISCREPANTIA SCRIPTURAE. 1-2 ita NT. Ἀριστοτέλους ἰατρικῶν προβλημάτων καὶ φυσικῶν ἐκλογαί M. ἐκλογαί add. etiam T || 3 τόμος ᾗ NT τὸ ᾗ M Ἀριστοτέλους περὶ ζώων ἰδιότητος ᾗ P Ἀριστ. π. ζ. ἰδ. ἐπιγράφεται. προοίμιον et in mg. rubris litteris ἔοικεν γὰρ Ἀριστοτέλει M i. e. C. Lascaris || 4 ἐξεῦρον V || 5 δαιμόνων T || ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ U ἄλλων τινῶν τρόπων libri || 7 ὑφάνας M || 8 ἐλέησε et ἄλλ' ἐπ' ἀλλήλοις V || αὐτὴν om V || 9 αἰτίαν S || ταύτην P || 10 respicit verba Hippocr. p. 706 ed. Kühn. ἡ δὲ πείρα σφαιλερῆ, ἡ δὲ κρίσις χαλεπῆ || τὸ ἀντε προσμ. om S || ἢ ins. U || 11 σκηδόν M || οὔτε: f. οὐδὲ || 12 οἱ om M || 13 θέραν T θείαν V || 14 ἀψύχῳ M || ἀθύμῳ V || 15 αἰτιῶν Br || 16. 17 ὑποκερμένους T || 18. 19 πρὸς τῷ V προστῷ S || 19 τῆς πειρᾶς T || τότε U ὅτε BrV ὅταν M || περιπέσει P || 20 ἐφαρμόζων — γυμνάζων — εὐρίσκων libri || 21 μόνον P μόνῃ reliqui || 22 ὡς V om reliqui || ἐν — 23 σφαιλεραί aph. I 3^a p. 706 || 23 γυμναστικοῖσι MV || πᾶν — 24 πολέμιον aph. III 52 p. 719 || 23 πᾶν U πάλιν libri || 24 ὕπνος — κακόν aph. II 3 p. 712 || ὕπνος ἀγρ. S ὕπνος καὶ ἀγρ. reliqui || γινόμενα Br || 25 δίδωσιν MPSV διδοῦς T || 26 τὰ — βλάψῃς aph. II 10 p. 713 || ὅσω MT || βλάψῃς (S) T || 27 περὶ ψυχῆς BrM || Πλ. non Plato sed Platonius aliquis

ἂν παιδεύσῃς μᾶλλον βλάβεις, τῆς γὰρ ἀσωμάτου ψυχῆς ἀσώματος τροφῆς παίδευσις. καὶ ἐπὶ ἄλλων δὲ ἀφορισμῶν τὸ εἰρημένον κρίνων εὐρήσεις. ἔχουσι δὲ καὶ τὸ διωρισμένον καὶ τὸ συνεχές, ὃ καὶ αὐτὸ τελείας ἀρετῆς ἐστὶ σύμβολον· ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν γραμμικῶν, καὶ ἐπ' αὐτῶν εἰ οὕτως ἔτυχεν ὁ πέμπτος τὸν τέταρτον σαφηνίζει καὶ ὁ τέταρτος τὸν τρίτον καὶ ὁ τρίτος τὸν δεύτερον καὶ ὁ ἐφεξῆς ὡσαύτως· καὶ προβαίνων σαφῶς τοῦτο ποιεῖται τὴν τάξιν φυλάττων τοῦ λόγου καὶ τὸ ἀκόλουθον τῆς αἰτίας ἐπὶ ἡλικιῶν ἢ ὠρῶν καὶ παθῶν καὶ τῶν παραπλησιῶν.]

α Διὰ τί τῶν ἐν γάλακτι τρεφομένων ἀλεκτρούων οἱ ὄρχεις εὐμεγέθεις καὶ εὐπεπτοὶ γίνονται; ^{p-291}
 Ὅτι τὸ αἷμα ἔχει ἐν αὐτῷ ὄρρον, ὅνπερ ἔλκει ὁ νεφρὸς κατ' ἄλλειψιν τοῦ ὑγροῦ οὔρου ὄντα. ^{Boss.}
 ἔχει δὲ καὶ θορὸν, ὅνπερ οἱ ὄρχεις ἔλκοντες τρέφονται, ὃς παχύτερός ἐστιν οὔρου, λεπτότερος δ' αἵματος, ὃ καὶ σχῆμά ἐστιν αὐτοῦ· ἀλλ' ἕως μὲν ἡ φύσις πολλῆς δεῖται τροφῆς, ὡς ἐπὶ 10
 παιδιῶν, καὶ τὸν θορὸν εἰς τὸ πᾶν ἀναλίσκει σῶμα· ὅτε δὲ οὐ χρεῖαν ἔχει πολλῆς, τοῦτον περὶ τὸ ἠβάσκειν περὶ τοὺς ὄρχεις συνάγει τῶν τε θηλειῶν καὶ τῶν ἀρρένων, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν τότε τοὺς ὄρχεις εὐρυνομένους καὶ τρίχας φυομένας περὶ τὴν ἕβην. ἔπειτα δὲ μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ θήλεος ἡ φύσις χρεῖαν ἔχουσα πολλοῦ αἵματος πρὸς τε τροφήν τῷ βρέφει καὶ πρὸς γάλακτος γένεσιν, τοῦτον τὸν θορὸν ἀπὸ τῶν ὄρχεων λαμβάνουσα πάλιν ἀναμίγνυσι τῷ αἵματι 15
 καὶ οὕτως ἀπεργάζεται τὸ γάλα. οἱ οὖν ὄρχεις τῶν ἀλεκτρούων πλέον ἔλκυσιν ἐκ τοῦ γάλακτος τοῦ βρωθέντος ὑπὸ τοῦ ἀλεκτρούου διὰ τὴν ὁμοιότητα καὶ ὅτι τὸ οἰκεῖον ἑαυτῶν, τὸν θορὸν λέγω, πάλιν εὐρίσκουσιν ἐν τῷ γάλακτι, καὶ οὕτω γίνονται εὐτραφεῖς οἱ ὄρχεις καὶ
 β εὐπεπτοὶ καὶ τρόφιμοι. Διὰ τί, εἰ τὸ δριμύ ἀπὸ πολλῆς γεννᾶται θερμότητος, τὸ δριμείας ποιότητος μετέχον μέλι ἔπαινουσιν, εἰ γε καὶ μετρίως αὐτὸ βούλονται εἶναι θερμόν; Φημί ὅτι 20
 οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶ δριμύ, ἀλλ' εὐκρατον, ἡ δὲ γλῶσσα τῆς οἰκείας θερμότητι θερμαίνουσα αὐτὸ πλέον ἐπὶ τὸ δριμύ μετάγει· πᾶν γὰρ γλυκὺ θερμαινόμενον πρῶτον μὲν δριμύ γίνεται, ὕστερον δὲ ὑπερθερμαινόμενον ἄγαν πικρὸν ἀποτελεῖται. Τὸ δὲ σάκχαρον παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οὕτω λεγόμενον μέλιτός ἐστι πῆξις, τοῦ ἡλίου τὴν ἐν τῷ ἀέρι δρόσον πηγνύοντος ἐπὶ τὸ γλυκὺ, ὡσπερ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ καλουμένῳ γίγνεται τοιοῦτον· ἐστὶ δὲ ὁμοῖον χιόνδρῳ ἄλατος, 25
 λευκὸν εὐθρυπτον γλυκὺ. ἐστὶ δὲ ῥυπτικῆς καὶ αὐτὸ δυνάμειος ὁμοίως τῷ μέλιτι τῷ μετέχειν ἰχωροειδοῦς τινος ῥύψεως, ὅθεν καὶ ἐφόρενον καὶ τοῦτο μεταβάλλον οὐκέτι μὲν σμῆχει ὡς τὸ ἀνεφθον, τρέφει δὲ μᾶλλον ἐσθιόμενον ἢ ἔξωθεν ἐπιτιθέμενον. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα διαφορά μέλιτος χαλβανόριον λεγόμενον, τῶν μελισσῶν βοσκομένων ἐν ἐκείνῳ τῷ ὄρει τὰ ἄνθη, ἐν ᾧ καὶ χαλβάνη γίνεται, καὶ τοῦ μέλιτος μεταλαμβάνοντος τῆς ποιότητος, ὅπερ δύναται πρὸς 30

1 βλάβεις Γ || 4 σαφηνίζετο Γ || 5 ὁ om V || 6 ἐπ' ἡλ. Br || ἢ παθῶν ἢ Br ἢ παθ. καὶ V || 7 τῶν ἐν τῷ γ. S(NO) quos lacte saginant G ἐν inclusit Bussem. || εὐπεπτοὶ O || 8 ὅπερ Br || τοῦ ὑγροῦ οὔρου ὄντα U τοῦ ὄρου ὅν Br τοῦ οὔρου Δ κατ' — ὄντα non intellecta ut solet om G || 9 ὃς: ὡς O || 11 ὅτε U ὅταν libri || ἔχη Δ || πολλὴν NO || τοῦτον: an τούτεστι? || 12 τὸ om O || τῶν τε — ἀρρ. om G θελειῶν Br || 13 ἔπειτα U ἐπειδὴ libri || 14 ἔχουσα ΔP ἔχει S(NO) || 15 ἔρρον S(NO) || λαμβάνουσι S(NP) || πάλιν BrG om Δ || 16 ὄρχεις: hic inchoat A || πλέον A || 17 τῶν ἀλεκτρούων M || ἑαυτοῦ P ἑαυτον A || 18 πάλιν om MS(NO) | εὐεσκουσα P || 19 τρέφμα A || γεν. post δριμύ Δ || τὸ OS τὸ δὲ ΔNP || 19. 20 δριμείαν μετέχον ποιότητα S || 20 καὶ om A || 21 οὐ κατ' ἑαυτ. A || γλῶττα Δ || τῆ om A || 22 πῆξιν — 23 ὑπερθερμ. om S || 23 σάκχαρον N σάκχαρον S(P) σάκχαρ Δ || 24 πηγνύοντες N || 24. 25 τῷ γλυκὺ ὅσπερ A || 25 καλουμένῳ om MS(N) || 26 ὁμοίως om AM || 27 ἰχωροειδοῦς AS(N) || ἐφόρενον A || f. καὶ κατὰ τ. || μεταβαλλών A || 28 διαφορά A || 29 λεγομένου S(P) || 29. 30 ἐν οἷς καὶ χαλβανίαις A || 30 μέλιτος λαμβάνοντος Δ

ἀμβλυωπίαν ἐγχιρίμενον ποιεῖν, θερμῆς μᾶλλον δυνάμεως ὄν. ὁμοίως καὶ τὸ θύμων ἔζον
 ποιεῖ πρὸς ψυχρὰν γαστέρα· καὶ τὸ Ποντικὸν ἀψιθίου πικρὸν ὄν, καὶ πρὸς τὴν διαφορὰν τῆς
 ποιότητος καὶ ἡ δυνάμις αὐτοῦ. τὸ δ' Αἰγυπτίον ἐστὶν ὑγρὸν καὶ ὑδατῶδες τῷ πολλῆς
 μετέχειν ὑγρότητος τὰ ἄνθη ἐπὶ πολὺ ποτιζόμενα τῷ ποταμῷ. τὸ δὲ πάντων ἄριστον τὸ
 5 νησιωτικὸν καὶ τῶν παραθαλαστίων ὄρων καὶ τόπων, ὡς ἀπέριπτον καὶ ξηρότερον, καὶ τὸ Ἰμῆτιον
 μάλιστα ἐν τῷ Ἰμῆτι ὄρει τῆς Ἀττικῆς ἔχοντι ἄνθη βοτανῶν καὶ δένδρων εὐάδη καὶ καθαρά καὶ
 εὐχροα καὶ λεπτομερῆ. Διὰ τί τὸ γάλα ψυχρὸν ἐστὶ καὶ τοιοῦτον ὄν εὐαλλοιώτων καὶ τρώ-
 10 φιμον ὑπάρχει; Λέγω ὅτι καὶ καθὼ ἐξ αἵματος μετεβλήθη, κατὰ τοῦτο πάλιν ἐπὶ τοῦτο ῥᾶον
 292 μετέρχεται τὸ γάλα καὶ σχεδὸν αἷμά ἐστὶ λελευκωμένον. ὁμιλοῦν δὲ τῷ ἀέρι πλέον ψύχεται·
 10 βθαλλόμενον δ' ἔτι ποσῶς θερμὸν ἐστὶ, μὴ ὁμιλοῦν τῷ ἀέρι, καὶ σώζει τὴν οἰκίαν δυνάμιν,
 καθάπερ καὶ τὸ σπέρμα· λευκὸν δὲ καὶ ψυχρὸν ποσῶς ἐστὶν, ὅτι ὑπ' ἀδένων λευκῶν καὶ
 ἀναίμων καὶ ἦπτον θερμῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς μεταβάλλεται. Οὐ δεῖ δὲ αὐτὸ πυτία
 πηγνύνει· κακοστόμαχος γὰρ καὶ δυσανάδοτος· ἀλλὰ μᾶλλον ὑπῶ συκῆς ἢ ἐχθῶν ὄρνιθος
 15 πλῦναι ἢ κνήκω. Ἡ μέντοι πτισάνη εὐαλλοιώτως μὲν, ἀλλ' ἦπτον τρώφισος· ὁ δὲ χόνδρος
 τοῦ ἄλικος τρώφισος μὲν, δυσαλλοιώτως δέ, ὅθεν καὶ ὀξυμέλιτι ἐσθίεται τριβεῖς. Διὰ τί τὰ δ
 ἐν πνεύμονι ἔλκη ἀνιάτα; Πρῶτον μὲν ὅτι πᾶν τὸ δεόμενον ἰάσεως ἡρεμίας δεῖται· εἶπε γὰρ
 Ἰπποκράτης ὡς· ποδὸς ἄκιος ἀκίνησίη· ἢ γὰρ κίνησις σύρροισιν ποιεῖ χυμῶν περιπτώων,
 οὔτοι δὲ φλεγμονάς· ὁ δὲ πνεύμων ἀκίνητος διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπνοῆς, ἄλλως τε τὸ
 20 ἔλκος ἀεὶ ἐπίπαγον ποιοῦν δεῖται ἀνακαθάρσεως· οὐ δύναται δέ, εἰ μὴ μόνῃ βηχί, ἀνακαθαί-
 ρεσθαι, ἢ δὲ βήξ σύντονος οὔσα κίνησις σπαράσσει τὸ ἔλκος καὶ ἀνευρύνει. ἄλλως τε ὑγρὸν
 καὶ θερμὸν τὸ μόριον καὶ εὐσηπτον, καὶ βρόγχιον τοῦ πνεύμονος ἀναβρωθὲν οὐ δύναται γενέσθαι,
 εἰ μὴ ὑπὸ μόνῃ φύσεως πάλιν ἐκ σπέρματος. Διὰ τί οἱ φρενιτικοὶ ἐν μὲν τῷ πάθει ἰσχυροὶ
 ἀπαλλαγέντες δὲ ἀσθενεῖς; Ὅτι ξηρὰ δυσκρασία κατέχει τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὰ νεῦρα, αὕτη
 25 δὲ τόνον δίδωσι τοῖς νεύροις πρὸς ἐνέργειαν. ὕστερον μὲντοι ἀπαλλαγέντες αἰσθάνονται λοιπὸν
 τοῦ κόπου, τῆς διακριτικῆς διανοίας καθαρᾶς ἐπιστηκούς τῶν πάθεσι, καὶ ἐνυγραθέντα δὲ
 τὰ νεῦρα μαλακὰ γίνονται καὶ ἀσθενῆ. Διὰ τί οἱ πετραῖοι ἰχθύες εὐπεπτοὶ; Ἐπειδὴ πᾶν
 τὸ πρὸς ταῖς πέτραις ὕδωρ καὶ γαλίνης οὔσης κινεῖται· σκληρὸν γὰρ καὶ μαλακὸν ἐναντιότητα
 ἔχοντα πρὸς ἀλλήλα οὐ δύναται ἡσυχάζειν ἀλλήλοις ὁμιλοῦντα, τὸ δὲ κινούμενον λεπτότερον

1 θύμων M || ἔζον Bg. ὁ ἔζον A ὄζος M || 2 ἀψιθίου U (cf. de ap. Pont. Theophr. h. pl. VIII 17, 4) ἀψιθίου (ἀψίθ. N) libri incl. Bussem. || 3 πρ. καὶ om Δ || 4 ὑγρὸν. τέλος ἄνθη A || 5 παραθαλαστίων Δ || ὄρων Bg || ἀπέριπτον καὶ ξηρότερον Bg (sed ξηρότερον) M || 5 ἰμῆτιον Bg || 6 μάλιστα post Ἀττ. Δ || ἐν—Ἀττ. om A || ἰμῆτι Bg Ἰμῆτι Δ || 6. 7 ἄνθη εὐάδη καὶ λεπτομερῆ. A καθ. καὶ om Δ || 7 τοιοῦτον ὄν et καὶ om A || 8 ὑπάρχει A || Ὅτι καθ' ὁ Δ i. e. A. || 8. 9 κατὰ τ. ῥᾶον μ. εἰς αἷμα. Δ (i. e. A) G || 8. πάλιν om M || 9 τὸ γάλα U τὸ αἷμα BgM || ἐστὶ λευκανόμενον ὑπὸ φύσεως. Δ i. e. solus A || δὴ U δὲ libri || 10 βαλλόμενον MS || δ' ἔτι Δ δέ τι N δέ τοι MS(P) || 11 καθάπερ ABr ὡς Δ || δὲ om A || 12 τῶν ABr ἦπτον Δ || πυτία Bg || 14 πλῦναι Bg πλύναι Δ πλήναι M πλύναντα ci. Buss. || κνήκω Bg || 15 τοῦ γάλακτος N || 16 ἐν τῷ πν. Δ i. e. A || 16. 17 δεῖται, ὡς καὶ τὸ ποδὸς Δ i. e. A || 17 Ἰππ. cf. uol. III p. 308 || ὡς om B || ἀκίνησία A ἀκίνησίη B || 19 ἐπὶ παγοποιῶ P ἐπὶ παγοποιῶ οὐ A (unde ἐπίπ. ποιῶν οὐ Bussem.) ἐπιπαγοποιῶ οὐ M ἐπίπαγον ἐμποῖ οὐ B ἐπὶ ποιῶ οὐ S. ἐποῖ οὐ N || μόνῃ U μόνου ἢ Bg BM om Δ i. e. A || 20 ἀναβρῶει B ἀνα. . . . A || 21 τὸ ante βρ. ins Bussem. || βρογχίου A || πνεύματος N || 22 μὴ ὑποκειμένης φ. B || φρενιτικὸς S || 23 αὕτη P || 25 ἐπιστηκούς U ἐπιστηκούς ABr ἐπιστησάσης M ἐπιστοιχοῦσης Bussem. || 26 γίνονται Δ || 27 οὔσης om N || 28 πρὸς ἀλλήλα om Δ || δύναται E

γίνεται τοῦ ἡρεμοῦντος· καὶ οἱ ἰχθύες οὖν τῷ ὕδατι συγκινούμενοι ἀπέριττοι γίνονται· Τῷ
 5 αὐτῷ τρόπῳ καὶ αἱ πτέρυγες συνεχῶς κινούμεναι εὐπεπτοὶ εἰσιν· Διὰ τί ἐπὶ τῶν συνεχῶν
 πυρετῶν ἐν ταῖς παρακμαῖς οὐ λούομεν αὐτούς; Ὅτι οἱ παρὰ φύσιν χυμοὶ ἀπεπτοὶ εἰσιν ἔτι
 καὶ παχεῖς καὶ ἀνετερόμενοι τῶν σωμάτων, οἱ δὲ κατὰ φύσιν λεπτοὶ καὶ εὐδιάρρητοι· τὸ θερμὸν
 οὖν τοῦ λουτροῦ ἐλκύσει τῇ βίᾳ προτέρους ὡς λεπτοῦς τοὺς κατὰ φύσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ νοσή- 5
 7 ματος, ἐὰν καὶ ἐν ἀπεψίᾳ λούσωμεν· Διὰ τί ἐπὶ τῶν ἐκτικῶν ὕδωρ παρέχουσιν οἱ ἰατροὶ
 πρὸ τῆς τροφῆς θραχύ; Ἴνα τὰ κατεξερραμμένα στερεὰ μέρια προῦγράνωσι, καὶ ἐπιτήδειαι
 γένωνται πρὸς φύσιν προσφοραὶ στερεᾶς τροφῆς· οὕτω γὰρ καὶ οἱ κονιαταὶ προσαίνουσιν
 8 τὸν τῆχος ὕδατι καὶ οὕτω χροῖουσιν τὴν κονίαν· Διὰ τί τὰ γλυκέα αὖξαι σπλῆνα καὶ
 ἥπαρ; Ὅτι τὸ μὲν ἥπαρ τῇ ὁμοιότητι τῆς κράσεως ἔλκει ῥᾶον τὰ γλυκέα· θερμὰ γὰρ καὶ 10
 ὑγρά ἀμφοτέρω· ὁ δὲ σπλῆν ἔλκων τὸ τρυγῶδες τοῦ αἵματος ἐκ τοῦ ἥπατος συνεφέλκεται
 καὶ αἷμα πλείον τῷ εἶναι πληθὸς, τοῦτο δὲ γίγνεται μᾶλλον, ὅταν ἐρρωμένην ἔχη τὴν ἐλκτι-
 11 κήν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπισπᾶν καὶ σπλῆν εἴρηται· Διὰ τί οἱ τὸν κρόταφον πληγέντες σφοδρῶς
 ἀπόλλυνται; Ὅτι ὁ μῦς οὗτος ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου ἐκπέφυκεν, ὅθεν καὶ πλησίον αὐτοῦ
 ὑπάρχει· συμπάσχων οὖν ὁ ἐγκέφαλος καὶ συναλγῶν καὶ συναπολαύων τῆς πληγῆς συστέλ- 20
 λεται, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὸ ψυχικὸν πνεῦμα πιλοῦται καὶ παχύνεται, καὶ οὕτως ἡ ψυχὴ μὴ
 εὐπεροῦσα τοῦ ἐπιτηδέου ὀργάνου ἀφίπταται ἐκ τοῦ σώματος· δεσμοῦ γὰρ φθόρα λύσιν τῶν
 12 συμπλακέντων ἀποτελεῖ· Διὰ τί οἱ ἐμβρόντητοι ἀπόλλυνται, ἢ νωδούνται καὶ ἀνόητοι γί-
 νονται; Τῷ αὐτῷ πάλιν λόγῳ· ὁ γὰρ ἀμετρος κύππος τῆς βροντῆς διὰ τῆς ἀκοῆς εἰσιὼν πρὸς
 ἐγκέφαλον πλήττει πάλιν σφοδρῶς τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὸ ψυχικὸν πνεῦμα, καὶ τοῦτο πάλιν 20
 συστέλλεται καὶ παχύνεται καὶ ἀνόητον ψυχῇ γίνεται πρὸς ἐνέργειαν· εἰ δ' ἀμέτρως
 παχυνθεὶς, καὶ χωρισμὸν ποιεῖται τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ διὰ τοῦτο θάνατον·
 13 Διὰ τί τοῦ ὡοῦ τὸ μὲν λεκιθῶδες εὐπεπτόν ἐστι, τὸ δὲ λευκὸν δύσπεπτον; Ὅτι τὸ μὲν
 χρυσοειδὲς θερμὸν ἐστὶ, τὸ δὲ λευκὸν ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν· Γίνωσκε γὰρ ὡς ἐστὶν ἐκ τεσσάρων
 στοιχείων· τὸ μὲν γὰρ ὄστρακῶδες ἔοικε τῇ γῆ ξηρὸν καὶ ψυχρὸν ὑπάρχον, τὸ δὲ ὑγρὸν τῷ
 ὕδατι ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν τυγχάνον, τὸ δ' ἐν αὐτῷ πνεῦμα τῷ ἀέρι ὑγρὸν καὶ θερμὸν, τὸ δὲ
 λεκιθῶδες τῷ πυρὶ θερμὸν καὶ μετρίως ξηρὸν· μετέχει δὲ καὶ τῆς χοιρίᾳς τοῦ πυρός, καὶ εἰ
 14 μοι συγχωροῖς εἰπεῖν, ἔοικεν εἶναι μίγματα κόσμου· καὶ αὐτὸ γὰρ σφαιροειδές, ἐκ στοιχείων
 15 τεσσάρων, μετέχον καὶ δυνάμειος ζωτικῆς· Διὰ τί τῶν κολικῶν ἡ κόπρος βολβιτιώδης;

1 οἱ om E || οὖν ἐν τῷ M || 2 λόγῳ καὶ τρόπῳ E || κινούμενα E κινούμενοι Δ || 2.3 ἐπὶ — πυρετῶν om B || 3 λού-
 μεν P || 5 βία πρὸς πότους B || 5 ἐν — 6 λούσ.: neque per id tempus tantum quo morbus minuitur, uerum etiam
 quo incipit, et omnino quo materia minus concocta est G fort. *τὸ δ' αὐτὸ γίνεται* καὶ ἐὰν ἐν || 6 καὶ om M || 7 κα-
 τεξερραμμένα Br || humefiant G || ἐπιτήδειαι Br: ἐπιτήδεια ΔG || 8 πρὸς φύσιν στερ. libri ad — agglutinationem agna-
 tionemque G *An leg. eis (uel πρὸς) πρόσφυσιν? Bussem. || 9 τὸν σπ. καὶ τὸ ἥπ. M || 10 Ὅτι om ABr διότι E ||
 12 πλείον EM || fort. πλαδαρός || μᾶλλον om BMN || ὅτι ἐρρ. ἔχει ci. Bussem. || 13 ἐσπᾶν B || 13.14 σφ. εὐθὺς ἀπ.
 D || 14 καὶ πλησίον ΔN διπλησίον S(P) πλησίον D || 15 ὁ γοῦν ἐγκεφ. συμπ. καὶ P || 16 φυσικὸν M || παχύνεται
 BrG πλατύνεται Δ || 17 σώματος ὡς γνωστικὸν· δεσμοῦ M || 18 οἱ om BrM || an νωδούνται? || 19 εἰσεῖσι S || πρὸς
 PS εἰς Δ || 20 πλήττει — ἐγκέφαλον om MS || τὸ ἐγκ. P || 21 ἀνόητοι U ἀνέμειεν libri ineptus G || 24 Γίν.
 γὰρ BrM Γίν. δὲ E quippe G ἴσθι οὖν Δ || 24.25 ὅτι ἐκ τ. στ. ἐστίν· Δ i. e. AE || 25 ψυχρὸν καὶ ξηρὸν Δ ||
 26 τυγχάνον· ὑπάρχον P || καὶ θερμὸν om AM || 27 λεκυθῶδες S(P) || ξηρὸν ὄν Δ i. e. solus A || με * hoc loco
 deficit A || τῆς: τὸ M || 28.29 τεσσάρων στοιχ. P || 29 μετέχον M || καὶ om P || κολικῶν BrM cf. E. M. p. 525, 1.
 Lob. ad Phryg. p. 79· κολικῶν Δ

Διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐκ φλέγματος ἔχει τὴν γένεσιν τὸ πάθος, τοῦτο δὲ τῷ πλήθει σηπόμενον πνεύματα τίκει, ἅτινα τὴν κόπρον ὑπενθόμενα καὶ διογκοῦντα ταύτην καὶ φυτῶντα ὡς τὴν τῶν βοῶν ποιεῖ· ὅθεν πολλάκις καὶ ἐπινήχεται ἐν ὕδατι διὰ τὴν κοφύτητα τοῦ πνεύματος· καὶ ἡ τῶν βοῶν δὲ ἐμπνευματοῦται κόπρος διὰ τὸ πολλῇ τροφῇ κεχρῆσθαι ἀχυ-
 5 ρώδει καὶ τῷ πλήθει πνεύματα πλείστα τίκειν. Διὰ τί ἐπὶ τῶν τὴν μήνιγγα τὴν παχειάν ¹⁵ τοῦ ἐγκεφάλου τετραμμένων μύκητες ἐξίσαι διὰ τῆς διαιρέσεως; Ὅτι αἰεὶ τοῦ ἐγκεφάλου αἵτους γεννῶντος καὶ διαφοροῦντος αὐτοὺς διὰ τῶν ῥαφῶν τοῦ κρανίου, νῦν εὐρίσκοντες ἀναπέτειαν πλείστην τῆς διαιρέσεως δι' αὐτῆς ἐξίσαι ἀθρόως, καὶ ὀμιλοῦντες ψυχρῶ τῷ ὁστέω πηγνυται καὶ τῇ ἀπαλότῃ ἐξαπλοῦνται καὶ λαμβάνουσι σχῆμα μυκήτων, ἀνωθεν μὲν ὄντες
 10 πλατεῖς, κάτωθεν δὲ στενοί· οὕτω γὰρ καὶ καπνὸς εὐρίσκων πολλὰς ὀπὰς καὶ θυρίδα μίαν, ῥᾶον καὶ ἀθρόως διὰ τῆς θυρίδος ἐξίσαι ἤπερ διὰ τῶν ὀπῶν. Διὰ τί τὸ φλέγμα παχὺ ἂν ¹⁵ καὶ ψυχρὸν καὶ διὰ τοῦτο κατωφερές, πολλάκις ἀπὸ τῶν ποδῶν ἀνεισιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἢ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦτο; Φημί ὅτι οὐ τὸ φλέγμα καθ' ἑαυτὸ ἀνεισιν, ἀλλ' ἡ ἀποκριτικὴ δύναμις ἐστὶν ἐνὸς ἐκάστου μορίου ἀποδιώκουσα τοῦτο ἐπὶ τὸ ἄνω, ἄχρις ἂν εἰς τὸ ἀσθενέστατον
 15 πάντων τῶν μορίων ἀποδιωχθῆν ἐκεῖ ἔλθῃ, κἀκεῖνο δι' ἀσθένειαν μὴ δυναθῇ αὐτὸ ἀποσεισασθαι, ἀλλὰ μείνῃ ὑπ' αὐτοῦ βαρούμενον καὶ ρευματιζόμενον· οὕτω γὰρ ἂν τις ἀνθρώκα πυρὸς πολλῶν παρόντων ῥίψεί τινα κἀκεῖνος ἐτέρω, καὶ ἄλλος ἄλλω τῇ ἰσχύι αὐτὸν ἀπορρίπτει, ἄχρις ἂν εἰς τὸν ἀσθενέστατον ἐλθὼν ἀπομείνῃ. Διὰ τί ἐν λοιμικῇ καταστάσει πολλοὶ ἀπόλλυνται ¹⁵ κατὰ πάθος ἐν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, °δ° καὶ δοκεῖ ὡσπερ ἀνατρέ-
 20 πειν τὴν ἀπὸ τῶν ἀστέρων εἰμαρμένην; Φημί ὅτι ὅσοι ἐκληρώθησαν ὑπὸ τῆς ἀστρώας κινήσεως κατὰ τὴν ἀπότειξιν ὀλιγοχρόνιοι, οὗτοι θάττον ἐλέγχονται καὶ ἀλίσκονται ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ
 25 κινουόμενοι· οὕτω γὰρ καὶ οἰκία παλαιὰ καὶ σαθρὰ θάττον ὑπ' ἀνέμου σφοδροῦ καταπίπτει ἤπερ ἡ ἰσχυρὰ καὶ νέα. τῷ δὲ αὐτῷ πάθει διὰ τινὰ τοιαύτην ἀστρώαν ἀπορροίαν λοιμικὴν **· Διὰ τί ὁ πολὺς δῆμος ἐπὶ τῶν κραιπαλῶν φησιν οἶνον οἶνω διαλύεσθαι, τὴν ἐξ αὐτοῦ κεφα- ¹⁵
 25 λαλγίαν; Φημί τοῦτο ἰδιωτικὸν μὲν, ἀληθές δὲ τυγχάνειν· τὴν γὰρ ἀπὸ τῆς πολλῆς θερμότητος τοῦ οἴνου γενομένην ἐκλυσιν τῶν μορίων ἕτερος οἶνος εἰσιῶν καὶ ἀποδιώκων αὐτὴν ῥώννυσι ταῦτα καὶ παρασκευάζει διάκειν καὶ ἀποκρούεσθαι τὰ συναχθέντα ὑπ' αὐτοῦ πνεύματα καὶ

2 σηπόμενά M || πνεῦμα BS || ὑπειδ. pr. m. ὑπεκδ. altera m. M προσυπειδ. Δ || 3 ἐν om Δ i. e. B || ἐν ὕδ. post 4 πνεύματος ponit P || 4 δὲ om B || διαπνευματ. Δ || 5 τί τὸν μῆν. B τὴν om M || 5. 6 μ. τοῦ ἐγκ. τὴν π. P || 6 τετραμμένη μῆνιτες B || 7 ἀπωὸς P ἀγκοῦς R || 7. 8 ἀναπέτειαν BrM || 9 ἀπαλότῃ U ἀπλότῃ libri || ἀνωθεν — 10 πλατεῖς om B || 10 θυρίδας B || μίαν — 11 θυρίδος om B || 11 εἴπερ B || 12 καὶ ψυχρὸν BrG om Δ || ἀπὸ om Δ i. e. B || 13 τοῦτο om Δ i. e. D || οὐ τὸ φλ. om B || 14 ἐστὶν ἢ ἐνὸς Δ i. e. D || τοῦτο om Δ || εἰς: ἐπὶ S || ἀσθενέστατον ci. Bussem. ἀσθενέστερον libri || 15 ἐκεῖ BrM ἐκεῖθεν B om Δ || δυναθῇ ci. Bussem. δυναθείη BMBr || ἀποσ. αὐτόν M αὐτὸ om Δ i. e. D || ἀπόσεισασθαι D || 16 ὑπ' αὐτοῦ: ἐπὶ τὸ B || ἂν U ἐάν libri || 17 ῥίψειν B ῥίψη ἐν D ῥίψη Bussem. || καὶ ante ἄλλος om S || αὐτῶν BN || ἀπορρίπτει U ἀπορρίπτει BMBr ἀπορρίψουσι ἑκάστον D ἀπορρίψουσι Bussem. || 18 τὸν (τὸ S) ἀσθενέστερον MS τὸν ἑσχατον P || 19 καὶ ante κατὰ om ΔN || ὁ U quae. quidem res G om libri || 19. 20 δ. ὅτι ἀνατρέχει B || 20 ὑπὸ P: ἀπὸ ΔS || 21 τὴν P: τὴν αὐτῶν Δ(i. e. M)S τὴν αὐτὴν B || 23 τῷ δὲ αὐτῷ πάθει om Δ || τοιαύτην om P || lacunae signa apposuit U malum autem commune propterea est, quoniam aer qui syderum pestilenti defluvio uitiatu est, idem continet omnes atque ab omnibus trahitur. G || 24 ὑπὸ τῶν P || φησιν post Διὰ τί ponit P || 25 τυγχάνειν BS || 26 τοῦ οἴνου om Δ || τῶν μορίων om Δ || καὶ om B || 27 παρασκευάζειν διάκειν BM || καὶ post πνεῦμ. deleuit Bussem.

βαροῦντα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῶμα· καὶ μάλιστα ὁ κεκρασμένος ἐκλύει τὴν τοῦ προτέραι
θεριότητα δι' ἣν καὶ ἡ ἐκλυσις· ὀλίγος μὲν γὰρ οἶνος πινόμενος ὑγιάν ποιεῖ, σύμμετρος δὲ
εὐφρασίαν, ἄμετρος δὲ μέθην καὶ παραφροσύνην, καθὼς καὶ Θεόγγις ὁ ποιητὴς εἶπε περὶ τοῦ
συμμέτρου οἴνου φάσκων· 'Οἶνος πινόμενος πούλυς κακός· ἦν δὲ τις αὐτὸν Πίνη
ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός·' ὅθεν οὐκ ἀσκόπως μυθεύουσι τῷ Διούσῳ 5
Βάκχην ἔπεσθαι διὰ τὴν ἐκ τοῦ οἴνου χροεῖαν, Σατύρους δὲ διὰ τὴν εὐκινησίαν· Λύδην δὲ διὰ
τό τινας ἐξ αὐτοῦ ἐκλύεσθαι· πάρδον δὲ διὰ τὴν ποικίλην φαντασίαν τῶν οἰνωμένων (διάφορον
γὰρ ἕκαστος καὶ ποικίλον ἀναδέχεται λογισμὸν ὑπὸ τοῦ οἴνου κινούμενος· πολύστικτος γὰρ
καὶ ἡ δορὰ τοῦ ζώου)· μίαν δὲ Βάκχην μανεῖσαν καὶ δράσασαν φόνον, τὴν Ἀγαυὴν μητέρα
τοῦ Πενθῆος (πολλοὶ γὰρ ὑπερμεθυθέντες ἐτρέπθησαν εἰς φόνον)· γυμνὸν δὲ τὸν Διόνυσον διὰ 10
τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου γυνομένην φανέρωσιν τῶν πινόντων τοῦ λογισμοῦ· ποθήσαι δὲ Ἀφροδίτην καὶ
Ἀριάδην (τοῖς γὰρ οἰνωθεῖσι παρέπεται πλείστη γυναικῶν ἐπίθυμία)· ἔχειν δὲ καὶ φαλακρὸν
τινα διὰ τὸ μάλιστα τὸν ἐγκέφαλον ἐρημοῦν καὶ βλάπτειν καὶ μαραίνειν τὸν πολὺν οἶνον, ὅθεν
καὶ Μάρωνα προσηγόρευσαν· ἔχειν δὲ καὶ Πᾶνα, τουτέστιν αὐτὸ τὸ πᾶν, ὁδία τὸ πάντα· κρατεῖν
τοῦ οἴνου τὴν δύναμιν, ἢ πάλιν διὰ τὴν διάφορον χροεῖαν καὶ δύναμιν τοῦ οἴνου (καὶ γὰρ οὗτος 15
πολυσχημάτιστος καὶ πελυχρώματος)· ὑπὸ πυρὸς δὲ κεραυνωθέντα καὶ ἐν μηρῷ βληθέντα, διότι
πολλάκις ὁ οἶνος ἡλιαζόμενος τελειοῦται τῇ κράσει καὶ τῇ δυνάμει τοῖς κεράμοις κρυπτόμενος·
τέσσαρας δὲ γυναῖκας εἶναι ἀδελφὰς διὰ τὸ τέσσαρας τροπὰς ἔχειν καὶ μεταβολὰς τὸν οἶνον.
Ἄκουε δὲ καὶ περὶ τοῦ Πανός, ὅτι βούλονται αὐτὸν εἶναι τὸ πᾶν τοῦ κόσμου· δύο μὲν γὰρ
κέρατα περιτιθέασιν τῇ κεφαλῇ διὰ τὴν διπλὴν φύσιν τοῦ παντός· τὸ γὰρ πᾶν ἄρρεν καὶ θῆλυ 20
τῶν κατὰ μέρος καθέστηκεν, ὥσπερ καὶ ἥλιος καὶ σελήνη (ὁ μὲν γὰρ ἐστὶν παρεκτικὸς ἀντὶ
σπέρματος τῶν ἰδίων φώτων πρὸς τὴν σελήνην, ἡ δὲ δεκτικὴ τούτων ὑπάρχει καθάπερ καὶ τὸ
θῆλυ γένος), εἶτι γε μὴν ζῶη καὶ θάνατος, γένεσις καὶ φθορά, ὡς ὄλοι σελήνης τὰ φῶτα
αὐξανόμενα καὶ μειούμενα καὶ ἡ σφαῖρα κινουμένη καθ' ἑκάστην ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς,
οἱ δὲ ἐπὶ ἀστέρες ἐναντίαν ὁδὸν ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολᾶς, ὡς δεικνύσι τοῦτο πλέον τῇ ὄψει 25
πάντων τῶν κινουμένων ἀστέρων. ἔχειν δὲ καὶ τὸ σῶμα διφυές, τὸ μὲν ἄνω ἀνθρωποειδές, τὸ
δὲ κάτω προβατοειδές, διότι καὶ τοῦ παντός τὸ μὲν ἄνω μέρος περιέχει λογικὰς δυνάμεις, τὸ
δὲ κάτω καὶ ἀλόγους· μὴ ἴρεμειν δὲ τὴν στάσιν διὰ τὴν ἀεικινησίαν τῆς φορᾶς καὶ τὴν
ῥευστὴν φύσιν τῆς ὕλης· πεφιλικέναι δὲ τὴν Ἥχώ· ποθεῖ γὰρ ἡ οὐρανία σφαῖρα τὴν ἐναρ-
μόνιον κίνησιν καὶ τῇ ταύτης ἐφέσει κυκλοφορικῶς αἰεὶ φέρεται. Ἀναλογεῖ δὲ τῷ οἴνῳ τὸ 30

1 ἐβροῦντα S(P) || μάλιστα ὁ Bussem. ὁ μάλ. libri || κεκρασμένος corr. Bussem. || 2 ἐκκλυσις B || ὁ οἶνος B ||
3 εὐκρασίαν B || καθά P || θεαγένης libri em. Bussem. || 4 φάσκων: u. 211 sq. || πολὺς libri || ἄν B || πῆ BtM ||
5 μεθύουσι B || 6 χροεῖαν B || σατύρας M συτύρους Br || 7 ἐκλ. ἐξ αὐτ. Δ || αὐτῶν M || πάρδον B || S δὲ ἐκ. B ||
ἐκαστον BN ἕκαστος post ποικ. S καὶ om B || 9 μανεῖσα καὶ δράσα B || φόνον εἰς τ. B || Ἀγαυὴν S Ἀγαυήν B ||
10 ὑπερμαθέτα B || διὰ om B || 11 τοῦ om B || ποθήσαι B || 12 ἔχει BM || δὲ τε φ. B || 13 τινα (sc. Silenum):
τι Buss. || ἔρημοῦν B || βλάπτει καὶ μαραίνει ὁ πόλυς οἶνος B || μαραίνειν Δ || 14 μαράνα S || ἔχει BBr || διὰ τ. π.
ins. U || κρατεῖν U εἶναι libri || 15 τὴν ἀντε δύν. om P || ἐπὶ τὴν B || 16 πολυσχημάτιστος B || πολ. ἐστὶ καὶ Δ.
ἐν τῷ Δ i. e. M || ἐν μηρῷ B || 17 ὁ adi. Bussem. || κεραιμένοις S || 18 ἀδελφὰς: ὕδρας M || ἔχει B || καὶ μετ. om Δ
(i. e. B) G || 19 Ἄκουε — 30 φέρεται om G || 19 βούλεται B || 21 τὸ κατὰ Δ i. e. B || κατέστ. Δ || καὶ ante ἡλ.
om P || 22 φωτῶν Δ om M || τῇ σελήνῃ M || τούτων om Δ || 24 αὐξανόμενα P || ἀπ' et 25 ἐπ' Δ || 25 δεικνύσι BrΔ ||
25. 26 πάντων τῇ ὄψει Δ || 26 ἔχειν U ἔχει libri || τὸ πᾶν σῶμα BS in quos videtur πᾶν pro Πᾶν ex mg. irrupisse ||
διαφύεις N || 27 λογικούς Δ || 28 τῇ στάσει Δ i. e. B || φθορᾶς BN φοβεράς S || 29 δὲ τῇ B || 30 ἐν φύσει κ. B ||
ἀεὶ φέρεται U αἰεὶ (ἀνα- S) φέρεσθαι libri

295 αἷμα κατὰ κράσιν καὶ οὐσίαν· ὥσπερ γὰρ ἐξεθέμεθα τὸν οἶνον τετραμερῆ, τὸν αὐτὸν τρόπον
καὶ τὸ αἷμα· ἔχει γὰρ τὸ ὑδατωδέστατον μέρος ὅπερ ἔλκουσιν οἱ νεφροί· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
ἀναλογεῖν ὡς ἄνθος, ὅπερ ἔλκει ἢ χοληδόχος κύστις, καὶ τὸ παχὺ καὶ τρυγῶδες ὅπερ ὁ
σπλῆν ἔλκει, καὶ αὐτὸ τὸ οἰνωδες καὶ καθαρὸν τοῦ αἵματος ὅπερ ἀναδιδόμενον καθάπερ καὶ
5 οἶνος ἐν τῷ σώματι τρέφει τὰ μόρια. Διὰ τί τρωθεῖσα βάλανος καὶ γνάθου τὰ λεπτὰ οὐ
κολλᾶται; Καθόλου ὅσα ἀπὸ σπέρματος γέγονεν, ἀπὸ φύσεως ταῦτα παλιγγενεσίαν οὐχ
ὑπομένει τὴν αὐτήν, ὡς νεῦρον φλέψ ὑμένες καὶ τὰ παραπλήσια· εἰκότως οὖν καὶ ταῦτα
νευροειδῆ ὄντα τελείαν οὐχ ὑπομένει τὴν γένεσιν· τὰ μέντοι ἐξ ἀρχῆς ἐξ αἵματος διαπλασθέντα
πάλιν γεννᾶται τῷ διὰ παντὸς τοῦ βίου αἷμα κεκτῆσθαι σπέρμα δὲ οὐ. Διὰ τί τὰ γί-
10 γαρτα καὶ τὰ σήσαμα καὶ αἱ κεγχραμίδες ὑγιῆ καταπινόμενα πάλιν ὠμὰ διὰ γαστρὸς
ἐκκρίνεται; Ἡ διὰ τὴν πολλὴν σμικρότητα καὶ ξηρότητα οὐ πέττεται; ἢ ὅτι τὸ τέλειον περι-
έχουσι τῆς γεννητικῆς σπορᾶς (διὸ καὶ σφαιροειδῆ), ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σῶα παραμένουσιν;
τοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα τελειότερον ἐστὶ παρὰ τῷ θεῷ παρὰ πάντα τὰ σχήματα, λέγω δὴ
τετράγωνον κυβειδῆ πυραμοειδῆ κυλινδροειδῆ ὠρειδῆ φακοειδῆ καὶ τὰ ὅμοια. Διὰ τί ἐπὶ
15 τῆς ἐμφράξεως τῶν κυρτῶν τοῦ ἥπατος ἢ κατακλείς κατασπᾶται; Ὅτι ἢ ἀπὸ τῶν κυρτῶν
τοῦ ἥπατος στελεχιαία φλέψ ἀνιούσα πρὸς τὴν κατακλεῖν ἀπὸ τῆς ἐμφράξεως καὶ πληρώσεως
εὐρυνομένη τὸ μῆκος μειοῖ καὶ σπᾶ ἐπὶ τὸ κάτω, καθάπερ καὶ τὸ ἔντερον πληρούμενον σαρ-
κῶν ἢ ἄλλων σωμάτων τινῶν· αὕτη δὲ καθελκομένη συγκατασπᾶ καὶ τὴν κατακλεῖν καὶ
οὕτω τὴν ὀδύνην ἐπιφέρει. Ἐχουσι δὲ ξηροβήχιον· ἢ γὰρ δυσκρασία τοῦ ἥπατος ἀνιούσα
20 πρὸς τὰ ἀναπνευστικά ἐπεγείρει ταῦτα πρὸς ἀπόκρισιν καὶ ποιεῖ ἐπ' αὐτὰ βῆχα. Διὰ τί κα
ἢ μήτρα παρὰ πάντα τὰ μόρια ἔνδοθεν τραχεῖα γέγονεν, ἐξοχὰς ἔχουσα ἄς καλοῦσι κοτυ-
ληδόνας; Διὰ τὴν ἀντοχὴν τῶν σπερμάτων· πᾶν γὰρ ὑγρὸν εὐόλισθόν ἐστιν ἐν λείῳ σώματι·
οὕτω γὰρ καὶ οἱ κωνιῶντες τοὺς τοίχους προσκολλάπτουσιν αὐτοὺς πρὸς τὸ τὰ κοιλώματα γί-
νεσθαι τῆς διαμονῆς τῶν κωνιῶν ἀσφαλίσματα· τούτου γὰρ χάριν καὶ αὐτὸ τὸ σπέρμα
25 κολλῶδες κατεσκευάσεν ἢ φύσις πρὸς ἀντοχὴν τῆς διαμονῆς. Διὰ τί ἐν ἀρίστῳ πολλοὶ κα
ὑπερπλησθέντες οὔρου καὶ αἰδεσθέντες ἐξουρηῆσαι παρελύθησαν καὶ ἰσχυρίαν ὑπέμειναν; Ὅτι
τῇ ὑπερπληρώσει σφόδρα διαταθεισα ἢ οὐρηδόχος κύστις καὶ ἄγαν ἐξογκωθεῖσα τὴν ἐν τῷ
χιτῶνι κατὰ φύσιν ὑγρότητα ἐξέθλιψε καὶ διὰ τοῦτο κατεξήρανε ταύτην καὶ εἰς ξηρὰν
δυσκρασίαν μετερρύθμισε καὶ οὐκέτι ἠδυνήθη συσταλῆναι, καθάπερ καὶ βύρσα ὑπερξηρανθεῖσα
30 οὐκέτι ἐκταθῆναι ἠδυνήθη, εἰ μὴ ἐν ὑδραλαίῳ ἐνυγρανθεῖ. Ἡ δὲ στραγγουρία τὸ ἐναντίον, ἢ
τις γίνεται διὰ παράλυσιν τοῦ μυὸς τοῦ κλειόντος τὸν τράχηλον τῆς οὐρηδόχου κύστεως ἢ δι'
ἔλκωσιν αὐτῆς ἢ διὰ λίθου παρουσίαν, δακνομένης ἢ βαρουμένης καὶ ἐρεθιζομένης ἐκκρίνειν αὐτὸ
τὸ πρὸς ὀλίγον συναγόμενον οὔρον ἐν αὐτῇ. δυσουρία δὲ κοινόν ἐστὶν ὄνομα, τουτέστι τὸ
δυσχερῶς οὔρειν, ὡς δυσπεψία καὶ δυσνηκία καὶ δύσπνοια.

1 γὰρ om B || ἐξεθέμ.: pr. II 70 || 2 τὸ post γὰρ om M || ἔλκουσι νεφροὶ BrM || τὸ post καὶ om Br || 3 ὥσπερ M ||
ἢ ins. Bussem. om libri || χοληδόχος Δ || 4 ἔχει S || καὶ ante καθ. om Br || 6 καθὰ ὅσα Δ i. e. M || 8 τραχεῖαν
P || διαπλασθῆναι BN || 9 τῷ δὲ παντὸς βίου κεκτῆσθαι σπέρμα δὲ ἔν. Δ || τοῦ P om S(N) || 10 αἱ U om libri ||
12 διὸ καὶ σφ. fort. ponenda post παραμένουσιν || 13 τελειότερον Δ || λ. δὲ τὰ Δ || 14 φακοειδῆ N || 16 τοῦ om
B || περὶ τὴν P || 17 ἐπὶ τι κ. B || καὶ BrG om Δ || τὸ om Br || 18 αὕτη Br || δὲ καθελκομ. U δὲ καὶ ἔλκομ. P
δ' ἔλκομ. Δ (δὲ) S || 19 φέρει N φέρειν B || 22 ὑγρὸν om B || 23 προσκολλάπτουσιν S || τὸ om B || 24 κοιλῶν B ||
26 ὑπερπλησθέντες Δ || 27 et 31 οὐρηδόχ. Δ || 27 ἐξογκωθεῖσα S || 30 ἐνυγρανθεῖ U ἐνυγρανθῆ libri || 32 δακνο-
μένης BrM || 33 ἐν αὐτῷ ΔP || ἐστὶ κοινόν P || 34 οὔρειν δυσχ. P || δυσνηκία N

Δ.

$\bar{\alpha}$ Διὰ τί οἱ τὴν κάτω κοιλίαν ἐνευματίζουμενοι καταδιψοὶ γίνονται; Ὅτι τῶν ὑγρῶν κάτω²⁰⁶
 $\bar{\beta}$ φερομένων ἀναζηραίνεται τὰ πρὸς τῷ στομάχῳ· κατὰ ζηρότητα δὲ τὸ δῖψος. Διὰ τί
 δακρύνουσιν οἱ λυπούμενοι; Ὅτι πνεύματος πάθος ἐστὶν ἡ λύπη· ἀνατρέχει οὖν ἐπὶ τὴν μή-
 νιγγα, καὶ ἀθρόως ἐκθλίβει τὸ παρακείμενον ὑγρὸν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς χαίρουσι γίγνεται. ⁵
 $\bar{\gamma}$ Τίτι διαφέρει σπάδων εὐνοῦχος; Ὅτι ὁ μὲν εὐνοῦχος μεράκιον ἂν τῶν διδύμων ἐστέρηται,
 $\bar{\delta}$ ὁ δὲ σπάδων προκόψας ἤδη τὴν ἡλικίαν. Διὰ τί οἱ σπάδοντες οὐ φέρουσι γένεια; Ὅτι
 $\bar{\epsilon}$ ὕστερεῖ ἐπ' αὐτῶν τὸ θερμόν, ὑπὸ δὲ θερμασίας αὐξοῦνται αἱ τρίχες. Διὰ τί οἱ μὲν εὐνοῦ-
 χοι ἐξύφωναί, οἱ δὲ γάλλοι οὐ; Ὅτι οἱ μὲν στενοὺς ἔχοντες τοὺς πόρους ἐπιτέμνονται, οἱ δὲ
 ἤδη εὐρύτερους ἀποκόπτονται· διὰ στενοῦ δὲ πνεύμα φερόμενον λεπτὸν ἔχει, δι' εὐρύτερου δὲ ¹⁰
 $\bar{\zeta}$ βαρύτερον. Διὰ τί καὶ μετὰ τὴν ζεοῦν καὶ ὑγρὰν τροφὴν ἐρευγομεθα; Ὅτι κτᾶται τού-
 τοις πνεύμα. τῆς οὖν ἀσθενεστέρας τροφῆς κάτω χωριζομένης λεπτομερὲς ἂν τὸ πνεῦμα ἐπὶ
 $\bar{\eta}$ τοὺς ἄνω τόπους ἑαυτὸ κουφίζει. Διὰ τί πλέον τινὲς τιμῶν συνουσιάζουσιν; Ὅτι μᾶλλον
 $\bar{\theta}$ τινὲς τιμῶν θερμότεροι. Διὰ τί οἱ ἀπὸ φωτὸς εἰς συνηρεφεῖς οἴκους εἰσελθόντες οὐχ ἔρωσιν
 εὐθέως; Ὅτι τὸ μέλαν παχὺ ἂν ἀπεκρύπτει τὴν βλεπτικὴν οὐσίαν ταύτην· ἐπιμένοντα γοῦν ¹⁵
 $\bar{\iota}$ ἀνύει. Διὰ τί αἱ γυναῖκες τὴν ὑστέραν παθεῦσαι παρακόπτουσιν; Ὅτι νευρώδης οὐσία,
 $\bar{\kappa}$ ἔχει δὲ τὰς ἀρχὰς ἀπὸ στομάχου καὶ μνήγγων, ὅθεν καταπέπλεκται. Διὰ τί ἐμμηνα
 γίνονται; Ὅτι ταῖς θηλείαις ἀργότερον βίον ζώσας τὸ περίττωμα πολὺ πλέον, πολὺ δὲ τὸ αἷμα
 $\bar{\lambda}$ πανταχοῦ. τὸ περισσὸν οὖν ἐκκρίνεται κουφισμοῦ χάριν. Διὰ τί ἐπὶ τοῖς λοιμοῖς ὡς
 ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀφθαλμῖαι προκατάρχονται; Ὅτι τοῦ πνεύματος κείσῃς ἐστὶν ὁ λοιμὸς. τρώ- ²⁰
 $\bar{\mu}$ πῆς οὖν περὶ αὐτὸ γνωσμένης ἄνω φερόμενον τὸ πνεῦμα τὴν ἔρασιν ταρασσεῖ· ἐκεῖ γὰρ μᾶλ-
 $\bar{\nu}$ λόν ἐστὶ λεπτὸν καὶ εὐρύτερον. Διὰ τί οἱ τρομικοὶ πίνοντες περιφέρονται; Ὅτι πολὺ-
 θερμὸς ὁ οἶνος· πολὺς οὖν γινόμενος τοῖς νευρώδεσιν ὑπειτέρχεται καὶ ταρασσεῖ τὸ πνεῦμα τὸ
 $\bar{\xi}$ ἐν αὐτοῖς, τοῦτο δὲ ἀπὸ μνήγγων φέρεται. Διὰ τί τὰ μὲν ἀλόγα ζῶα τεχθέντα περι-
 πατεῖ εὐθέως, οἱ δὲ ἄνθρωποι οὐ; Ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἀλόγων ἴσον ἐν παντὶ μέρει τὸ θερμόν, ²⁵
 $\bar{\omicron}$ ἐπὶ δὲ τῶν βρεφῶν πλεῖον περὶ τὴν κεφαλὴν. ὅταν οὖν ὀμαλισθῇ πανταχοῦ τὸ θερμόν, ἀνί-
 $\bar{\pi}$ στανται. Διὰ τί οἱ σπῶμενοι πυρῆξαντες ἀπαλλάσσονται τοῦ σπᾶσθαι; Ὅτι θλιβομένου
 τοῦ ἐν τοῖς νεύροις πνεύματος καὶ ψυχομένου ὁ σπασμὸς γίνεται, ὑπὸ θερμασίας δὲ λύεται,
 $\bar{\rho}$ θερμὸς δὲ ὁ πυρετός. Διὰ τί ἐπὶ ταῖς χολαῖς οἱ μέλαιναν χολὴν ἐμέσαντες κινδυνώδεις; ²⁰⁷
 $\bar{\sigma}$ Ὅτι μῆκετι τῆς χολῶδους ὑπεστάσεως οὐσης τὸ ἀπὸ τοῦ ἥπατος αἷμα ἔλκεται. Διὰ τί ³⁰
 ἀπουρήσαντες ἀποπνεόμενοι; Ὅτι πληρωθεῖσα ἡ κύστις ὑποκείμενον τὸ ἀπληυθισμένον ἔντερον

1 Ἀριστοτέλους προβλημάτων τὸ δ' P Ἀριστ. φυσικὰ προβλήματα τοῦ δ' R continuat S || 2; 3 καταφερομένων B ||
 3 ἀναζηραίνονται P || τὰ om B || καταζηρότατον B || 4 Ὅτι P, om Δ S || 6 ἐν BN || ὑστέρηται B || 8 ὕστεροῖ C ||
 αὐτὸν C αὐτοῦ B || δὲ θερμ. BrM θερμ. γὰρ Δ i, e. BC || θερμανσίας S || αἱ U om libri || 11 καὶ post τί om
 Δ || 12 τοῖς — ἀσθενεστέροις — χωριζομένοις B || 13 ἑαυτῶ B || 15 τῶν: f. τούτων· || 15. 16 γοῦν ἀνύει ser-
 uauit P om Δ (i, e. M.) R ταύτην — ἀνύει om SG || 16 αἱ om BrM || νευρώδεις οὐσίας B || 16. 17 οὐσία ἐστὶν·
 ἔχει Δ i, e. M || 17 ἀπὸ τοῦ στ. N || μνήγγων κατ. B || f. ἐμμηνα || 18 ζώσας B || περίττωμα em. Bussem. πε-
 ριττὸν σῶμα libri || 19 οὖν: ἐν BN || 22 παραφέρονται corr. Bussem. sed cf. Moeris p. 196 || 23 γνωσμένης BrM ||
 24 ἐπὶ μνήγγων B ἐπὶ μνήγγων corr. Bussem. || 25 ζῶα post ἀλ. addit M || μέλας B || 20 πλεον C || 26. 27 ἀνί-
 στανται U ἀνίσταται libri nisi quod συνίσταται C || ἀπαλλάσσονται om B || 28 θερμανσίας N || δὲ γίνεται B ||
 29 αἱ BC μελανα B || 31 ἀποπνεόμενοι, ci. Buss. Cur a multo spiritus alio excedere solet G ἀπληυθισμένον mss. ||
 ἀπληυθισμένον Br ἀπληθισμ. M ἀπνευθισμ. Bussem.

θλίβει. ἀνεβείης οὖν αὐτῆς τὸ ἐπιτάχθεν ἐν τῷ ἐντέρω πνεύμα ἐλισθαίνει. — Διὰ τί χασμη-
 75 σάμενοι ἢ πολυδύρησαντες ἀποφρίττομεν; Ὅτι τοῦ θερμοῦ πνεύματος μέρος τι συνεκτρέχει·
 ἀκολούθως αὖν ἐκ παραδρομῆς ὑποψυχόμεθα. — Διὰ τί ἐπὶ τῶν λευκῶν ἢ ἀλφῶν αἷμα ἢ
 οὐχ ὑπακαύει κεντούμενος; Ὅτι ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν πόρων τὸ θερμὸν ὑποκεχώρη-
 10 κεν ἢ διέπνευσεν. — Διὰ τί αἱ συλλαβῶσαι κισσῶσι; Ὅτι τῶν παρὰ φύσιν ἐστὶν ἡ σὺλ-
 ληψις, τὸ δὲ πάθος περὶ τὴν μήτραν· νευρῶδες δὲ τὸ σπλάγχνον· στομάχου δὲ πάθος ἢ
 κίσση, ὡς περ ὄρεξις καὶ ἀνορεξία. — Διὰ τί οἱ τεταρταῖοι χρονιώτεροι τῶν ἄλλων τύπων; ἢ
 Ὅτι περὶ τὸ γεῶδες τοῦ σώματος σύγκριμα γίνεται βαρὺ δὲ τὸ γεῶδες, ὅθεν βραδεῖς οἱ τε-
 15 ταρταῖοι. — Διὰ τί τῶν περὶ τὰ ἄρθρα ἀποπρησθέντων οὐ κατουλοῦται τὰ ἔλη; Ἐπὶ τινῶν
 10 τετήρηται τοῦτο, ὅτι πλείον ἐν τοῖς ἄρθροις ἢ ὕλη· φερομένη οὖν ἡ ὕλη ἐκεῖτε δριμυτέρα γίγνεται
 καὶ ἀναξηραίνει. Ἡ ὅτι τῶν ἄρθρων τὸ πέρασ χόνδρος ἐστίν· ἀπολισθαίνουσα οὖν ἢ κατούλωσις
 οὐ κρατεῖ. — Διὰ τί τὸ ἄμβριον ὕδωρ ἐλαφρὸν ἐστὶ, καί περ ἀπὸ θαλάσσης ἀρπαζόμενον, ἐστὶ
 δὲ τοῦτο βαρὺ; Ρητέον ὅτι ἀναληφθέν τοῦτο καὶ γυμνασθέν ὑπὸ τοῦ πνεύματος λεπτινύεται καὶ
 15 πλείονα συνανθροισμὸν. — Διὰ τί τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀστέοις ὁδοῦσι νεύροις; Ὅτι τῆς γεῶ-
 δους συγκρίσεως ἐστὶ ταῦτα πάντα, ψυχρὸν δὲ τὸ γεῶδες· ἐπιψυχόμενα οὖν βλάπτεται.
 Διὰ τί ἡ χιών ψυχρὰ οὔσα καίει; Καθ' ὑπερβολὴν πυκνώσεως· ἔμπυκνος γὰρ ἡ χιών, αἱ κῶ
 δὲ ἀκρότητες ἰσότητες θερμῆ τε καὶ ψυχρῆ. — Διὰ τί οἱ φρενιτικοὶ μὲν μικρόσφυκτοί, με-
 20 γαλόσφυκτοί δὲ οἱ ληθαργικοί; Ὅτι οἱ μὲν ἀραιούμενο τοῦ ἐν ταῖς μήνιγγι πνεύματος παρα-
 φέρονται, οἱ δὲ παχυνόμενοι βαρύνονται. — Διὰ τί τινῶν πυρετῶν λυομένων ὑπὸ ἰδρώτος
 οἱ καρδιακοὶ διαφορῶνται; Ὅτι ἐφ' ὧν μὲν διαπνεῖ τὰ νοσοποιοῦντα, ἐφ' ὧν δὲ διαλύεται
 τὸ σύγκριμα. — Διὰ τί χειμῶνος πειναλέοι γινόμεθα μᾶλλον καὶ καταπέσομεν τὴν τρο-
 25 φήν; Ὅτι πυκνουμένου τοῦ σώματος ἔξωθεν τὸ θερμὸν εἰς τὸ βάθος ἀποκλείεται· ὑπὸ θερ-
 μασίας δὲ ἡ τροφή πέσεται. — Διὰ τί οἱ πλείονα συνουσίασαντες αἷμα ἔσθ' ὅτε ἀποκρίνου-
 25 σιν; Ὅτι τῆς σπερματικῆς οὐσίας ἐκκεινωθείσης προχειρότερον αἵματος ὕγρον οὐκ ἔστιν.
 — Διὰ τί τὸ μέλι τοῖς μὲν ἔλκεσι δριμύ· τυγχάνει, τῇ δὲ γεύσει γλυκὺ; Ὅτι τοῖς ἔλκεσιν ἀνε-
 298 ξαμμένοις ἢ ἀπὸ τοῦ μέλιτος προσπίπτει λεπτότης, δριμύ δὲ τὸ λεπτόν· ἢ δὲ γεύσις ὕγρα
 οὔσα τῆς ἐν τῷ μέλιτι λειότητος ἀντιλαμβάνεται. — Διὰ τί τὰ νεῦρα πυκνότερα μὲν φλεγ-
 30 μοναὶς ἐπιφέρει, κοπτόμενα δὲ οὐκέτι; Ὅτι τὸ μὲν πνεῦμα διὰ στενῶν τῶν πόρων ἀνωμάλω
 τῇ διαίρεισι προσπίπτων ἀποστρέφεται καὶ εἰς αὐτὸ πιλοῦται, ἐπὶ δὲ τῆς τελείας διακοπῆς

[1] τί ἀποκρίνουσιν [2] ἐκκεινωθείσης [3] προχειρότερον αἵματος ὕγρον οὐκ ἔστιν [4] ἀνωμάλω τῇ διαίρεισι

1 ἀνεβείης Δ i. e. M || ἐτέρω M || 2 συνεκτρέχει Δ i. e. M || 3 οὖν om P || ὑποψυχόμεθα Br, ci, Bussem. ὑποψύ-
 γομεν Δ i. e. M || 4 ἀλοῶν P || 4 κεντούμενος ci, Bussem. κεντούμενον MS(N). κεντώμενον P. || 6 τὸ δὲ — μήτραν P
 mgN: om Δ (i. e. BM) RSG || 7 τούτων C πυρετῶν M || 8 σύγκρισις MS || 9 ὑποπρησθέντων S || 10 τετήρηται U τε-
 τηρείται libri || πλείον N. || ἐκεῖ P. || δριμύτερον Δ i. e. M || 11 ἢ κατούλ. om S || 13 λεπτόν γίνεται CS || 14 αἰὲρος
 καὶ γίν. P. || 16 ἐπιψυχόμενοι DS || 17 πυκνώσα S || ἔμπυκνος S || 19 ἴσα Δ i. e. D || θερμαί — ψυχραὶ Δ (i. e.
 DM) S || φρενιτικοὶ Br. || 19 τοῖς μ. Δ || 19. 20 περιφέρονται P. || 20 τινῶν: τινὲς M τῶν Δ i. e. B || 21 δια-
 φορῶνται Br, ci, Bussem. || διαφορῶνται Δ i. e. BM || μὲν om Δ || διαπνεῖται νοσ. B || 22 σύγκριμα Br M || 23 πυ-
 κνότερα O || εἰς β. M || 23. 24 καὶ ὑπὸ θ. ἢ CS || 24 πέτεται Δ || πλείον Δ i. e. CM || 25 οὐσίας om Br. ex-
 spectēs φλεθός || πρόσπερον MO || 26. 27 ἀνεξήμενοι M ἀναδιξάμενοι O rescicatis G ἀποξηραμένοι B (unde
 ἀπέξηραμένοι Bussem.) ἀναξηραθείς D || 27 ἀπὸ ci, Bussem. ὑπὸ libri || 28 μὲν om B || 29 τῶν στενῶν Δ i. e. M ||
 ἀνωμάλω Δ || 30 διαίρ. τουτέστι τῇ νύξει (τῆ ν. om O) προσπ. Br διαίρ. τουτέστι τῇ χωρισμέν. πρ. B || δὲ om B

λα διαπινεῖ. Διὰ τί οἱ πρὸ τῆς σημασίας ἰδρῶτες χαλεποί; Ὅτι οἱ μὲν μετὰ τὴν ἐπισημα-
 λβ σίαν γίνονται κατὰ ἄνεσιν, οἱ δὲ πρὸ τῶν ἐπισημασιῶν κατ' ἐκθλιψιν. Διὰ τί οἱ νήστει
 δυσῶδες ἔχουσι τὸ στόμα; Ὅτι τῆς ἐν τῷ στομάχῳ δριμύτητος μὴ κατακινημένης νεαρᾶ
 λγ τροφῆ· ἢ ἀναθυμιάσις ἀηδής. Διὰ τί ἐν ταῖς καρδίαις οὐδὲν γίνεται πάθος; Ὅτι διὰ τὴν
 λδ κυριότητα αὐτῆς φθάνει τοῦ πάθους ὁ κίνδυνος. Διὰ τί ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς σκάφαντες γλυκὺ 5
 εὐρίσκομεν ὕδωρ; Ὅτι παχὺ τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ, ἐκ πολλῶν συνεστός· τὸ λεπτομερές
 λε οὖν αὐτῆς διὰ τῆς γῆς παρεισδύει· γλυκὺ δὲ τὸ λεπτόν, ὡσπερ τὸ παχὺ ἄλμυρόν. Διὰ
 τί τὰ πυρίκαυστα δυσκατούλωτα; Ὅτι πάντες ἀβρώς ἀφανίζονται οἱ πόροι καὶ πάσχουσι
 λς ὅμοιοι τῇ νεκρώσει, δυσέκπλυτος δὲ ἢ ἀποκεκλεισμένη κατ' αὐτὰ ὕλη. Διὰ τί οἱ πρε-
 σβῦται φίλοιποι; Ὅτι χρόνῳ κατεφυγμένοι χρεῖαν ἔχουσι τοῦ θερμοῦ, θερμαντικὸς δὲ ὁ οἶνος. 10
 λζ Διὰ τί μᾶλλον τὰ δεξιά τῶν ἀριστερῶν εὐσαρκότερα; Ὅτι μᾶλλον αὐτῶν κινουμένων αἱ ὕλαι
 λη συνεπιθιδόασιν. Διὰ τί ἐπὶ τῶν ἀριστερῶν ὤμων τὰ φορτία φέρομεν; Ὅτι τῶν ἀριστερῶν
 δυσκινήτων ὄντων πλείων ἢ ἐπιμονὴ τῆς ὕλης, ἐπὶ δὲ τῶν εὐκινήτοτέρων ἐλάττων.

Λοιπὸν τοίνυν περὶ τῶν κοινῶν συμπτωμάτων διελεθῆναι καιρός (κοινὰ δὲ συμπτώματα λέ-
 γομεν ὅσα πάσαις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμβαίνει ταῖς ἡλικίαις), οἷον περὶ ἰλιγγῶν καὶ πταρμῶν 15
 καὶ χάσσης, εἴτι δὲ λυγμοῦ καὶ σκοτοδινήσεως ἐρευγμῶν τε καὶ τῶν τοιοῦτων ἀπάντων, αὐτὰ
 τε διὰ τί γίνονται καὶ πῶς διατεθέντων τῶν σωμάτων καὶ διὰ τί τούτων ἕνια μὲν ἐστὶν ἀλλή-
 λων λύσις, ἕνια δ' οὐ, καὶ ποίοις ἐργωδῶς γίνονται· μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τε φαλακρῶν καὶ
 μαδίσεως τριχῶν καὶ ὄλωσ διὰ τί αὖξονται καὶ φθείρονται τρίχες καὶ ὄνυχες καὶ κατὰ ποί-
 ους καιροὺς καὶ διὰ τί μέλαιναί καὶ πυρραὶ καὶ λευκαὶ γίνονται αἱ τρίχες· πρὸς δὲ τούτοις 20
 περὶ τε φωνῆς καὶ τῶν περὶ φωνῆν συμπτωμάτων, οἷον διὰ τί ὄξειαι καὶ βαρεῖαι γίνονται καὶ
 πῶς ἀπορρήγνυνται καὶ διὰ τί ἔνιοι διὰ τῶν ῥινῶν φθέγγονται· καὶ πάλιν περὶ ἀκοῆς καὶ ὀσμῆς
 καὶ γέλωτος· εἴτι περὶ ναυτίας καὶ διὰ τί οἱ μὲν τοῦτο πάσχουσι οἱ δὲ οὐ, καὶ ποῖοι μάλιστα.
 λθ Διὰ τί κάτω μὲν βλέποντες ἰλιγγιῶμεν ἀφ' ὑψηλοῦ, ἄνω δὲ οὐ; Ἡ ὅτι ὁ μὲν ἰλιγγός
 ἐστὶ κινουμένου τοῦ ἄκρου τῆς ὄψεως οἷον τοῦ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· ἰλιγγιῶμεν γὰρ ὅταν παρα-299
 τρέχῃσι πολλοί, ἂν τὴν ὄψιν ἐφ' ἑκάστον ἐπιβάλλωμεν, ὑπὸ τῶν παρατρέχόντων κινουμένης
 τῆς ὄψεως. ὄντος δὲ τοιοῦτου τοῦ ἰλιγγιᾶν, ὅταν κάτω βλέπωμεν, εἰ μὲν ἀπὸ βραχέος, οὐκ
 ἰλιγγιῶμεν διὰ τὸ ἀπηρεῖσθαι τὴν ὄψιν· εἰ δ' ὑψόθεν φερομένη κάτω ἢ ὄψιν πρὶν ἀπερεῖσα-

1 ἰδρῶτες — εἴτι γίνονται κατὰ ἄνεσι· O || τὴν ἐπισημασίαν S(P) τῆς ἐπισημασίας O τῆς σημασίας Δ || 2 κατ' Δ ||
 τῶν σημασιῶν Δ || 3 ταῖς ἐν B || κατακινημ. O κατακινημένη B || 4 ἀηδής γίνεται. Δ i. e. D γίνεται om Br BC
 M || 5 καιριότητα S *opportunitatem* G || αὐτοῖς S αὐτοῦ P || τὸν κίνδυνον B Br || fort. ἐν τισιν αἰγ. cf. Alex. I 55 ||
 6 θαλάττης Δ || πολλοὶ P || 7 αὐτοῖς S || παρεισδύει P || παχὺ τὸ M (unde Δ) P || 8 πυρίκαυστα Bussem. || δυσ-
 κατούλωτά ἐστιν; Δ i. e. B || πάντως M || 9 δυσέκλειπτος Δ δυσέκλειπτος O || κατὰ τὰ αὐτὰ B || 11 εὐσαρκώτ. O ||
 κινούμενα P || καὶ αἱ Δ i. e. D || 12 συνεπιθιδόονται MP συνδιδόονται S || ἐπὶ τοῖς ἀριστερεῖς ὤμοις BrCDM *gene-
 tiuos servavit* B || 13 πλείων C || εὐκινήτων C κινήτοτέρων B || 14 ἀρχὴ τῶν συμπτωμάτων. Λοιπὸν S || 15 ἰλιγγῶν
 M || πταρμῶν P || 16 δὲ γλυκισμοῦ B || σκοτ. καὶ ἐρ. Δ || ἐρευγμῶν S(P) ἐρευγμῶν O ἐρετμῶν B ἐρυγμῶν Δ i. e.
 M || τῶν om S || 16 αὐτὰ τε — 17 σωμ. καὶ om B 17 καὶ πῶς — 18 γίνονται om O || 17. 18 λύσις ἀλλήλων P ||
 19 αἱ τρίχες M || 19. 20 ποιοῦς Br || 20 αἱ add. B om ceteri || 21 τε: τῆς B || τῶν om B || 23 πάσχουσι τοῦτο
 O || 24 ἀφ' — 25 γὰρ om B || 25 οἷον fort. del. || 26. 27 παρατρέχουσι BMS || 27 ἐπι B || ἑκάστον P || ἐπι-
 βάλλωμεν Δ (i. e. BM) S || 27 τὸ B || 27. 28 βράχως οὐλιγγιῶμεν B || 29 ἀπορρεῖσθαι B ἐπηρεῖσθαι P ἐπείρε-
 δεσθαι Δ i. e. M || κάτω om B || ἀπαιρεῖσθαι O

σθαι κινῆται, καὶ τὸ ἄκρον ἐκεῖνο κινεῖται· ἄνω δ' ὅταν βλέπωμεν, ἀπεραιοθήσεται † ἰουσα τε
 ἢ ἥλιος φαίνεται. εἰκότως οὖν κάτω βλέπουσι γίνεται ἱλιγγος. Διὰ τί μόνον ὁ παρμὸς ἡμῶν
 τῆς νυκτὸς οὐ γίνεται, τὰ δ' ἄλλα ὡς εἶπεν ἅπαντα καὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς; Ἡ ὅτι
 ὁ μὲν παρμὸς γίνεται ὑπὸ θερμοῦ τινος κινήσαντος τὸν τόπον τοῦτον ἀφ' οὗ γίνεται; διὸ καὶ
 5 ἀνακύπτουσι πρὸς τὸν ἥλιον ὅταν βουλώμεθα παρῆναι· καθευδόντων δὲ ἡμῶν ἀντιπερίσταται
 τὸ θερμόν· διὸ καὶ γίνεται τὰ κάτω θερμὰ τῶν καθευδόντων καὶ τὸ πνεῦμα πολὺ. εἰκότως
 οὖν οὐ παρνούμεθα. ἀπαλλαγέντος γὰρ τοῦ θερμοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὃ κινεῖν πέφυκε τὸ ἐν-
 ταῦθα ὑγρὸν (οὐ ἐξωθουμένου πέφυκεν ὁ παρμὸς γίνεσθαι), καὶ τὸ συμβαῖνον πάθος εἰκὸς
 μὴ γίνεσθαι. Διὰ τί τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν παυόμεθα τῶν παρμῶν; Ἡ ὅτι διαπνοὴ ταύτη
 10 γίνεται τῷ ὑγρῷ; δακρυεῖ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς μετὰ τὴν τρίψιν, ὁ δὲ παρμὸς διὰ πλῆθος ὑγρό-
 τητος. Ἡ ὅτι τὸ ἕλαττον θερμόν φθειρεται ὑπὸ τοῦ πλείονος, ὁ δὲ ὀφθαλμὸς τριφθεὶς πλείω
 λαμβάνει θερμότητα τῆς ἐν τῇ ῥίνι; διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἂν τις αὐτὴν τὴν ῥίνα τρίψῃ, παύεται
 ὁ παρμὸς. Διὰ τί ἱλιγγιῶσιν εἰς τε ταῦτ' βλέποντες κἂν κύκλον κινούμενον ἰδῶσιν; ἀτο-
 πον γὰρ τι τὴν ἡρεμίαν τῇ κινήσει ταῦτον ποιεῖν ἐναντία ὄντα. Ἡ ὅτι δίστησι καὶ ἡ στάσις
 15 τὰ ἐν τῷ κινεῖσθαι σαζόμενα; τῆς ὄψεως γὰρ στάσις, ἐνὸς μορίου, καὶ τὰ ἄλλα συνεχῆ ἐν
 τῷ ἐγκεφάλῳ ἴστανται· ὁ δὲ κυκεῶν, ὥσπερ καὶ Ἡράκλειτός φησιν, εἰ μὴ τις ταρατῆ, δίσ-
 σταται. τοῦτο δὲ δεῖ νοῆσαι πάσχοντα καὶ τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ· χωριστὰ μὲν γὰρ καὶ ἠθροισμένα
 εἰς ταῦτ' τὰ βαρέα βαρύνει καὶ ποιεῖ τὸν ἱλιγγον. ἡ μὲν οὖν ἡρεμία διὰ τοῦτο ποιεῖ ἱλιγγον· ἡ
 δὲ δίνησις τὰ βαρέα καὶ τὰ κοῦφα δίστησι, τὰ μὲν βαρέα εἰς τὸ μέσον, τὰ δὲ κοῦφα ἐπὶ τὸ
 20 ἔσχατον, δέον ἅμα τούτω εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ τὸ κύπτειν ἱλιγγος ποιεῖ· χωρίζεται γὰρ τὰ μὲν
 βαρέα κάτω, τὰ δὲ ἐλαφρὰ ἄνω. φανερόν δ' ἐκ τούτων ὅτι † οὐδεμίαν κίνησιν τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ
 κινεῖται. Διὰ τί ἱλιγγιῶσι καὶ δι' ἔνδειαν καὶ διὰ πλησμονήν; Ἡ ὅτι δι' ἔνδειαν μὲν σύν-
 τῆσις γίνεται· εἰς τὰ κενά, διὰ πλήρωσιν δὲ περιπτώσεως ὑπερβολῆ εἰς τοὺς πλήρεις πόρους,
 300 ταῦτα δ' ἀμφότερα βαρύνει καὶ ἐφίστησι τὰς περιόδους, τοῦτο δ' ἐστὶν ἱλιγγος; Διὰ τί μὲν

1 ἀπερ. κινεῖται P || δ' om B || ἀπεραιοθήσεται U || ποῦ εἰσθήσεται libri || † fort. ἰδοῦσι γε ἢ ἰουσα — 2 φαίνεται
 om B || 2 ἢ ἥλιος U || ἢ οἱ S (P) || om Δ (sc M) et spatio relicto O || φαίνεται U φέρεται libri. ceterum cf. Theo-
 phr. περὶ ἰλ. § 8. || βλέποντες BO || μένος ci. Bussem. cl. Cassio pr. 44; ἡμῶν post μόνον libri em. U e Cass. et
 Arist. pr. xxxiii 15. || 3 νυκτὸς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οὐ Δ i. e. M ὡς ἐπὶ τὸ π. om BCBr || ἅπαντα ἂ καὶ libri ἂ del.
 U coll. Cassio. || 5 ἀνακύπτει μὲν C ἀνακύπτει B || βουλωθῶμεν M || παρῆναι B παρῆναι Aristot. sed ad παρ-
 ῆναι ducere uidetur etiam Cassii uitium παρῆναι || ἀντιπερίσταται Arist. ἀντιπερισπᾶσθαι B ἀντιπερισπᾶται Br
 Δ || 6 καθευδ. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πολὺ αἰτίον ἐστὶ τοῦ ἐξωθουμένου ἡμᾶς Arist. || 7 οὐ; καὶ B || ἀπαλλαγέντος B || 8: τὸ
 C || κινεῖ B || 8 ὑγρὸν οὐ ὑγροῦ C || οὐ ἐξωθουμένου Arist. || γίνεται BCM || 8 καὶ — 9 γίνεσθαι om B || 9 οὐ γίν.
 Δ i. e. BC. || τί om B || τὸν παρμὸν B || διότι B || ἡ post ἐτι add. libri et Cassius 45, om U cum Aristot. xxxi
 1 et xxxiii 8 || ἀναπνοὴ Δ (i. e. M) P Cass. Ar. pr. l. ἀνάπνοια Ar. loco post; sed cf. Alex. pr. i 21 p. 256, 1
 Syll. et h. l. p. 9, 24, 10, 1 || ταῦτον γ. P || 10 διὰ U ex Arist. ἐὰν BBr. om C ἐκ πλῆθους Δ i. e. M || 11
 πλείον B || 12 ἢ Δ || αὐτὴν τὴν ῥ. MP Arist., Cassius τὴν αὐτοῦ ῥ. ΔS || 13 εἰς τε U εἰς libri || 14 f. γὰρ τὸ || ταῦτ'
 ΔO || διότι P || 15 τὰ om P || ἐν add U coll. Theophr. π. ἰλ. 9 || om libri || στασις B || τοῦ ἐνὸς Δ i. e. B || καὶ τᾶλλα
 B || 16 κυκεῶν libri em. U coll. Theophr. l. d. καθάπερ Ἡρ. φησι, καὶ ὁ κυκεῶν δίσταται μὴ κινούμενος. || 16
 φησι, κἂν μεταταρᾶτῃ Δ i. e. B || 16. 17 δίσταται U ex Theophr. ἴστανται libri || 17 f. ταῦτ' || τ. δεῖ δὲ S || φά-
 σκοντα P || κεφαλῇ· χωριστὰ μὲν U· κεφ. χωριστὰ· τὰ μὲν P κεφ. χωριστὰ· τὰ μὲν ΔS || 18· βαρύνει καὶ om Δ ||
 τούτων B || ἱλιγγα B || 19 δίστησι — κοῦφα om B || 20 τούτω τῷ O τούτῳ τῷ ΔS (P) ταῦτα ci. Bussem. ||
 φανεράν Bussem. || ὅτι om ΔQ || † fort. add. ἀτοπον || 22 διότι B || μὲν om B || 23 δὲ om B || ὑπερβολῆ om
 P ὑπερβολῆς BMS || τόπους B || 24 ἀφίστησι B

τὸ σφοδρῶνάσθαι ἡδύ; *H ὅτι ἐξ ὑπνοῦ πνεῦμα τῆ διατάσει καὶ τῆ κινήσει ποιούμενον ἰὸν
 ὁμαλῶς διὰ τῶν ἀρβρων ἡδονὴν ποιεῖ, ὅτι δὲ πνεῦμα ποιεῖ ὄηλον· χασμὴν γὰρ ἅμα ποιεῖ.
 με Διὰ τί ὁ πταρμὸς λυγμὸν μὲν παύει, ἐρευμὸν δὲ οὐ παύει; *H διότι οὐ τοῦ αὐτοῦ τόπου
 γέγονεν ἑκάτερον τὸ πάθος, ἀλλ' ὁ μὲν ἐρευμὸς κοιλίας, ὁ δὲ λυγμὸς τοῦ περὶ τὸν πνεύ- 5
 μονα κατάφυξις καὶ ἀπεψία πνεύματος καὶ ὑγροῦ, κοινωοῦσι δὲ αἱ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόποι
 τῶ πνεύμονι; οἷον τοῖς τε ὡσί· φανερὸν δ' ἐπεὶ ἅμα ἐνεοὶ καὶ κωφοὶ γίνονται, καὶ αἱ νόσοι
 ἀντιπερίστανται αἱ τοῦ ὡτός εἰς τὰ τοῦ πνεύμονος πάθη, ἐνόσις δὲ σκαλεύουσι τὸ οὖς βῆχες
 γίνονται. τὸ δὲ ** περὶ τὸν πταρνύμενον τῆς ῥινὸς τόπον δηλοῖ ἡ ἀναπνοὴ κοινὴ οὔσα, ὥστε
 πτάρνυται μὲν θερμαινομένου, ταῦτό δὲ συμπάσχει ὁ κάτω τόπος. *H δὲ θερμασία πέττει·
 διὸ ὄξος μὲν παύει λυγμὸν καὶ ἀπνευστισμοῖ· ἐὰν ἡρεμαία ἢ λυγξὴ ἢ ἐκθερμαίνει γὰρ τὸ 10
 πνεῦμα τὸ κατεχόμενον, ὥστε καὶ ἐν τῷ πταρμῷ ἢ τε κατάσχεσις γενομένη τοῦ πνεύματος
 τοῦτο ποιεῖ, καὶ τότε ἀβρώς ἐκπνευστις γίνεται καὶ τοῦ κάτω τόπου· ἀδύνατον γὰρ πταρῆναι
 ὁ μὴ ἐκπνέοντα. ἢ οὖν ἐρμὴ ῥηγνύει τὸ ἐγκατελημμένον πνεῦμα ὃ ποιεῖ τὸν λυγμὸν.
 με Διὰ τί χασμικταμένου πινὸς ἀνιχασμῶνται, καὶ ὅταν οὐρῶντα ἰδῶσιν, οὐρῶσι, καὶ μάλιστα
 τὰ ὑπόζυγια; *H διὰ τὴν μνήμην; ὅταν γὰρ μνησθῆ, κινεῖται τοῦτο τὸ μέρος, τοῖς μὲν οὖν 15
 ἀνθρώποις διὰ τὸ εὐαισθητοτέρους εἶναι ἰδοῦσιν εὐθὺς συμβαίνει κινεῖσθαι καὶ ἀναμιμνήσκεισθαι,
 τοῖς δὲ ὑπόζυγιοῖς οὐκ αὐτάρκες τὸ ἰδεῖν, ἀλλὰ προσδέονται καὶ ἄλλης αἰσθήσεως· διὸ καὶ
 ὀσφρηθέντα, ὅτι εὐκίνητοτέρα αὐτῆ ἢ αἰσθῆσις τοῖς ἀνευ λόγου. καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν αὐτὸν
 τόπον ἅπαντα οὐρεῖ, ὅπῃ τὰ πρῶτα οὐρήσεν· τότε γὰρ μάλιστα κινεῖνται ὅταν ὀσφρανθῶσιν·
 με ὀσφραίνονται δ' ὅταν πλησιάζωσιν. Διὰ τί πτάρνυται μᾶλλον πρὸς τὸν ἥλιον βλέποντες 20
 καὶ κινεῖντες κάρφει τοὺς μυκτῆρας; *H ὅτι ὁ τῆ ἡλίου θερμαίνει καὶ τὸ κάρφος τῆ κινήσει,
 θερμαινομένου δὲ τοῦ ὑγροῦ πνεῦμα γιγνόμενον ἐπίπτει θάττον· (οὐ γὰρ δύναται ὁ ἴσος τόπος
 με πλείω γιγνόμενον τὸν ὄγκον στέγειν), ἢ δὲ ἐκπτώσις πταρμὸς καλεῖται; Διὰ τί ἐν τῷ
 χειμῶνι ἀναπνεύουσιν ἐλαττονάκις; *H ὅτι ἐν μὲν τῷ θέρει ὁ ἀναπνεόμενος ἀρ' διὰ τὴν ἀλέαν
 οὐχ ἰκανῶς καταψύχει, εἴτα πάλιν δεῖται τοῦ καταψύχοντος, διὸ ἀναπνεῖ ταχύ (τοῦτο δὲ 25
 αἴτιον καὶ τοῦ περὶ τὰς τελευταῖς ἀναπνεῖν ταχύ· διὰ γὰρ τὴν ἀδυναμίαν τῆς ὀλκῆς τοῦτο
 γίνεται· ὀλίγος γὰρ ἐλκυσθεὶς οὐ διαψύχει, ὀλίγος δ' εἰτέρχεται δι' ἀσθέειαν τῆς σπάσεως).
 με ἐν δὲ τῷ χειμῶνι τούναντιόν; ἢ γὰρ ὥρα συγκαταψύχει. Διὰ τί ἀνισταμένοις ἱλιγγος 30
 μᾶλλον γίνετα ἢ καθίζουσιν; *H διότι ἡρεμοῦσιν αὐτοῖς τὸ ὑγρὸν συνίσταται ἐν τῇ κεφαλῇ
 πλέον, κινουμένοις δὲ γίνετα ὄηλον καὶ ποιεῖ τὸν ἱλιγγον εἰς ἐν μόνιον ἀθρόον ἀποκλίναν (διὸ 30

1 διατάξει M. διατίζει Bussem. || ἰὸν emend. Bussem. οἷον libri || 4 γέγονε γε Δ (sc M). O || 3. 4 τόπου τὸ
 πάθος γέγονεν ἑκάτερον P || 5 καὶ ante ὑγρ. om S || 6 τε num ad ῥινὸς. u. 8 spectat? || δ' ἐπεὶ U. δὲ τῶ libri || ἐνεοὶ U
 εἶναι οἱ libri (τῶ →) ἐνεοὶ εἶναι οἱ Bussem. cl. Arist. xxxiii 1 || 7 πνεύματος Δ sc. M || 8 τὸ — τόπον corr. Buss.
 τῶ — τόπον libri || ** fort. τὸ δὲ τῶ πνεύμονα κοινωοῦσιν εἶναι πρὸς τὸν κρῆ. || δηλοῖ P || 10 ἀπνευστισμοῖ em.
 Bussem. cl. Arist. l. s. 'ἀπνευστία' ἀναπνευστισμοῖ libri || ἡρεμία O || 11 ἢ ἀντικατάσχεσις Arist. || γενομένη U
 cl. Arist. γινομένη Δ. γιγνόμενη Br || 12 ποιεῖ τοῦ πνεύματος καὶ P || καὶ οἰεῖται ἢ ἐκπνευστις γίνετα καὶ ἐκ τοῦ ἄνω
 τόπου Arist. || 13 μὴ adi. Bussem. ex Arist. || 14 οὐρῶσι P || 16 εὐαισθητοτέροις Arist. γ11 6 εὐαισθητοτέρον Δ
 i. e. M || κινεῖσθαι καὶ om Δ(M)SO || 18 ὀσφρηθέντα Br ὀσφρανθέντα Ar. || τοῖς om Δ || αὐτὸν add. U ex Ar. ||
 19 ὅπου S || τὸ πρῶτον Ar. || οὐρήσεται ΔO || 21 κινεῖται M κινεῖται O || κάρφει Br || τοῖς μ. κάρφει P || ὅτι om O ||
 ὅτι ὅτι ὁ M. ὅτι ὁ Bussem. || καὶ om P || τῆ om S. || 23 στέγειν Br || 24 χ. ἐλαττον οἱ ἄνεμοι ἀναπνεύουσιν;
 Δ sc. M || ἀλέαν Δ || 25 τούτου δὲ M || 29 μᾶλλον om BS || καθίζουσιν Δ

καὶ τὰ ἄλλα ἃ οὐ δύναται δινεῖσθαι, ἀλλὰ καταπίπτει)· κινουμένων δὲ τὸ ὑγρὸν ὁμοίως ἔχει· ἀνίστανται μὲν οὖν ἡρεμήσαντες ὅτε οὕτω διάκεινται· καθιζάνουσι δὲ ἐν κινήσει γενόμενοι ὅτε ὁμαλῶς ἔχει τὸ ὑγρὸν καὶ ἐσκέδασται. Διὰ τί τῶν μὲν ἄλλων πνευμάτων αἱ διέξοδοι οἶον φύσης καὶ ἐρευγμοῦ οὐχ ἰεραί, ἢ δὲ τοῦ πταρμοῦ μόνῃ; Πότερον ὅτι τριῶν ἔντων τόπων, 5 κεφαλῆς καὶ θώρακος καὶ τῆς κάτω κοιλίας, ἢ κεφαλῆς θειότατον, (ἔστι ὁ δὲ φύσα μὲν [ἀπὸ] τῆς κάτω κοιλίας πνεῦμα, ἐρευγμὸς δὲ τῆς ἄνω, ἡ δὲ πτάρμὸς τῆς κεφαλῆς), διὰ δὲ τὸ ἱερώτατον εἶναι τόπον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἐντεῦθεν ὡς ἱερόν προσκυνουῖσιν; ἢ ὅτι τὰ πνεύματα σημαίνει τοὺς εἰρημένους τόπους βέλτιον ἔχειν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὴ διαχωρούστων (κουφίζει γὰρ τὸ πνεῦμα διέξιόν), ὥστε καὶ ὁ πταρμὸς τὸν περὶ τὴν κεφαλὴν τόπον ὅτι ὑγιαίνει 10 καὶ δύναται πέττειν; ὅταν γὰρ κρατήσῃ ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ θερμότης τὴν ὑγρότητα, τὸ πνεῦμα τότε γίνεται πταρμὸς· διὸ καὶ τοὺς ἐκνήσκοντας κρῖνουσι πταρμικῶς, ὡς ἂν μὴ τούτω δύνανται πάσχειν, ἀσώτους εἶναι. ὥστε σημεῖον ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου τόπου καὶ ἱερωτάτου προσκυνουῖσιν ὡς ἱερόν, καὶ φήμην ἀγαθὴν ποιῶνται. Διὰ τί ὁ ἀνθρω- 15 πος μᾶλλον πτάρνυται τῶν ἀλόγων ζώων; Πότερον ὅτι τοὺς πόρους εὐρεῖς ἔχει δι' ὧν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ῥύμη εἰσέρχεται; τούτοις γὰρ πληρουμένοις πνεύματος πτάρνυται. ὅτι δ' εὐρεῖς, σημεῖον ὅτι ἥκιστα ὀσφραντικὸν τῶν ἄλλων ζώων· ἀκριβέστεροι δ' οἱ λεπτόποροι. εἰ ὁ οὖν εἰς ὁ μὲν τοὺς εὐρεῖς πλέον καὶ πλεονάκις εἰσέρχεται τὸ ὑγρὸν, οὗ πνευματουμένου ὁ πταρμὸς γίνεται (τοιούτους δὲ μάλιστα τῶν ζώων οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι), πλειστάκις ἂν πταρῶντο εικότως. ἢ ὅτι ἐλάχιστοι οἱ μυκτῆρες, ὥστε τὸ θερμανθὲν ὑγρὸν ταχὺ ἐξίεναι δύνασθαι πνεῦμα 20 γενόμενον, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις διὰ τὸ μῆκος καταψύχεται πρότερον; Διὰ τί οἱ πρῆβυται χα- 13 λεπῶς πτάρνυται; Πότερον ὅτι οἱ πόροι σύμπεπτώκασιν δι' ὧν τὸ πνεῦμα ἐκκρίνεται; ἢ τῶ ἀδυνατεῖν ἄνω βλεπέειν ῥαδίως, βία ἀφιάσι κάτω; Διὰ τί, ἐάν τις ἀπνευστιάζῃ, ἢ λυγξ 24 παύεται; ἢ διότι ἢ μὲν λυγξ ἀπὸ καταψύξεως γίνεται (διὸ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ οἱ ῥιγῶντες λύξουσιν), κατεχόμενον δὲ τὸ πνεῦμα ἐκθερμαίνει τὸν ἐντὸς τόπον; Διὰ τί τῶν τετελευτηκότων 25 οἱ ὄνουχες τὰ αἰ τρίχες αὖξονται ἐπὶ τινα χρόνον, καὶ τῶν πρῆβυτῶν; ἢ διότι τῶν περὶ τὸ 302 σῶμα ἀπαθέστατα ταῦτ' ἐστίν (ὑστερον οὖν τὸ πάθος τοῦ συμπτώματος), ἐπὶ τινα χρόνον

1. ἄα add. U cl. Arist. vi 4. Theophr. π. ἰλ. 2 om libri || δινεῖσθαι U κινεῖσθαι libri || immo ὁμαλῶς ἔχει || 2 ἀνίσταντες B || καθιζάνουσι Δ auctore B || 2. 3 ἐν κινήσει γενόμενοι ὅτε em. Bussem. ex Arist. ἢ κινήσει γενόμενοι (γινομένοις BM γινομένοις O) τε libri || 3 ἔχειν B || ἐσκέδασται B || 4 οὐχ (δ' οὐχ B) ἰεραί, οἶον φύσης καὶ ἐρ. ΔS || τοῦ ὀμ O || ὅτι τῶν τῆς κ. B || 5 prius καὶ ὀμ B || θειοτάτη M || δὲ adi. Bussem. ex Arist. xxxiii 9 θειοτάτον ἐστὶ φύσα libri || ἀπὸ incl. U || 6 κοιλίας om B || δὲ ante τῆς om B || διὰ δὲ MP διὰ γούν Δ (sc. B) S(O) || 6. 7 τὸν ἱερ. B || S ἔχει B || 9 τὸ ὀμ Δ || ὑγιαίνει U. ex Arist. πνεῖ libri || 10 θερμότητος O || 11 ἐκνήσκοντας Bussem. ex Arist. ἐξω (ἐξωθεν P) κνήσκοντας libri || κινουῖσιν Arist. || πταρμῶ B || 12 πάσχει B || τούτω et ἀσώτους U. ex Arist. ταῦτο ἐτ σῶτους libri || εἶναι ὅπως Ar. || ὥστε ὡς Bussem. ex Arist. || ἀρίστου P || 13 ἱερώτατον B Br || προσκυνουῖται S(P) || 13-20 neglecti Brand. recordatus problematum Arist. x 18 et xxxiii 10 || 14 μάλιστα τῶν ἄλλων ζώων Arist. || 15 ῥύμη ἐσμή Ar. x 18 || 16 οὖν εἰς post μὲν ins. Bussem. ex Arist. om M || 18 ὁ U ex Ar. om Δ || πτάρνυτο Δ Ar. xxxiii πτάρνυτο Ar. x 'Lege πταρῶντο uel πτάρνυτο uel ἐπτάρνυτο' Bussem. ego πταρῶντο optatum duxi || 19 ἐλ. κατὰ τὸ μῆκος οἱ Ar. x || τὸ post ὥστε ex Ar. addi iussit Bussem. || 21 συμπτώκασιν B || ἢ διὰ τὸ P || 22 ἀδ. ἀναβλέπειν BS (αἰρεῖν τὰ ἄνω Ar.) || ἀπνευστιάζῃ U ex Arist. xxxiii 13 ἀπνευστιάζῃ libri. An ἀπνευστιάζῃ coll. p. 12, 10 ἀπνευστισμοί? || 23 ἢ om B || ὑπὸ M || ψύξεως Δ (i. e. B) || ῥιγῶντες P ῥιγῶντες ΔS || 24 λυγξουσιν B || θερμαίνει Δ || ἐκτὸς MP || τετελευτηκότων B || 25 αὖξονται P. ἢ διότι τὸ περὶ τὸ B || 26 ἀπαθέ- 302 στατα U ἀπαθέστερα (ρον P) libri || ταῦτ' ἐστίν. Δ || ἐπὶ τινα χρόνον P

¹⁶ αὐξεται; Διὰ τί ποτε αἱ ἐν τῷ πύγωνι τρίχες βραδύτερον παραγιγόμεναι θάττον φθείρονται; ¹⁷ Ἡ δὲ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ ἐν τῷ πύγωνι τρίχες πυρρότεραι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ γίνονται; ἐλάττων οὖν ἢ μετάβασις ἐκ τῆς πυρρᾶς τριχὸς εἰς τὴν λευκὴν ἢ ἐκ τῆς μελαίνης. Ἡ ὅτι τὰ ἐκ κεφαλῆς ρεύματα πάντα εἰς τὸ στόμα φέρεται καὶ εἰς τοῦτον τὸν τόπον; διὸ ἀσθενεστέρᾳ ἢ θρῖξ γίνεται· διὰ τὴν ἀσθένειαν οὖν μᾶλλον πολιοῦται. Εἶτα τριχὸς οὐχ αὕτη ἐστὶ διαφορὰ ⁵ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκρεῖν ἐν τῇ κεφαλῇ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ πύγωνι ἐγγίνεται· φαλακροὶ γὰρ ¹⁸ τὴν κεφαλὴν τελείως γίνονται. Διὰ τί ὁ πύγων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ μᾶλλον καὶ πρότερον πολιοῦται τῆς κεφαλῆς ὕστερος γιγνόμενος; Ἡ ὅτι ἢ πολὺ δι' ἀσθένειαν παραγιγίνεται τόπου καὶ τροφῆς, ὥστε ὅπου τοιαῦται αἱ τρίχες, καὶ ὅστις μάλιστα τοιοῦτος τόπος, οὗτος ἂν μάλιστα [πλείστα] πολιοῦτο· αἱ δ' ἐν τῷ γενεῖω τρίχες τοιαῦται, καὶ ὁ τόπος τοιοῦτος; σημεῖον ¹⁹ δὲ καὶ τὸ θῆλυ· ἐνταῦθα γὰρ μόνον τρίχας ἀπλῶς οὐκ ἔχει, ἐπὶ δὲ τῆς ἥβης καὶ ἐν ταῖς μασχάλαις ἔχει· καὶ οἱ τὴν γένεσιν διαφθειρόμενοι μάλιστα κυρίως τοῦτο ἐπιτηροῦνται. ὥστε ὅσοι πολιοῦνται, διὰ τοῦτο τὸν πύγωνα πολιοῦνται γίνονται· πρῶτος γὰρ δι' ἀσθένειαν μάλιστα ²⁰ πάσχει. Διὰ τί αἱ ἐν τῇ ἥβῃ τρίχες βραδύτεραι εἰσι καὶ ἥττον αὐξονται τῶν ἐν τῷ πύγωνι πρότερον γινόμεναι καὶ ἐν ὑγροτέρῳ τόπῳ εὔσαι; Διότι ὁ τόπος ἀραιὸς ὁ περὶ τὴν ²¹ ἥβην ἐστὶ καὶ ὑγρὸς, ὥστε αἰεὶ μὲν ἔχει τροφήν (διὸ οὐκ ἐκλείπει), ἀλλ' ὀλίγη· οὐ γὰρ ὑπομένει φῶς αὐξητέον. ὅτι δ' ἀραιὸς ὁ τόπος, τοῦτο δηλοῖ ὁ γινόμενος ὄγκος τῶν αἰδοίων· ὁ δὲ τοῦ ²² γενεῖου ἥττον τοιοῦτος. Διὰ τί ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ποδῶν ὄνυξι τὰ λευκὰ σημεῖα οὐκ ἐγγίνεται ὥσπερ ἐπὶ τοῖς τῶν χειρῶν, ἀ καλοῦσιν οἱ μὲν ἐραστάς, οἱ δὲ ψεύδη; Ἡ διότι τῷ βραδέως αὐξάνεσθαι τοὺς ἐπὶ τῶν ποδῶν ὄνυχας ταχὺ μελαίνεται πρὶν κινήθῃναι καὶ αὐξηθῆναι [ἐπεὶ ²³ δῆλον] τὸ ἐπὶ τῷ δέρματι, τοῦτο δ' ἐστὶ τὰ λευκὰ σημεῖα, ἅπερ ἐν τοῖς ἄνω ὄνυξι [τὰ ²⁴ λευκὰ] φαίνονται· οἱ δ' ἐπὶ τῶν χειρῶν ταχὺ αὐξονται. Διὰ τί οἱ τῶν γερόντων ὄνυχες σκληρότεροι ἢ οἱ τῶν νεωτέρων εἰσίν, αὐξονται δὲ θάττον; Ἡ σκληρότεροι μὲν διότι καὶ τὸ δῆμα σκληρότερον καὶ τὰ ὀστά καὶ ὅλα τὰ γεῶδη διὰ τὸ ἐξανηλωσθαι τὸ ὑγρὸν, ὁ δὲ ὄνυξ τοιοῦτου γένους ἐστὶ· θάττον δὲ αὐξάνεται, διότι πλείονα τροφήν λαμβάνει; πλείον μὲν γὰρ τό γε ²⁵ περιττώμα τὸ γεῶδες ἐν τῷ γῆρα, ἐκ δὲ τῶν τοιοῦτων περιττωμάτων τρέφονται τρίχες καὶ ²⁶ ὄνυχες. Ἡ ὅτι καὶ τὰ μὲν ὀστά μέχρι τινὸς αὐξάνεται, τὰ δὲ οὐ; Διὰ τί οἱ τοῦ ἀνθρώπου ὄνυχες μαλακώτατοι; Πότερον ὅτι καὶ τὸ δῆμα, οἱ δ' ὄνυχες ἐκ τοῦ δέρματος γίνονται; Ἡ ὅτι τοῖς ἄλλοις ἄλλοι ὄνυχες ὅσοις οὖν σκληρότεροι, τοῦτοις χρησίμοι εἰσι μᾶλλον; ²⁷ Διὰ τί οἱ ἐκ γενετῆς τυφλοὶ οὐ γίνονται φαλακροὶ; Πότερον ὅτι μεθέστηκεν ἢ θερμότης πηρω- ²⁸ 30

1 αἱ ci. Bussem. om libri || φθείρονται Br λευκίζονται Δ i. e. M. || 4 ἐκ τῆς κ. Δ || τὸν om S || οὐχ αὕτη U οὐχ αὕτη O οὐχ ἢ αὕτη Δ S(P) || 6 τὸ ἐκρεῖν ἐν τῇ κεφαλῇ ci. Bussem. ἐν τῷ ἐκρεῖν (ἐκκρεῖν O ἐκκρίνειν P) τὴν κεφαλὴν libri || 7 καὶ ante μᾶλλον om O || 8 Ἡ om Δ || ἢ om Br || παραγιγίνεται Br M γίγεται Bodl. 131 γίνεται Δ || τόπου Br M Bodl. || 9 ὡσθ' Δ || καὶ om DM || 9. 10 μάλιστα πλείστα libri μάλιστα καὶ πλείστα Buss. || 10 πολιοῦται DM Bodl. || τρίχες om Br || 11 ταῖς om Br || 12 μασχάλη P || μάλιστα — ἐπιτηροῦνται Br M; δι' ἀσθένειαν παρατηροῦνται τοῦτο πάσχειν Δ auctore D || ὡσθ' Δ || 13. 14 πάσχει μάλιστα O || 14 αἱ adi. U om libri || βραδύτεραι ci. Bussem. || 15 ὁ παρὰ Δ i. e. M. || 16 ἐλλείπει S(O) ἐλλίπη P || ὀλίγη Δ || 17 αὐξητέον Δ f. ὡσθ' αὐξονται ἥττον || τοῦτο P om Δ S(O) || 19 τοῖς om O || 20 τοὺς ἐπὶ τοὺς πόδας Δ sc M || 20. 21 ἐπεὶ δῆλον: ut dittogr. u. ἐπὶν incl. U οὐκ ἐπίδηλον ci. Bussem. || 21 ἐπὶν Δ || ἅπερ Δ O || 21. 22 τὰ λευκὰ inclusit U || 24 ὅλας Δ i. e. D || 25 λαμβάνεται P || τό γε U τό τε libri || 26 τῶν τει. τρέφ. τρ. καὶ ὄν. περιττωμάτων Br || 27 αὐξάνονται S αὐξονται D || 28 οἱ γὰρ ὄν. SV || 29 aut quod alii aliis sunt ungues utiles V

θέντων τῶν ὀμμάτων εἰς τὸν πλησίον τόπον· οὐκοῦν οὐ κατάψύχεται ὁ τόπος, ἀλλ' αἰεὶ ἔχει τροφήν· ἢ δὲ φαλακρότης ἀπὸ ψύξεως; Ἡ δὲ διότι ποτὲ μὲν ὁ τόπος ἔχει θερμότητα, ὥστε ἀναλίσκειν τὴν τροφήν καὶ οὐ γίνεσθαι ἐν τῷ ἔμπροσθεν περιττώμα· πηρωθέντων δὲ κατέψυκται, ὥστε πολὺ τὸ περιττώμα ἐν τῷ τόπῳ, αἱ δὲ τρίχες γίνονται ἀπὸ περιττώματος; Διὰ τί ^{ξβ} ὁ μὲν πύγων γίνεται πυρρὸς ἀνευ τῆς κεφαλῆς, ἢ δὲ κεφαλὴ πυρρὰ ἀνευ τοῦ πύγωνος οὐ γίνεται; Ἡ δὲ διότι αἱ τε πυρραὶ τρίχες δι' ἀσθένειαν γίνονται, καὶ αἱ ἐν τῷ πύγωνί εἰσι τρίχες ἀσθενέστεραι φύσει; σημεῖον δέ· ἀγένειοι γὰρ οὐ γίνονται ἀλλ' ἢ ὀψὲ φαλακροί. δῆλον οὖν ὡς ὁ τόπος οὐ δύναται φέρειν· διὸ ἐὰν μὲν καὶ ὁ ἰσχυρότερος πυρρὰς φέρῃ, καὶ τὸν ἀσθενέστερον ἀνάγκη· ἐὰν δὲ οὗτος, οὕτω ἀνάγκη καὶ τὸν ἰσχυρότερον. Διὰ τί αἱ μακρὰ ^{ξγ} τρίχες βέουσιν; Ἡ δὲ διότι μοχλὸς μὲν ἢ θρίξ, ὑπομόχλιον δὲ τὸ δέρμα γίνεται, εὐκίνητα δὲ τὰ πλέον ἀπέχοντα τοῦ ὑπομοχλίου καὶ ὅλως τοῦ ἡρεμοῦντος; δῆλα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς Μηχανικοῖς.

Διὰ τί αἱ ἐν ταῖς βλεφαρίσι τρίχες οὐ γίνονται πολιαί; Ἡ ἴπτερον ἐκ ποιότητος τῆς τροφῆς ^{ξδ} τῆς περὶ τοὺς ὀφθαλμούς; σημεῖον δέ· πίων ἢ σὰρξ γίνεται· ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης τροφῆς εὐλόγως οὐκ αὖξεται ἐπὶ πολὺ ἢ θρίξ αὐταῖς (ἐκ γὰρ τῶν γεωδῶν γίνεται περιττωμάτων)· οὕτε ¹⁵ πολιοῦται· φθορὰ γὰρ τινι καὶ φαυλότητι τῆς τροφῆς πολιοῦσθαι συμβαίνει. Διὰ τί οἱ ^{ξε} ἐπὶ τῶν χειρῶν ὄνυχες θάττον αὖξάνονται ἢ οἱ ἐπὶ τῶν ποδῶν; Ἡ ὅτι εἰς τὰ ἄνω ἢ αὖξησις μᾶλλον χωρεῖ; διὸ καὶ αἱ τρίχες μᾶλλον αὖξάνονται ἄνωθεν ἐπὶ τοῦ γενείου ἢ ἐπὶ τῆς ἕβης. Ἡ δὲ διότι ἐν ἀλέα μὲν αἱ χεῖρες, οἱ δὲ ἐν ψύξει, αὖξεται δὲ τὰ ἀλειαινόμενα μᾶλλον πάντα; Ἡ ὅτι θερμότεραι αἱ χεῖρες καὶ ὑγρότεραι, οἱ δὲ πόδες ψυχρότατοι τοῦ σώματος, καὶ τὰ ²⁰ τοιαῦτα μέρη τῶν ἄλλων, λέγω δ' οἷον τρίχες τε καὶ ὄνυχες; διὰ τοῦτο οὖν αὐτὸ τὸ καὶ ψυχροὶ καὶ ἐν ψυχρῷ τόπῳ εἶναι δυσαιεζεῖς εἰσιν· οἱ δ' ἐπὶ τῶν χειρῶν τούναντιον. Διὰ ^{ξς} τί αἱ τρίχες οὐλαὶ γίνονται; Ἡ ὅτι δύο φοράς φέρονται, † κρατουμένης δ' ἔσθωθεν φορᾶς **. ³⁰¹ Ἡ ὑπὸ τῆς ἐν τῷ περιέχοντι θερμότητος; διὸ καὶ οἱ Αἰθίοπες τοιοῦτοι. Διὰ τί ἐν τοῖς ^{ξζ} πυρκαϊστοῖς τρίχες οὐ φύονται; Ἡ ἴπτερον ὅτι πυκνὸν τὸ δέρμα γίνεται, δεῖ δὲ ἀραιὸν εἶναι, ²⁵ ἢ περ ἐκφυέται θρίξ; Διὰ τί αἱ παχεῖαι τρίχες οὐ γίνονται μακραί; Ἡ ὅτι ἢ εἰς τὸ μῆκος ^{ξη} αὖξησις εἰς τὸ πάχος ἀναλίσκεται; Ἡ ὅτι αἱ παχεῖαι σκληραὶ εἰσι, τὸ δὲ σκληρὸν δυσκίνητον ἐπὶ τὴν αὖξησιν, ἐπεὶ [σκληρὰς] διὰ τὸ γεῶδες συμβαίνει, ἢ δὲ γεῶδης τροφή οὐ θέλει ἄνω πέμπεσθαι· διὰ βραχυότητα οὖν τῆς κινήσεως τῷ αὖξοντι θερμῷ φθάνει καταλαμβανομένη ἢ

3 γίνεσθαι U γίνεται libri || ἔμπροσθεν P in sincipite V πρόσθεν Δ (sc M) S || 4 ab superfuitatibus V || 6 τε om O || αἱ ci. Bussem. om libri || 7 οἱ γὰρ ἀγ. ci. Bussem. || οὐ ci. Buss. om libri || φαλακρὰ Δ sc M || 8 et 9 τὸν ci. Bussem. cum Valla τὸ libri || 9. 10 τί βεῦμα αἱ τρίχες B || 11 πλ. ὑπάρχοντα B || δὲ om BOV || 12 αἱ U om libri || utrum ob proprietatem nutrimenti quod circa oculos. V unde Ἐκ ποι. τ. τροφῆς ins. Buss. πολιαὶ ταῖς περὶ τ. ὀφθ.; Br || 14 ἢ: εἰ O || αὐταῖς U αὐτῆς libri || γεωδῶν U τοιούτων libri τοιούτων [οὐ] Buss. || γίνονται S(O) || 16 ὄνυχες om Br || οἱ om Δ sc. M || 17 αἱ ci. Bussem. om libri || τοῦ om Br || 18 ἀλέα et ἀλειαι. Δ || οἱ δὲ πόδες ἐν ci. Bussem. pedes uero V || 20 αὐτὸ τὸ ci. Buss. αὐτὸ Δ (sc M) OV αὐτὰ S(P?) || 21 εἶναι ΔP ὄντες S(O)V || 22. 23 retenta introrsum productione a circum ambiente caliditate V quo ducendum esse κρατ. δὲ τῆς ἔσω φορᾶς ὑπὸ τῆς prae putavit Bussem. Quod mutilum esse statui locum et ἢ ὑπὸ interposui, auctore usus sum Aristotele De anim. gener. v 3 p. 782^b 21-29 || 24 πυρκαϊστοῖς Δ i. e. M || 25 εἰπερ A || ἢ om O || 26 ὅτι καὶ σκληραὶ καὶ παχ. τὸ οὖν σκλ. A || 27 περὶ A || ἐπεὶ [σκληρὰς] (i. e. fort. σκληρότης) U duriciēs siquidem V καὶ σκληρὰς BrM τὸ δὲ σκληρὸν Δ i. e. A || 27. 28 ἀναπέμπεσθαι Δ i. e. A || 28 θερμὸν A τοῦ αὖξοντος θερμοῦ ci. Bussem. || φθάνει Δ || καταλαβομένη Δ i. e. A || ἢ om Br

28 ἑτέρα ὑπὸ τῆς ἑτέρας, ὥστε εἰς βάθος καὶ πλάτος αὐξῆσθαι καὶ οὐκ εἰς μήκος; ... Διὰ τί δὲ
 πυκνότεραι τῶν λεπτιῶν αἱ παχεῖαι; Πότερον ὅτι φαίνονται διὰ τὸ πᾶχος; ἔλαττον γὰρ τῶν
 ἴσων τὸ μεταξύ φαίνεται. ἢ διὰ τὸ βραδέως εἰς μήκος αὐξῆσθαι κατὰ πλείους τόπους ἢ
 ο τροφῇ ἀνατέλλει ἐπιβιβασμένη ἐντός, οὐ ταχὺ ὑπεξαγωγῆς τῆς ἔξωκίς τὸ ἄνω; Διὰ τί
 αἱ σκολιαὶ τρίχες, ὅταν πάθωσιν, ἂν εἰς τὸναντιὸν ἔλθῃ, τοσοῦτον μᾶλλον εἰς τὴν φύσιν καθί- 5
 29 στανται; Ὅτι ἐκείνων ἡ φύσις σκολιά, τοῦ δ' εὐθύ· ἐναντίας γὰρ εἰς. Διὰ τί οὐκ ἐν τοῖς ὀστέδεσι
 λεπτότεραι αἱ τρίχες; ἢ ὅτι παχὺ τὸ δέρμα ταῦτα, ἐκ δὲ τοῦ παχέος παχύτεραι γίνονται.
 30 Διὰ τί αἱ πυρραὶ τρίχες μελάντεραι γίνονται πυροῦμεναι; ἢ διότι πέττεται μᾶλλον ἐν ὀλίγω
 τὸ ὑγρὸν γινόμενον ὑπὸ τῆς ἐνούσης ἐν τῇ ἀρχῇ θερμότητος· ἔστι δ' ἡ μὲν πυρρὰ ἐκ νοσοῦσης,
 31 ἡ δὲ μέλαινα ἐξ ὑγιῶς τροφῆς; ... Διὰ τί Αἰθίοπες μὲν εὐλότριχες, Σκύθαι δὲ καὶ οἱ πρὸς 10
 ἄρκτον εὐθύτριχες; ἢ διότι ξηρανομένη ἡ θριξὶς ὑπὸ τοῦ ἡλίου συγκάμπτεται ὡσπερ καὶ τὰ
 ἄλλα, οἱ δὲ Αἰθίοπες πρὸς τῷ ἡλίῳ καὶ ἐν ὑπερβολῇ θερμοῦ διατελοῦσιν; οἱ δὲ Σκύθαι ἐν
 ψυχρῷ τόπῳ, ὡσπερ τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν ταῖς θριξίν οὐκ ἐξατμίζει ὁ ἥλιος, ὥστε οὐδὲ συγκάμπτον-
 32 ται; ἐπεὶ οὖν ἀνάγκη ἢ κεκλασμένας εἶναι ἢ εὐθείας, εἰ μὴ κεκλασμένας, τευθεῖαι εἰσονται.
 33 Διὰ τί τοῖς τε ἀσθενέσσι καὶ ταῖς πρεσβύταις τὸ μὲν ἄλλο σῶμα φθίνει, οἱ δὲ ὄνυχες καὶ αἱ 15
 τρίχες αὐξάνονται; ἢ ἐπειδὴ τῆς τροφῆς ἡ μὲν εἰς σάρκα, ἡ δὲ εἰς χολήν, ἡ δὲ εἰς τὰ λεπτομερῆ
 διαδίδωσιν· ὅσα μὲν οὖν θερμὰ καὶ ἰσχυρὰ σώματα, εἰς χολήν δύνανται καὶ εἰς αἷμα δίδοναι
 τὴν τροφήν, τὰ δ' ἀσθενῆ εἰς ταῦτα μὲν οὐ, εἰς δὲ τὰ ἐλαχίστης δεόμενα τροφῆς οἶον ἄνυχάς
 τε καὶ τρίχας; ὡσπερ καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς λέγουσιν ἐξηρημένους ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἀποθνήσκουσιν
 34 νότας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις δασείας τὰς κεφαλὰς ἔχειν, ὡς φθίνοντα τὰ σώματα εἰς ταῦτα τῆς 20
 35 τροφῆν διέδωκεν. ... Διὰ τί αἱ ἐν τοῖς ποσὶ τρίχες ἥκιστα πολεῖονται ἢ ὀφθαλμοὶ λευκαίνονται τοῖς
 πᾶσι ζῴσι; Πότερον ὅτι αἱ ἐν τῷ προσώπῳ πρότεροι πολεῖονται ἢ περ αἱ ἐν τῇ κεφαλῇ
 ἢ αἱ ἐν τῷ γενεῖ, ἐναντιώτατος δὲ ὁ τόπος ὁ ἄνω τῷ κάτω, ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις εὐλόγον ἐναντιῶν
 συμβαίνει; ἢ διότι ἡ πολλὰ δεκεῖ γένεως εἶναι σημεῖον, τὸ δὲ γῆρας φθίσις τις καὶ ἔλλειψις
 θερμότητος; Ὁ μὲν οὖν τρόπος, διότι γίνονται πολεῖαι, ἄλλου λόγου· ἀλλὰ τὸ γένος τῆς αἰτίας 35
 τοῦ πάθους τούτου συμβαίνει πρεσβυτέρων γενομένων καὶ τῷ τὸ θερμὸν ὑπονοστεῖν· διὸ καὶ
 ὀρυτιδεῦται τὰ ὀρῶσιν καὶ τὰ αἵματα παύεται [τὰ] ἐκ τῶν ῥινῶν ῥέοντα, αἱ δὲ κνημαί

1 ὑπὸ: fort. ἀνεῖ; ἂν ἐγ. τὴν ἑτέραν? || αὐξῆσθαι O: om A || οὐκ om Br οὐκ εἰς om A || δὲ om MS(O) ||
 2 Πότερον ὅτι U Πότερον γὰρ A Πότερον Δ (sc M) S (O) V ὅτι P || 3 ἢ διὰ τὸ em. Bussem. aut quod V ἢ τὸ διὰ
 BrM το A || βραδέως S(P) βραδέως O statim V || πολλοὺς A || τόπους ei. Bussem. τρόπους libri || 4 ἀτελεῖ A ||
 ἐπιβιβασμένη ΔOV ὑπεξαγωγῆς M ἔξω U ἔξω libri || 4-6 pr. lxx om MOS et nacio spatio relicto R || 5 ὅταν
 πάθωσιν om A [scilicet] ins. Bussem. || 6 ἐκείνων δ' (om ὅτι) P || σκολιά P || τὸ δ' Bussem. fort. τοῦ δὲ το ||
 ἐκείνων A || 7 ἢ om Δ(AM) || τὸ δέρμα παχὺ O || ταῦτα Bussem. ταῦτα ABr τοῦτο M || S πυροῦμεναι MS || 9 ἢ
 μὲν νοσοῦσης ἐκ B || 10 ὑγρὸν Br || 11 διότι O || ἢ om AMBr || συγκάμπτεται O συγκάμπτεται P || 12 περισσῶς
 ἢ A || 13 Αἰθίοπες Δ sc M ἔξω A ἔξω οὐδὲ D || 13. 14 συγκάμπτεται AMBr || 14 ἐν Bussem. quodsi V
 οὐκ libri || ἢ post ἂν, U om libri || εἶναι post εὐθ. O || ἢ μὴ εὐθ. A || εἰ: ἢ Br || 16 ἢ δὲ εἰς γὰ — 17 χολήν om A ||
 17 ἔλλειψις Δ || post eis om O ἀποθνήσκου O || 19 Ἰλλυριοὺς S Ἰλλυριοὺς P ἐξηρημένους MO ἐξηρημένους A ἐξηρημένους
 (evulsis capillis!) Bussem. || ἐν ταῖς μάχαις om Δ || 19. 20 ἀποθνήσκουσιν A ἀποθνήσκου BrΔ (i. e. M) || 20 ἔξω
 καὶ φθίνοντα τὰ A ἢ φθίνοντα σ. O || 21 αἱ om AMO || τοῖς om S(O) || 22 prius V ταῦτα Δ παύεται P ||
 23 γ — γένος om Δ || δὲ ὁ ἄνω τόπος Δ || ἐλλείψις A || contraria V ἐκείνας ΔS(O) || 24 συμβαίνει BrV fort.
 εὐλόγως (iure V) ἐναντιῶν συμβαίνει || ἢ πολλὰ A || ἔλλειψις P || 25 f. tr. δι. οὐ || 26 τούτου S(O) V τούτου ΔP || καὶ
 del. Bussem. || τὸν θ. A || 27 τὰ πρόσωπα [ῥυτιδεῦται] Bussem. rugae os subeunt V πρόσωπα libri || παύονται
 MS(O) || τὰ incl. U

ἔξικμεις τῶν πρεσβυτῶν καὶ αἰμορροΐδες γίνονται. εἰ οὖν ἡ μὲν πολιά ἐνδεῖα γίνεται ὑγράς θερμότητος, εἰς δὲ τοὺς πόδας κατέρχεται ἡ τοιαύτη δύναμις, ὥσπερ καὶ αἰ ἐν τῇ ἡβῃ ὕστερον πολιοῦνται τῶν ἄνω, ἔτι καὶ αἰ ἐν τοῖς ποσὶ μᾶλλον τούτων· ὅταν δὲ ἐκ παντὸς ἐξικμασθῇ ἡ ὑγρὰ θερμότης διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν, τότε καὶ αἰ ἐν τοῖς ποσὶ τρίχες γίνονται λευκαί.

- 5 Διὰ τί τὰ μὲν ἔρια τῷ ἐλαίῳ ραινόμενα λευκότερα γίνεται, αἰ δὲ τρίχες τῶν ἀλειφομένων ^{οσ} μελάντερά εἰσι (καὶ γὰρ τὰ ἔρια τρίχες); Ἡ ὅτι τὰ μὲν ῥυπαρὰ ξανθότερα γίνεται, αἰ δὲ τρίχες ξηραίνόμεναι καὶ ἀπίοντος τοῦ ἐν αὐταῖς ὑγροῦ λευκαίνονται; τὸ οὖν ἔλαιον κωλύει ἥκιστα γὰρ ξηραίνονται. ἐπὶ δὲ τούτῳ ἀνομοίως συμβαίνει ἐχούσας προβάλλειν τὰς τρίχας, ἀλλὰ τὰς μὲν ἔτι ζώσας ἐν τῷ σώματι, τὰ δ' ἔρια ἀφηρημένα. Διὰ τί τῶν μὲν προ- ^{οζ}
- 10 θάτων μαλακώτεραι αἰ τρίχες ἀναφύονται τιλλομένων, τῶν δ' ἀνθρώπων σκληρότεραι; Ἡ ὅτι αἰ μὲν **· ** παχύνονται ὅσω ἂν μακρότεραι γένωνται, ἀπεψύχει γὰρ δι' ἀσθένειαν τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐν αὐταῖς ὁ ἀρὸς ὁ κύκλω, καὶ μᾶλλον ὅσω ἂν πορρωτέρω τοῦ οἰκείου θερμοῦ γίνωνται, ὥστε ἐπιτελοῦνται· αὐξανόμεναι δὲ διὰ μὲν παχύτητα πλέον ἐχουσι τὸ θερμόν, διὰ δὲ τὸ λίαν ἀποξηραίνεσθαι † βέοντα εἰ μή τι κωλύει, λεπτότεραι ἔτι διὰ τὴν αὐξησιν; Διὰ ^{οη}
- 15 τί τοὺς κροτάφους πολιοῦνται μὲν τάχιστα, φαλακροὶ δὲ ἥκιστα γίνονται, καίτοι μῆδέτερον ἢ ἄμφω ἔδει; Ἡ ὅτι ἡ μὲν πολιά γίνεται τῷ ποίαν τινα εἶναι τὴν τροφήν τὴν εἰς τὰς τρίχας διδομένην, ἡ δὲ φαλακρότης τῷ ποσίν; ὅταν γὰρ ψυχρῇ ἢ τροφῇ, οὐκ αὐξεται, ἀλλ' ὥσπερ τὰ δένδρα τοῦ χειμῶνος, καὶ ὁ τόπος ἐκεῖνος φυλλορροεῖ ψυχρᾶς γενομένης καὶ οἶον παγείσης· ὀλίγη γὰρ παρούσα ἀδύνατος τρέφειν. ἡ δὲ πολιά ἐκ σακρᾶς τροφῆς ἐστὶ σήπεται
- 20 δὲ ὅταν ἀπεπτότερα ἔλκη. οὐκ οὖν ἡ αὐτὴ αἰτία ἐστὶν ἀμφοῖν, διὸ οὔτε ἅμα οὔτε τοῖς αὐτοῖς ^{σοσ} παραγίνεται τόποις [τὸ δὲ σκέμμα ὅλως φυσικώτερον ἢ προβληματικώτερον]. Οἱ δὲ κρόταφοι ἐπὶ φλεβῶν εἰσι πολλῶν καὶ πυκνῶν, ὥστε ἐχουσι θερμότητά καὶ οὐχ ὑπολείπει ἡ τροφή, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τὸ πολλὴν ἅμα εἶναι προΐουσης τῆς ἡλικίας οὐ δύναται πέττεσθαι ἀλλὰ σήπεται· ἐκ τοιαύτης δὲ γίνεται πολιά, ὥσπερ καὶ οἱ μύκητες ἐξ εὐρωτιώσης ἰκμάδος· οὐ γὰρ
- 25 πάντα μελαίνει τὰ σηπόμενα, ἀλλ' ὁ εὐρῶς λευκός, καὶ ὁ σκῶψας κωμωδοποιός εὖ ἔτυχεν εἰπάν· εὐρῶτι γήρως τὰς τρίχας βεβαμμένους. Διὰ τί οὐκ ἐν ταῖς νέσις, ἀλλ' ἐκ ^{οδ}

1 πρεσβυτέρων M || 2 ἡ om S || 2 et 3 αἰ om Br || 4 ἡ om O || αἰ Bussem. om libri || 5 γίνονται P || 7 ξηραίνομενον P || ἀπίοντος A || λευκαί γίνονται Δ i. e. A || 8 ξηραίνεται pr M || ἐπέ A ἔτι Bussem. || τούτο Δ (sc A) P || ἀνομοίως U ὁμοίως libri Fort. συμβαίνει οὐχ ὁμοίως || ἐχούσας U ἐχούσαις libri || προβάλλειν τὰς U προβάλλοντας Δ (sc A) S (O) προσβάλλοντας MP ἐχουσι προβάτοις τὰς ci. Bussem. nec in hoc similiter habere contingit: ut uillos qui ablati sunt comparemus cum iis qui adhuc in corpore uirent V || 9 ἀλλὰ U ἅμα libri || 10 ἀναφέρονται libri || τιλλόμενα P (S?) V Arist. pr. x 22 || 11 μὲν τρίχες παχ. A || ** desunt quibus hoc pr. soluat; eis autem quae secuntur, nescio quae diuersa de capillis (cf. Ar. pr. x 23) quaestio tractatur || γίνονται Δ (sc M) γίνονται AS || αὐτοῖς Δ || ἴσω A || 13 an ὥστε πιλοῦνται? || 14 βέοντα libri fluente V βέοντες (sc. τρίχες!) Bussem. || ἔτι Br MV εἰσι Δ i. e. A || 15 πολιοῦνται τὰ μὲν O || 15 Fort. καίτοι ἡ μῆδ. || 16. 17 τῆς — διδομένης A || 17 τῷ ποσίν: τόπος ἦν A || auget V αὐξεται libri αὐξοται ci. Bussem. || 18 ἐκεῖνος U ἕκαστος libri || 19 ὀλίγους M ὀλίγης δὲ παρουσίας ci. Bussem. || γὰρ U om libri || ἀδύνατος U ἀδύνατον libri || 20 ἀπεπτότερα ἐλχρῆ ci. Bussem. || οὐκ οὖν BrM || 21 τὸ δὲ — προβλημ. incl. U || 22 φλεβ. φυσικώτερον εἰσι A || πυκνῶν ἢ πολλῶν P || 23 ἅμα om Δ sc A || 24 ἡ πολιά ci. Buss. immo πολ. ἡ θρίξ || μύκητες Buss. μυκτῆρες libri et V || εὐρωτιώσης S || 25 μελαίνια S (P?) || ὁ εὐρῶς λευκός Bussem. ὁ εὐχερῶς (ita etiam AM) λευκόν PR εὐχ. λ. om SV || 26 εὐρῶτι — βεβ. U conl. Ar. de an. gen. v 4 p. 784 b 20 'τὰς πολιάς καλοῦντες γήρως εὐρῶτα'; rator enim est analogia quam qua muniti audeamus (ἔχει) εὐρῶ τὸ γῆρας τὰς τρίχας βεβαμμένας: εὐρῶ τὸ (εὐρῶτι S) γῆρας τ. τρ. βεβαμμένας MPRS εὐρωτογήρας — βεβαμμένας Δ sc A tabi pilos senectus addictos habet V

τῶν νόσων αἱ τρίχες ἐκρέουσιν; Ἡ ὅτι τότε μὲν ἔχουσι τροφήν (ἐκ τοῦ περιπτώματος γὰρ γίνονται), μετὰ τὰς νόσους δὲ ὀλίγον τοῦτο διὰ τὸ τρέφεσθαι τὸ σῶμα· ἢ δὲ εἰσιούσα τροφή εἰς τὸ π̄ κατὰ φύσιν οὐκ αὖξει αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τὴν κένωσιν προκαταναλίσκονται. Διὰ τί τῆς κεφαλῆς τὸ ἔμπροσθεν φαλακροὶ γίνονται, τὰ δ' ὀπισθεν οὐ γίνονται ἢ ἦττον; Ἡ ὅτι οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ ὀπισθεν ἢ περιπτώσις (κενὸς γὰρ καὶ ξηρὸς ὁ τόπος), τὸ δὲ ἔμπροσθεν διὰ τὸν ἐγκέφαλον πλῆρες; ὅσοις οὖν ἐνταῦθα ψυχρὰ συλλέγεται περίπτωσις, διὰ τὸ κρατεῖν τῆς θερμότητος καὶ μὴ πέττεσθαι οὐ τρέφει τὰς τρίχας ὥστε ἀποπίπτουσι, τὸ δ' ὀπισθεν οὐκ ἔχει τοιαύτην ἀπόκρισιν π̄ ἢ ἦττον διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν. Διὰ τί αἱ ἐν ταῖς μασχάλαις καὶ αἱ ἐν τῇ ἕβῃ τρίχες ἦττον καὶ αὖζονται καὶ πολιοῦνται τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ; Ἡ ὅτι μέγιστα καὶ οἰκείαι αἱ ἐγγίστα τῆς κεφαλῆς τῶν ἄλλων; διὰ γὰρ τὴν χειρῆσιν τῆς τροφῆς μάλιστα ἀπολαύουσιν· εἰκότως οὖν τῶν λοιπῶν αἱ ἐν τῷ γενεῖω μέγιστα. Ἡ οὐ τοῦτο ἐστὶ τὸ αἴτιον, ἀλλὰ καθάπερ ἡ ἐλαία καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ὁ στάχυς, καὶ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν τοιούτων ὠρισμένον τι μέγεθος ἔχει ὃ οὐχ ὑπερβάλλει, καθάπερ οὐδ' ὁ ἄνθρωπος οὐδ' ὁ ἵππος οὐδὲ τὰ ἄλλα ζῶα; τὰ μὲν οὖν αὐτῶν μείζω καὶ ἐλάττω γίνεται καὶ παρὰ τοὺς τόπους καὶ ὀπαρὰ τὰς τροφάς, εἰς μέντοι τὰ ἀλλήλων οὐκ αὖζεται μεγέθη. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα ῥάδιόν ἐστι διαγινῶναι, ὅτι ἕτερα τῷ εἶδει (μεγάλαι γὰρ αἱ διαφοραὶ), ἐνίων δ' οὐκέτι οἶον τὴν τοῦ πυροῦ καὶ κριθῆς καλάμην ἑτέραν γ' οὔσαν τῷ εἶδει· ὁμοίως δὲ οὐδὲ τὰς τρίχας οὐ διαγινώσκωμεν διὰ τὴν ὁμοιότητα οὐσῶν ἑτέρων τῷ εἶδει. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν τὸ μὴ γίνεσθαι ἴσας ὀυχ ὁμοίας ὀύσας τῷ εἶδει ἀλλὰ τὰς μὲν μικράς, τὰς δὲ μεγάλας. Τοῦ μὲν οὖν μὴ γίνεσθαι μεγάλας αὕτη ἡ αἰτία. τοῦ δὲ μὴ ὁμοίως πολιοῦσθαι νῦν λεχθήσεται· αἱ γὰρ τρίχες οὐκ ἔχουσιν οὔτε τὸ μέλαν οὔτε τὸ λευκὸν οἰκείον χρῶμα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τροφῆς ἴσχουσι, καὶ μέλαιναί μὲν εἰσιν ὅταν πολλὴν ἐλκωσι τροφήν συνανασπῶσαι***. καθάπερ ὀ γὰρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς γῆ ἀνωθουμένη, ὅπου ἂν προσκαθίζηται, μελαίνει προσμένουσα ἄνω, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπολαβεῖν δεῖ καὶ ἐν τῷ σώματι, ὅταν ἀνασπασθῇ εἰς τὸν ἀνώτατον τόπον ὑπὸ τοῦ ἄντος ἐν ἡμῖν θερμοῦ μελαίνεσθαι· ὅταν δὲ ἢ δι' ἐκθλιψιν τροφῆς ἢ δι' ἀσθένειαν τὴν τροφήν παύσῃται ἀνάγον, πολιοῦνται αὐτοῦ τοῦ ὑγροῦ ἀναγομέ-
νου. Ὑποκειμένου δὲ τοῦ οὔτως πολιοῦσθαι, ἢ κεφαλῇ καὶ ὁ πύγων καὶ διὰ τὴν πυκνότητα καὶ τὸ πλῆθος τῶν τριχῶν καὶ ὀ διὰ τὴν ἀσαρκίαν ὅταν μὴ δύνωνται τρέφειν ὡς εἴρηται, λευ-

1 μετὰ τὰς νόσους αἱ M || ὅτε τὸ μὲν AM || 1. 2 γίνονται om BMOV || 2 τοὺς A || δὲ: γὰρ B || 4 fort. τὰ ἔμπρ. || οὐ γίνεται Δ || οὐκ ἐστὶν BrV || 5 ἢ fort. del. || περίπτωσις PR || 5 κενὸς — 6 περίπτωσις post θερμότη. collocat A || 5 ὃ δ' ἔμπρ.— 6 πλήρες (nisi quod πλήρες M) Δ || 8 τί αἱ Bussem. αἱ om libri || 8 alt. αἱ ἐν U om Δ (sc A) ἐν BrBMV || 9 καὶ οἰκ. — 11 μέγιστα om P || 9 f. καὶ πυκνότεται || αἱ om ABMS || 10 ἀπολαύουσιν Br pr A BV ἀπολάουσιν M alt. m. A || αἱ V Bussem. om libri || 11 Ἡ — p. 19, 6 om BMORSV seruarunt AP || ἢ ante ἄμπ. om Δ || 13 καθ. οὐδ' Bussem. καθ. οὐδ' AP || ὁ ἵππος U ἵππος ΔP || 14 περὶ τοὺς P || alterum παρὰ add. Bussem. om libri || εἰ μ. P || 15 μεγέθη P || 16 πυροῦ P || γ' U δ' Δ om P || 16. 17 οὔσαν τῷ δ' οὐκέτι τῷ εἶδει ὁμοί* τὰς τρ. Δ || 17 οὐσῶν U ὄσαν P ὄσαν Δ || ἕτερα P || 18 τῇ μὴ P || 18 ἴσας om A || οὐχ ὁμοίας Bussem. om AP || εἶδει Bussem. εἶδει δι' P ἰδῆδι A || τοῦ post ἀλλὰ ins. et cum 19 αὕτη ἢ αἰτ. iunxit Bussem. nam 19 τοῦ μὲν οὖν — μεγάλας om Δ || ἢ om A || τοῦ (τὸ A) μὴ ὁμ. δὲ Δ || 20 οὔτε τὸ λευκὸν οὔτε τὸ μ. Δ || 21 πολλὴν om Δ || 22 συνανασπῶσαι..., καθ. Δ συνανασπῶσαι δὲ θερμότητα ei. Bussem. Fort. τὸ θερμόν || γὰρ U om libri || ὑπὸ U ἀπὸ libri || 23 μέλαιναί προσμένουσι P || 24 εἰς — τόπον P: κάτω Δ || ὑπὸ τοῦ ἄντος — θερμοῦ U ἄντος — θερμοῦ ὑπὸ τοῦ P ἄντος — θερμοῦ ὑπὸ τούτου Δ || 25 ἀνάγον Δ || πολιοῦται Δ || 26 οὐ-
τω Δ || 27 διὰ U om libri || οὔτ' ἂν A || μή: κῆ P || δύνωνται P || fort. τραφῆται
p. 19, 1 οὔσαι κεκρωμέναι P || 2 ὅταν ἐξέλκωσι incl. U ὅθεν ἐξέλκωσαι Δ

καίνονται. αἱ γὰρ τρίχες πολλαὶ οὔσαι καὶ κειρόμεναι προσέλκουσιν εἰς αὐτὰς τροφήν· ὅταν δὲ μὴ ἔλκωσιν [ὅταν ἐξέλκωσι] τὴν ξηράν, καὶ τὴν ὑγρὰν ἀνέλκωσι, λευκαίνονται. ἢ δ' ἤβη καὶ αἱ μασχάλαι βραχείας ἔχουσαι τῇ φύσει καὶ ἀραιὰς ῥαδίως μελαίνονται· συνανασπῶσι γὰρ καθάπερ προεῖρηται ἐνί*. ὅ τε περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος ἐστὶ τοιοῦτος οἷος τρέφειν ἄριστα· καὶ γὰρ ἀραιὸς καὶ χαῦνος, ἔτι δὲ τὸ σπέρμα κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἐξέρχεται, ὥστε πολλὴν εἶναι δεῖ τροφήν. εἰκότως οὖν καὶ ἐν τούτοις τοῖς τόποις ἦττον πολιοῦνται. Διὰ τί ἐν τῇ ^{πβ} κεφαλῇ μάλιστα γίνονται φθεῖρες; Ἡ ὅτι ζῶα μὲν πέφυκε γίνεσθαι, οὐ ἂν περίττωμα ἢ ὑγρότητος καὶ θερμότητος, ἔτι δ' ἔχη τόπον· ἢ δὲ κεφαλῇ ὑγρὰ καὶ θερμὴ ἢ τῶν νέων, καὶ οἱ πόροι οἱ ἐν αὐτῇ εὐρύτατοι; σημεῖον δέ· αἱ τρίχες παχύταται ἐνταῦθα, ὥστε ἔχει καὶ ἐξ 10 οὗ συσταῖν ζῶον καὶ ἐν αἷ. Διὰ τί ἐκ τῶν πότων καὶ τῶν ἐμέτων καὶ ἐν τοῖς ψύχεσι φθέγγονται βαρύτερον; Ἡ διὰ τὴν ἔμφραξιν τοῦ λάρυγγος ὅτι γινόμενῃ ὑπὸ τοῦ φλέγματος; ἐπικατασπα γὰρ ρευσμάτων τοῖς μὲν ὁ ἔμετος ἢ ὁ πότος, τοῖς δὲ ἢ ὥρα, ὥστε βαρύτερα ἢ φορὰ τοῦ πνεύματός ἐστιν· ἢ δὲ βραδεία λίαν βαρεῖα ἐστιν. Διὰ τί ποτε ἐγγύθεν τῆς ^{πδ} βαρυτέρας φωνῆς μᾶλλον ἐξακούομεν, πόρρωθεν δὲ ἦττον; Ἡ διότι [καὶ] ἢ βαρυτέρα φωνὴ 15 πλείω ἀέρα κινεῖ, ἐπ' ἔλαττον δὲ τοῦτο ποιεῖ; πόρρωθεν μὲν οὖν ἦττον ἀκούομεν, διότι ἐπ' ἔλαττον ἀφικνεῖται· ἐγγύθεν δὲ μᾶλλον, διότι πλείων τοῦ ἀέρος κίνησις ἐστίν. Διὰ τί ἐν ^{πε} τῷ χειμῶνι ὀξύτερον φθέγγονται, θέρους δὲ καὶ μεθύοντες βαρύτερον; Ἡ ὅτι ὀξύτερα μὲν ἐστίν ἢ ταχύτερα ἢ ἀπὸ συντεταμένου φωνῆ· τῶν δὲ νηφόντων καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τὰ σώματα συνέστηκε μᾶλλον ἢ μεθύοντων καὶ ἐν τῷ θέρει· τὸ γὰρ θερμὸν καὶ αἱ ἀλέαι διαλύουσι τὰ σώματα. Διὰ ^{πς} 20 τί τὰ ἐννεάμηνα οὐ φθέγγεται, τὰ δὲ δεκάμηνα φθέγγεται εὐθύς γεννώμενα; Ὅτι ὀψιαιάτα τελειοῦται ἢ φωνὴ τοῖς ἀνθρώποις. σημεῖον δέ· ἤδη γὰρ κυζημένοι καὶ ψελλίζουσι καὶ τραυλίζουσι. ὅ· Ἡ ὅτι τὰ μὲν ἐννεάμηνα τελειόγονα**, ὥστε τὰ μὲν ἀπειληφότα ἤδη γίνονται τὴν φύσιν, τὰ δὲ οὐ. τὸ οὖν τελευταῖον ἐπιτελούμενον τοῖς μὲν ἀτελέσιν οὐχ οἷόν τε ὑπάρχειν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῖς δὲ ἐπιτετελεσμένοις ὑπάρχει. [τὰ δὲ ἐπτάμηνα ἔτι ἦττον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· οὕτω γὰρ 305 ἀτελῆ σφόδρα καὶ ἀσθενῆ γίνεται, ὥστε καὶ σπαογανούται ἐρίοις.] Διὰ τί ἢ φωνὴ ὕστατον ^{πζ} τελειοῦται τοῖς ἀνθρώποις τῶν φθεγγομένων; Ἡ διότι πλείστας ἔχει διαφορὰς καὶ εἶδη, τὰ

2 καὶ ante τὴν P: ἢ Δ || ἀνέλκωσαι Δ || 3 ἔχουσι A || συνανασπῶσι τε γὰρ Δ || 4 ἐνί* (cf. p. 18, 22). ὅ τε U ἐνίστε libri Ἐτι ὁ ci. Buss. || 5 τρόπον A || ὥστε — 6 τροφήν om Δ || 7 f. μάλ. τῶν νέων || φθεῖραι O || ζῶσι O || γίνεσθαι om B || 8 ὑγρότης κ. θερμότης B ὑγρότατον κ. θερμότητατον Δ sc A || ἔχη Buss. om B ἔχει ceteri || 9 πόροι ἐν AMO || οἱ τρ. A || ἔχει om A || 10 ζῶου O || ποτῶν M || ἐν om BM || τῷ ψύχει Δ sc A || 11 ἐκφριξί APR ἐκφρυξίν M || φάρυγγος Ar. probl. xi 18 || τὴν γινόμενῃ U ex Ar. om libri || 12 ἢ ὁ πότος U ex Ar. ἢ τὸ ποτὸν BrΔ ἢ τὸν τόπον M ἐπὶ ποτὸν B || βαρύτερα U ex Arist. βαρυτέρα libri || 13 ρεύματος P || βραδεῖα U βαρεῖα libri || λίαν καὶ O καὶ λίαι B || βαρεῖα U βραδεῖα libri || 14 καὶ redundare uidit Buss. om Bodl. 131 et Ar. pr. xi 19 || ἢ om AS(O) || 15 διὸ BrM Bodl. || 16 ἔλ. κινεῖται Ar. || δε: μὲν A || πλείων A || 16, 17 τοῦ μὲν χειμῶνος Ar. pr. xi 56 || 17 ὀξύτερα P || φθ. καὶ νήφοντες Arist. || μεθ. καὶ βασ. A || ἢ ὅτι Modenensis 144 διότι P ὅτι ΔS || 18 ἢ (ἢ AM?) ταχύτερα AMPS || ταχ. φωνῆ ἢ ἀπὸ σ. Moden || ἢ ἀπὸ συντεταμένου A || 19 μᾶλλον Buss. ex Ar. μάλιστα libri || Cur septimestris — nouimestris uero (infans) V || 20 φθέγγονται A || δὲ om A || γενόμενα B γενηθέντα A γενηθέντα Buss. || αἰψιώτατα A || 21 γὰρ om R || ψιλλίζουσι O || ἢ Buss. aut V om libri || 22 οὐ ante τελειόγ. interposuit Buss. ego tutius duxi hiatus signa ponere, quo loco praeter oppositum membrum poterat si scriptoris incitiae lubebat οὐκ ἔστι extare || Corr. γίγν. τὴν φωνήν || 24 fort. ἀποτετελ. || 24 τὰ — 25 inclusi, cum ea ad u. 22 olim adscripta fuisse (ex Ar. h. a. vii 4 p. 584^b 3) nominatiuus casus doceat || ἐτι ἦττον ci. Bussem. ἐστὶν ἦττονα libri || διὰ — αἰτίαν om Δ || 25 ἔριον P || 26 τοῖς φθεγγομένοις τῶν ἀνθρώπων S

δ' ἄλλα ζῶα ἢ οὐδὲν γράμμα ἢ ὀλίγα διαλέγεται· τὸ δὲ ποικιλώτατον καὶ πλείστα ἔχον δια-
 πη φορὰς ἀνάγκη οὖν ἐν πλείστῳ χρόνῳ ἀποτελεῖσθαι; Διὰ τί οὐ τῇ αὐτῇ φωνῇ πάντες δια-
 λέγονται; Ἡ ὅτι πρῶτον ἀπὸ τῆς μιμήσεως τῶν ἀλόγων αἱ φωναὶ εὐρέθησαν, οἷον τὰ παιδία
 τὸν βοῦν ἀπὸ τοῦ μυκᾶσθαι καὶ τὸν κῦνα ἀπὸ τοῦ ὑλακτεῖν; ἔχοντος δὲ τοῦ αὐτοῦ ζώου
 πολλὰς μιμήσεις, ἀφ' ὧν ἐκλέγεται τις τὴν ὁμοίωσιν (καὶ γὰρ αὐτὸ κέρατα ἔχει, καὶ τετρά- 5
 πουν καὶ μακρόν), οὐκ ἐπὶ ταῦτον ἕκαστος ὁρμήσας ταῦτον μὲν ἐσήμανε τὸν βοῦν, οὐ μὴν τῇ
 αὐτῇ φωνῇ· ὁ δὲ τὸ αὐτὸ τῆς πρώτης παραλλαξάσης ἤδη, εἰκότως ἐκ τούτων παραλλάττων
 π5 μικρόν, οἷον οἱ μὲν Διόνυσον οἱ δὲ Ζώνυσον, καὶ οἱ μὲν Ἡραγόρην οἱ δ' Ἡραγόραν. Διὰ τί
 οἱ μὲν ἀγωνιῶντες βαρὺ φθέγγονται, οἱ δὲ φοβούμενοὶ ὕψυ; Ἡ ὅτι τοῖς μὲν φοβουμένοις
 καταψύχεται ὁ τόπος ὁ περὶ τὴν καρδίαν, κάτω ὀρμιῶντος τοῦ θερμοῦ, ὥστε ὀλίγον ἀέρα κι- 10
 νοῦσιν (ἢ γὰρ ἰσχύς ἐν τῷ θερμῷ)· τοῖς δὲ ἄνω φέρεται τὸ θερμόν, ὥσπερ τοῖς αἰσχυνομέ-
 νοις; δι' αἰσχύνης γὰρ ἀγωνιῶσι, τοῖς δὲ αἰσχυνομένοις ἄνω φέρεται πρὸς τὸ πρόσωπον· σημεῖον
 δὲ ὅτι ἐξέρυθροι γίνονται μᾶλλον. συντήκει οὖν καὶ παχὺν ποιεῖ τὸν ἀέρα ᾧ φθέγγεται, ὁ δὲ
 15 τοιοῦτος βραδέως ὠθεῖται, τὸ δὲ βραδὺ ἐν φωνῇ βαρὺ ἐστίν. Διὰ τί τῆς φωνῆς ἐπειδὴ
 ῥύσις τίς ἐστι φύσιν ἐχούσης ἄνω φέρεσθαι, μᾶλλον ἐστὶν εὐήκοα τὰ ἄνωθεν κάτω ἢ τὰ κά- 15
 τωθεν ἄνω; Ἡ διότι ἡ φωνὴ ἀπὸ τίς ἐστι μεθ' ὑγροῦ; βαρὺς οὖν ἂν οὗτος ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ
 φέρεται κάτω καὶ οὐκ ἄνω, τοῦ γὰρ ὑγροῦ κατὰ φύσιν ἢ κάτω φορὰ· διόπερ τοῖς κάτω
 μᾶλλον ἀκούεται. ἢ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ ζώου φωνῆς μόνον γίγνεται (αὕτη γὰρ μεθ' ὑγροῦ),
 τὸ δὲ συμβαῖνόν ἐστι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ψόφων; καθάπερ οὖν ἀποψις ἂν μὲν ἄνωθεν
 κάτω προσπέσῃ, τὴν ἀνάκλασιν ἄνω ποιεῖται, κάτωθεν δ' ἄνω προσπεσοῦσα ἀνεκλάσθη κάτω, 20
 τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἢ φωνὴ φύσιν ἔχουσα ἄνω φέρεσθαι, προσκίψασα τῷ ἐξ ἐναντίας ἀέρι,
 βιάζεσθαι μὲν οὐ δύναται πλείονα ὄντα· καὶ βαρύτερον, ἀνακλασθεὶς δὲ ὁ κινηθεὶς ἀπὸ ἐπὶ
 τούναντιόν ἠνέχθη κάτω, διὸ καταχεόμενος ἀκούεται μᾶλλον κάτω. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ περὶ
 25 τὴν ἠχώ συμβαῖνόν· ἐστὶ γὰρ ἀνάκλασις τῆς φωνῆς ἐπὶ τούναντιόν. Διὰ τί μεθυόντων
 μᾶλλον ἀπορρήγνυται ἡ φωνὴ ἢ κηφόντων; Ἡ διότι τῷ πεπληρῶσθαι ταχέως ἀπορρηγνῦσι τὴν
 φωνήν; σημεῖον δὲ τούτου· οὔτε γὰρ οἱ χοροὶ μελετῶντες ἐξ ἀρίστου οὐδ' οἱ ὑποκριταί, ἀλλὰ
 ἠήστεις ὄντες· ἐν δὲ τῇ μέτρῃ πληρέστεροι ὄντες εὐλόγως μᾶλλον ἀπορρήγνυται τὰς φωνάς.

1 οὐδὲν — ὀλ. V Bussem. ex Arist. pr. xi 57 οὐδὲν γράμμα ὀλ. A οὐδ' ἐν γράμμασιν ὀλ. BrM || 2 οὖν om
 Arist. Bussem. || διατελεῖσθαι MS || πάντα O Modenensis 144 || 3 τῆς om Δ || 4 μυκᾶσθαι Δ || κῦνα S || 5. 6
 γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ τετράπουν ἐστὶ κ. μ. καὶ κέρατα ἔχει Mod. || 5 κέρατ' O || 6 μακρόν — 7 παραλλάττων om A || 6
 ἕκαστον MS(OP) || ἐσήμανε Δ || 7 f. δὲ κατὰ τὸ || παραλλαξάσης (παραλλάξας ci. Bussem.). Ἠδη Δ || εἶδη P ||
 παραλλάττων Δ παρήλαττων ci. Bussem. || 8 δὲ om O || Ζόνυσον S ὕζόνυσον Moden. || μὲν κραγόρην S Moden.
 μὲν ἠραγόραν P || δ' ἠραγωράν P || S — 14 non exscripsit Br ut quae ex Arist. pr. xi 32 ad uerbum repetita
 essent || 13 φ Bussem. ex Arist. ὡς BM ὅς A || φθέγγονται Ar. sed φθέγγεται ibidem Y^a || 14 βαρὺ om B ||
 15 εὐήκοος ἂν. κ. ἢ κάτ. Arist. pr. xi 45 || 16 ὅτι Arist. || βαρυνομένος οὖν Arist. || 17 φέρεται A || διότι Δ
 διὸ Arist. || 18 αὕτη Bussem. ex Arist. αὕτη MOP αὕτη ASV || 19 δὲ Bussem. ex Arist. om libri || κῶι:
 ποῦ V || ἢ ὄψις Ar. ἄμπωτις Δ (sc A) || 20 ἀνεκλάσθη Bussem. ex Arist. ἀνακλασθῆ AB ἀνακλύσθη M ||
 21 δὲ ΔP om Arist. || ἢ φωνὴ ἢ φ. Ar. || φύσιν φέρουσα ὡς ἔχουσα A || 22 μὲν οὖν οὐ O || πλείονα Δ πλείον MS
 (O) || καὶ V Bussem. ex Arist. om libri || 23 διὸ — κάτω om MRSV || καταχεόμενος U ex Arist. κατε-
 χόμενος ΔP || κάτω μᾶλλον Δ (sc A) Arist. || τοιοῦτον Δ || τὸ om A || 24 γὰρ om Arist. || 24 — 27 neglexit
 Br ut eadem atque Arist. pr. xi 46 || 25 ἀπορρήγνυσι AMV et Arist. libri C^a X^a Y^a ἀπορρηγνῶσι Bussem. ex
 Arist. || 26 μελετῶσιν A || οὐδ' οἱ U conl: Arist. οὐχ' Δ || 27 πληρέστερα ὄντα M

309 Διὰ τί ἡ σῦριγξ καὶ ἡ ὄξεια φωνὴ ἀπλῶς ὡσπερ ἐρημίαν ποιεῖ φαίνεσθαι; Ἡ ὅτι ἡ ὄξεια ⁹⁸
 φωνὴ μακρὰν βαδίζει καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ διαχεῖται, καθάπερ αἱ ἄλλαι φωναί; Διὰ τί ⁹⁹
 ποτε ἡ φωνὴ ἑξυτέρα φαίνεται τοῖς μακρότερον ἀφροστικέσι, τοῦ ὄξεος ἔντος ἐν τῷ ταχέως
 φέρεσθαι, τὸ δὲ μακρότερον βραδύτερον κινεῖται; Ἡ ὅτι ἡ ὄξυτης οὐ μόνον ἐστὶν ἐν τῷ
 5 ταχέως κινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐλάττω τὸν ψόφον γίνεσθαι, τοῖς δὲ μακρότερον ἀφροστικέσιν
 αἰεὶ ἐλάττων ἡ φωνὴ ἀφικνεῖται διὰ τὴν ἔλιγότητα τοῦ ἀέρος τοῦ κινουμένου. Διὰ τί, εἴπερ ⁹⁶
 ἡ φωνὴ ἀήρ τις ἐστὶν ἐσχηματισμένος καὶ φερομένη διαλύεται πολλαῖς τὸ σχῆμα, ἡ ἡχώ
 γίνεται πληγέντος τοῦ τοιοῦτου πρὸς τι στερεὸν καὶ οὐ διαλύεται ἀλλὰ σαφῶς ἀκούεται; Ἡ
 διότι ἀνάκλασις, οὐ κατάκλασις ἐστὶ, τοῦτο δὲ ὅλον ἀφ' ὅλου; εἴτα τὸ πάθος ἀφ' ὁμοίου
 10 ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀέρος ἀνακλᾶται τοῦ ἐν τῷ κοίλῳ, οὐκ ἀπὸ τοῦ κοίλου. Διὰ τί χειμῶνος ⁹⁵
 οντος αἱ φωναὶ βαρύτεραι; Ἡ ὅτι παχύτερος ὁ ἀήρ, παχύτερου δὲ ὄντος βραδύτερα ἡ κίνη-
 σις, ὡσθ' ἡ φωνὴ βαρύτερα; Ἡ ὅτι διὰ τῶν στενῶν βραδύτερον χωρεῖ ὁ ἀήρ, συμφράττονται
 δὲ τὰ περὶ τὸν φάρυγγα τῆ ποιότητι τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ ἐπιρρέοντος φλέγματος; Διὰ ⁹⁷
 τί μεγαλόφωνοι οἱ θερμοὶ τὴν φύσιν ὄντες; Ἡ ὅτι ἀνάγκη καὶ ἀέρα ἐν τοῖσι πολλὸν καὶ
 15 ψυχρὸν εἶναι; ἔλκει γὰρ τὸ πνεῦμα τὸ θερμὸν καὶ ποιεῖ πλείω ἢ δὲ μεγάλη φωνὴ γίνεται
 ἐν τῷ πολλὸν ἀέρα κινεῖν, ὄξεια δὲ ἐν τῷ ταχέως, βαρεῖα δὲ ἐν τῷ βραδέως. Διὰ τί ἀκού- ⁹⁴
 ουσι μᾶλλον κατέχοντες τὸ πνεῦμα ἢ ἐκπνεύοντες (διὸ καὶ ἐν ταῖς θύραις παραγγέλλουσιν ἑαυ-
 τοῖς μὴ πνευστιᾶν); Πότερον ὅτι τὸ αἰσθητικὸν ἄνω ἔρχεται τῶν φλεβῶν συναϊρουμεῖων [ἢ
 ἀραιουμεῖων]; καθευδόντων δὲ κάτω, διὸ καὶ μᾶλλον ἐκπνεύουσιν. Ἡ καὶ τὸ αἷμα ἀπέρχεται
 20 κάτω καταπεπνευκότων, ὥστε κενοῦται τὰ ἄνω, ἀκούουσι δὲ τῷ κενῷ; Ἡ ὅτι φύσει ὁ ἀσθμὸς
 ψόφος τις ἐστὶν, οὗτος δὲ τῷ πνεῖν γινόμενος κωλύει ἀκούειν; Διὰ τί οἱ τοῦ γράσου ὄζοντες ⁹⁹
 ὅταν ἀλείφονται μύρω, δυσωδέστεροί εἰσιν; Ἡ διότι ἐπὶ πολλῶν τοῦτο γίνεται ὅσον ἑξυ***;
 Ἡ διότι πάλιν ἰδρώσαντες δυσωδέστεροί εἰσι τὸ δὲ μύρον θερμαντικὸν ἐστὶν, ἰδρώτας οὖν παρα-
 σκευάζει; Διὰ τί ἡ μασχάλη δυσωδέστερα ἐστὶ τῶν ἄλλων τόπων; Πότερον ὅτι ἀπνού- ⁹⁵
 25 στατός ἐστὶν, ἡ δὲ δυσωδία μάλιστα ἐν τοῖς τοιοῦτοις διὰ τὸ σῆψιν γίνεσθαι ὑπὸ τῆς ἡσυχίας
 310 τῆς ὑγρότητος, διότι ἀκίνητος καὶ ἀγύμναστος; Διὰ τί τὰ δυσωδῆ ἥκιστα φαίνεται δυσωδῆ ⁹
 τοῖς ἐδηδοκόσιν; Ἡ διὰ τὸ συντετρῆσθαι τὴν ὄσφρησιν τῷ στόματι κατὰ τὸν οὐρανὸν πλήρης
 ἡ αἴσθησις γίνεται, καὶ τῆς τε ἔσω δυσωδίας οὐκέτι ὁμοίως αἰσθάνεται (τὸ γὰρ πρῶτον

1 ἡ ἐρημίαν (γρ. ἐρημίαν mg) A || 2 αἰ: et V || pr. 99 — 96 Br neglexit ut ex Aristoteleis ad uerbum repetita ||
 3 ποτε om Ar. pr. xi 20 || μακροτέροις alt. m. M; 3 et 5 μακρότερον Ar. || 3 ἀφροστικέσιν αἰεὶ ἔλαττων τοῦ A ||
 4 δὲ μακρότερον φερόμενον βρ. Ar. || *numquid quod* V. Ἡ ὄξυτ. Δ || 5 ἐν τῷ λεπτότατον ψ. Ar. || 6 αἰεὶ λεπτο-
 τέρα ἢ Ar. || 6 — 8 uerborum structura discrepat ab Ar. pr. xi 51 (et 23) || 7 ἐστὶν om A || 9 οὐ κατάκλασις
 om A || εἴτα: εἰς Δ || ἀφ' ὁμοίου: ἀφομοιοῦται ΔV || 10 ἀνακλᾶται καὶ τοῦ AMV καὶ del. Bussem. || τί τοῦ
 χειμ. αἰ Ar. pr. xi 61 || 11 δὲ om A || 12 ὡσθ' U ex Ar. ὡς Δ. || 13 φάρ. ὑπὸ τε τοῦ ψ. Ar. D || 14 πολὺ A ||
 καὶ U ex Ar. xi 3 om libri || 15 φλέγμα A || θερμὸν πρὸς ἑαυτὸ καὶ πλείω τὸ πλεῖον (sed καὶ ποιεῖ πλείω Y^a)
 Ar. || πλείω DMV: πλείον Δ sc A || 16 ὄξειαν AM || βαρεῖαν AM βραδεῖα D || 17 καὶ V et Arist. pr. xi 41:
 ἡ A om Δ sc M || 18 *ne spirant* V οὐ πν. Δ || ἡ om A et Arist. cod. Y^a quare ἡ ἀραι. inclusi ut dittogra-
 phiam || 19 διὸ — 20 κάτω om M || 19 ἐκπνεύουσιν A || 20 f. καταπεπνευκότων τὸ πνεῦμα? || ὁ ἀσθμὸς AM et Ar.
 codex Y^a ὁ ἀσθμὸς Bussem. an τὸ ἀσθμα? || 22 ἀλείφονται Ar. pr. xiii 9 || 22 ἐπιπολῶν A || γίν. ὅσον ὄξυ καὶ
 γλυκύ συμμιχθὲν τὸ ὅλον γλυκύτερον ἐγένετο; Ar. || 24 δυσωδέστατῆ DMV || 26 ἡ διότι Ar. pr. xiii 8 || 27 ἡ ὅτι
 διὰ ci. Bussem. || ἔσω U ex Ar. probl. xiii 2 om libri

αισθάνονται πάντες, ὅταν δὲ ἀψήται, οὐκέτι, ὥσπερ συμφορεῦς) καὶ ἡ ἐξωθεν ὁμοία ἀφανίζεται
 ρα ὑπὸ τῆς ἔσω. Διὰ τί χειμῶνος ἔντος ἤττον ὀσφραϊνόμεθα καὶ ἐν τοῖς πάγοις; Ἡ ὅτι ὁ ἀήρ
 ἀκινήτερος ἐν τῷ ψύχει; Οὐκοῦν οὐκ ἀφικνεῖται ἡ κίνησις ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ τῆν
 ρβ ὀσμὴν ἔχοντος διὰ τὴν δυσκινήσιαν; Διὰ τί αἱ κύνες οὐκ ὀσφραίνονται τῶν ἰχνῶν ὅταν
 ἀποθάνῃ δασύπους, οὐδ' ἂν λάθῃ αὐτὰς ὁ τεθνεώς, οὐκέτι ὁμοίως εὐρίσκουσιν; Ἡ ὅτι τεθνε- 5
 ῶτος μὲν οὐκ αἰσθάνονται διὰ τὸ ἄλλην ὀσμὴν γίνεσθαι, τῆν δ' οἰκείαν διαφθεῖρεσθαι, πάντων
 φθειρομένων, ὥσπερ φωνὴν καὶ χρώμα καὶ χυμόν; πάντα γὰρ μεταβάλλεται ταῦτα. ζῶντος
 μὲν οὖν διὰ τὸ συνεχῆ εἶναι τὴν ὀσμὴν ἀπὸ τοῦ θηρίου αἰσθάνονται· τεθνεώτος δὲ πέπαυται
 βέουσα· οὐ γὰρ καταλείπει, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, ὡς '... ἀπέλιπε ποδῶν ἀπαλὴν περὶ
 ποίην'· οὐχ οἷόν τε γὰρ διασεσῶσθαι τὴν ὀσμὴν οὐδὲ τὴν χροάν, ἀλλ' ὅταν ἀποθάνῃ, κάκεινα 10
 ργ καὶ αὕτη ἔφθαρται. Διὰ τί αἱ ὄσμαι ἐγγύθεν ἤττον εὐώδεις καὶ θυμιαμάτων καὶ ἀνθῶν;
 Ἡ ὅτι τοῖς πλησίον συναναφέρεται τὸ γεῶδες, ὥστε κεραυνύμενον ἀσθεῖν ποιεῖ τὴν δύναμιν· εἰ
 δὲ πόρρω, καταφέρεται ὀδμή; διὰ τοῦτο δὲ καὶ τριφθέντα τὰ ἄνθη ἀπόλλυσι τὴν ὀσμὴν. Ἡ
 ὅτι ἡ ὀσμὴ θερμότης τίς ἐστὶ καὶ τὰ εὐώδη θερμά, τὸ δὲ θερμὸν κοῦφον, ὥστε διὰ τοῦτο πόρρω- 15
 ρδ τέρω γίνεται ἡ ὀσμὴ; Διὰ τί πάντα μᾶλλον ὄζει κινούμενα; Ἡ ὅτι ἀναπίμπλησι τὸν ἀέρα, 15
 ρε διόπερ ἀναπέμπεται θάττον πρὸς τὴν αἴσθησιν; Διὰ τί ἐνίοτε ναυτιάσαντές πως μᾶλλον
 πεινώσιν; εἰκὸς γὰρ ἦν ἐναντίως ἔχειν· πλήρωσις γὰρ ἡ ναυτία ἐστίν. Ἡ ὥσπερ ἀφόδου
 γενομένης συμβαίνει γενέσθαι τοὺς τόπους κενούς οἷς πεινώσι· πρὶν δὲ ναυτιάσαι τούτους
 ρς ἐπλήρουν; Διὰ τί ἐν μὲν τοῖς πλοίοις ἡ ναυτία χολώδης· ἢ δ' ἄλλως, φλεγματώδης;
 Ἡ διότι ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἔμπονος, ἐνταῦθα δὲ μετὰ φόβου ἢ ταραχῆς· ὁ δὲ φόβος συγκι- 20
 νητικὸς τῶν συμφύτων; τὸ μὲν οὖν φλέγμα ἐπιπολάζον καὶ ἀλλότριον, ἡ δὲ χολὴ σύμφυτον
 ρζ γιγνόμενον ἐκ συμφύτου. Διὰ τί ἐν ταῖς φαρμακοποιαῖς σημεῖον ὅταν ἀριθμεῖν δύνηται
 τὰς δοκούς, ὅτι κεκάθαρται; Ἡ ὅτι οὐκ ἔνεστι περιττωματικὴ ὑγρότης; ἐποίει γὰρ τὸν ἰλιγγον 311
 ὥσπερ τοῖς μεθύουσι· τὸ γὰρ αὐτὸ σημεῖον τοῦτο καὶ τοῖς μεθύουσιν ἤδη ἐστὶ τοῖς μὲν γιγνό-
 ρη μενον, τοῖς δὲ μὴ γιγνόμενον. Διὰ τί ὑπέρνοι μᾶλλον γίνονται κάτω ἢ ἄνω καθαρβέντες; 25
 Ἡ διότι εὐρωτέρα ἢ κάτω ὁδός, ἢ δ' ἄνω παρὰ φύσιν, ὥστε καὶ ἀπ' ἐλάττονος φαρμάκου

1 ἀψήνται Ar. || συμφορεῦς Buss. ex Ar. συμφορεῦσα A συμφύουσα BrM || ὁμοίως S || 2 ἔντος om O || ὀσφραι-
 νόμεθα ἤττον Δ || ἢ et o om O || 2.3 ἀήρ κινεῖται ουρον ἐν A || 3 ψύχειν A || ἐφικνεῖται Br || ἢ ἀπὸ — ἔχοντος U ex Ar.
 pr. xii 6 ἢ ἀποσμὴν ἔχοντες libri || 4 δυσκιν. τῆς ἀπορροῆς καὶ τοῦ ἀέρος ἐν ᾧ ἐστίν. Arist. || οἱ κύνες Δ || αἰσθάνου-
 ται M || ἰσχνῶν Modenensis 144 || 5 αὐτοὺς ΔP αὐτοῖς M || ὁ incl. Buss. || 5.6 τεθνεώτος Buss. τεθνεώτως BrModen.
 τεθνεόταις A τεθνεότες M || 7 φωνῆς καὶ χρώματος καὶ χυμοῦ ci. Buss. || 8 συνεχῆ: συνενεχθῆναι S || εἶναι om Δ ||
 ἰσμὴν ci. Buss. νόσον libri || 9 οὐ γὰρ καταλείπει om Δ || nonne intercidit φησίν? || ὡς: ες AM; num uox Empe-
 doclea latet? || ἀπέλιπε AMS || ἀπαλὴν — 10 ποίην U ἀπαλὴ (ἀπειλή Moden. ἀπειλή P) περιποῖα (περιποῖα AM)
 libri ἀπ. περίπνοια Bussem. || 10 διασεσῶσθαι U διασπᾶσθαι libri || κάκειν ci. Buss. || 11 αὕτη MBrModen. ||
 12 καὶ βανύμενον A || ποιεῖν M || 12.13 εἰς δὲ τὸ πόρρω κατ. ἢ ὀδμή Ar. probl. xii 9 || 13 καταφαίνεται MSV ||
 f. ἢ ὀδμή; || alt. δὲ om BrV || τὰ om O || 14 τίς U ex Ar. xii 4 quaedam V om libri || ὥστε — 15 ὀσμὴ: misere
 decurtata uides quae extant in Ar. pr. s. || 14 πόρρωθεν BrV || 15 f. ἀμιγεστερα γίνεται ex Ar. || ἢ om A ||
 ἀναπίμπλησι M || 16 διότι ΔP || πως om M || 17 ἦν om O ἦν δεῖ A || ἔχη A || πλήρωσι A an πληρώσει? || γὰρ ἢ:
 καὶ ἢ alt. m. A || ναυτίας BrM || ἀφ' ὄδου S ἀφίδου A ἐφόδου P || 18 γενομένης A || 18.19 τούτους ἐκπλήρουν M
 τούναντίως Δ sc' A || 20 ἐμπόνως A || ἢ: καὶ SV || 22 γιγνόμενον M γενόμενον Δ (sc A) V || συμφύτων S || φαρμα-
 κοποιαῖς O || ἀριθμεῖς, A || 23 τοὺς δ. O || ὅτι: ὁ O || fort. γὰρ αὕτη τὸν || 24 τὸ γὰρ — μεθύουσιν om Δ || 24 τοῦτο P:
 τούτοις O || ἤδη OP: ἢδ' ἢ A ἢ δ' Buss. || 25 γίνονται μᾶλλον P || 26 ἢ ὅτι O || κάτω ὁδός U κάτω M ὁδός BrΔV

δυνάμειος ἔλαττον καὶ πλεῖον κινεῖσθαι, καὶ κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν; Ἡ ὅτι τὰ μὲν περιττώματα ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ κάτω καθάρσει ἐκκρίνεται ἐστὶ τῶν χρησίμων καὶ ἐχόντων τῷ σώματι ἀπόλαυσιν, τὰ δὲ ἄνω ἀλλότρια; ἔνθα μὲν γὰρ τῆς τροφῆς πλείονα λείψανα τὰ ὕψω ἐξικμασμένα ἀλλ' ἔτι ἔχοντα τροφήν, ἔνθα δὲ χολὴ καὶ φλέγμα ἄτροφα. ἢ μὲν οὖν κάτω καθάρσις τὴν τροφήν ἀφαιρουμένην εὐλόγως ἐκλύει, ἢ δ' ἄνω ἢ οὐδὲν ἢ ἥττον. δηλοῖ δὲ ὁ ἑλλέβορος· ἄνω τε γὰρ καθαίρει καὶ εὐθύς εὐθετεῖ τὰ σώματα, ὡς οὐδενὸς τῶν χρησίμων ἀφαιρουμένου ἐν τῇ ἄνω καθάρσει. Διὰ τί οἱ μέλανες καὶ οἱ λεῖοι μᾶλλον ἢ οἱ λευκοὶ καὶ οἱ δασεῖς γίνονται ὑπέρινοι; Ἡ ὅτι ὑγρότεροί τε οἱ λεῖοι τῶν δασέων (δηλοῖ δὲ ἡ τῶν γυναικῶν φύσις ὑγρὰ καὶ λεῖα οὔσα) καὶ οἱ μέλανες τῶν λευκῶν ψυχρότεροι (τὸ δὲ ψυχρὸν τοῦ ὑγροῦ ἐγγύς· τὸ γὰρ θερμὸν ξηρόν)· ὑπέρινοι δὲ γίνονται συντηκομένου τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐ μόνον ἀφαιρουμένου τοῦ περιττώματος. Διὰ τί μέλαιναν μὲν χολὴν καθαίρομενοι καὶ φλέγμα πολὺ οὐ γίνονται ὑπέρινοι, τὴν δὲ ξανθὴν χολὴν πολὺ ἐλάττω καθαρβέντες; Ἡ ὅτι τὴν μέλαιναν μὲν χολὴν εἰώθασι καθαίρεσθαι βραδίως οἱ πολλοί, καὶ μὴ τὴν τρυγώδη, ὁ δὲ κεχωρισθαι ἤδη τοῦ σώματος (διὸ καὶ μεμέλανται); οὐδεμία οὖν ἰσχὺς ἀφίηται τοῦ σώματος καθαρβέντος. τὸ δὲ φλέγμα περίττωμά ἐστιν, ὥστε ὅσω ἂν τις ἀφέλῃ μείζον, κομφίξει μᾶλλον ὥσπερ ἐπικειμένου βάρους. ἢ δὲ ξανθὴ ἐκ συστήματός ἐστι τῆς κακῶς ὠκοδομημένης σαρκὸς καὶ οὐ προϋπάρχουσα οὐδὲ κεχωρισμένη πρότερον ἢ πολλή, ὥστε οὐδὲν διαφέρει πολλὴν ἀφελεῖν χολὴν ἢ σάρκα πολλὰς ἢ αἷμα· τούτου δὲ συμβαίνοντος ἀνάγκη γίνεσθαι ὑπέρινους· μέχρι μὲν γὰρ τούτου βεῖν ἐνδέχεται, ἕως ἂν ἔχη αἷμα καὶ σάρκα ὡς εἶπεῖν, θάτερα δὲ ἔχει πέρας διὰ τὸ κεχωρισθαι. Διὰ τί λυγγίῳσι καὶ ὑπερκαθαίρομενοι καὶ ὑπερπληροῦμενοι; Ἡ ὅτι δι' ἀμφοτέρα καταψύχονται; ἢ τε γὰρ ὑπερκαθάρσις ἀφελούσα τὸ ὑπέκκαυμα ψύχει, καὶ ἐὰν πλείον εἰσέλθῃ τροφή τῆς δυνάμειος, μαραίνει τὴν οἰκείαν θερμότητα· ὁ δὲ λυγμός ἐστιν ὅταν πνεῦμα ἐναπολαμβάνηται διὰ τὸ ψυχθῆναι τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ πνευματικῷ τόπῳ. Διὰ τί τὰ παιδιά καὶ οἱ γέροντες μάλιστα ἀλίσκονται διαρροαῖς ἐναντίας ἔχοντες τροφάς; Ἐπειδὴ τὰ μὲν παιδιά εἰ καὶ μὴ διὰ τὴν τροφήν τοῦτο πάσχουσι, ἀλλὰ διότι ὑγρὰ τὰ σώματα αὐτῶν ἐστὶ καὶ πυκνά, ὥστε εἰσω τὰ περιττώματα συρρέοντα διὰ τὴν τῶν σαρκῶν πυκνότητα ὑγραίνει τὰς κοιλίας, οἱ δὲ γέροντες ψυχρὰ τὰ σώματα ἔχουσι καὶ τὰς κοιλίας· ὥστε τὰ μὲν δι' ὑγρότητα τῶν σωμάτων καὶ πυκνότητα, οἱ δὲ διὰ ψυχρότητα πάσχουσι τοῦτο καὶ τὰ μὲν διὰ τὸ ἀναπνεῖν ἔξω τὰ περιττώματα, οἱ δὲ διὰ τὸ μανά τὰ σώματα ἔχειν καὶ τὸ θερμὸν ἀποπνεῖν ἔξ αὐτῶν ἐξατμίζειν· τὸ αὐτὸ οὖν οὐ διὰ τὸ αὐτὸ πάσχουσι. συναίτιον

1 ἔλαττον καὶ uegeor ne sana non sint; an mentionem scriptor fecerat ἑλατηρίου? cf. Ar. pr. i 41. Theophr. h. pl. ix 14, 2 || κιν. τὰ κατὰ S καὶ om V || ἢ om AMP || 2 ἀν U om libri || ἐκκρίνεται transposuit U post 3 ἀπόλαυσιν collocant libri || εἰσὶ M || 3 ἀπέλ. καὶ ἐκκρίνεται S(O) || 4 f. ἄτρ. ὄντα || ἄνω pr M || 5 δὲ P δ' Δ: καὶ S δὲ καὶ MO || 6 εὐθετεῖ U confirmat V ἔτι BrΔ om M ἰσχύει ci. Buss. cf. pr. 117 || 7 ἀφαιρεμένου Δ (sc M) V || 8 οἱ ante das. om Δ || τε om Δ sc A || 9 μέλανοι A || 10 δὲ γίνονται om A || 11 ἀφαιρούμενοι A || μέλαινα A || 13 μὲν μέλαιναν Δ μὲν om O || οἱ πολλοὶ om Δ || μὴ redundare censet Buss. quod faeculentum quiddam sit atque etiam a corpore seclusum V || διὰ τὸ U τῷ Buss. om libri || 14 ἤδη κεχωρ. Δ || 15 ὅσω (ὅσον Buss.) ἂν U quo V ὅταν S(O) ἂν ΔP || 16 συνδήματος P || κακῆς M || 17 οὐ om O || πρότερον AMO || ἢ πολλή Br admodum V || 18 ἀφαιρεῖν O || 19 ἔχη om A || 20 λυγγίῳσι U λυγγίσι S Buss. λυγκῶσι O λυτῶσι AM λύττωσι PR || λυγγίῳσι οἱ ὑπερκαθ. S λυτῶσιν ὑπερκαθαίρομενοι A || 21 ἢ διότι ἀμφοτέροι S || δι' om M || 23 τῷ om S || 24 ἀλίσκονται om A || 24. 25 ἔχοντες τὰς τρ. S || 25 μὲν om MS. || 27. οἱ δὲ — κοιλίας om P || 28 πάσχουσι τοῦτο καὶ UV πάσχουσι τοῦτο δὲ καὶ libri || 29 μανά U μόνα libri firma (ἔμμονα?) V || 30 ἀποπνεῖν ἀπ' αὐτῶν ἔξ αὐτῶν A

δὲ τοῖς παιδίοις ἐστὶ καὶ τὸ τὴν τροφὴν ποσὴν καὶ ποιὰν τινα εἶναι· πολλὰ τε γὰρ προσφέρονται
 καὶ γλυκέα καὶ παντοδαπά· τὰ μὲν γὰρ καὶ νέα παντελῶς γάλακτι τρέφεται ὃ ἐστὶ δύσπε-
 πτον, τὰ δὲ μικρὸν ἐπυξημένα ποικίλοις καὶ γλυκέσι χρῆται ἐδέσμασι τρεφῶν καὶ μητέρων
 πρὸς χάριν ὀμιλουσῶν αὐτοῖς· τὰ δὲ τοιαῦτα δυσδιαχώρητά ἐστιν. Διὰ τί καὶ τὸ πολὺ
 ποτὸν ἐνίστε καὶ τὸ ὀλίγον τὰς διαρροίας ἴσχει; Ἡ δὲ διότι τὸ μὲν διὰ τὸ καταξηραίνειν εἰκότως
 ἄτε μικρὸν ἔν, τὸ δὲ διὰ τὸ πλῆθος εἰς τὴν οὐρήθραν χωροῦν συνεπισπάται καὶ τὸ ἐκ τῆς κοι-
 λίας ὑγρὸν; ἅμα γὰρ κατ' ἄμφω οὐκ εἴωθεν ὑποχωρεῖν, ἀλλ' ἐὰν μὲν ἡ κοιλία ὑποχωρῇ,
 μᾶλλον ἢ οὐρήθρα ἀποξηραίνεται· ἐὰν δὲ ἡ οὐρῆσις πολλὴ γίνεται, ἡ κοιλία καταξηραίνεται·
 οἷον ἄπαρσιν γὰρ ἐποίησεν ἐκ τῆς κοιλίας εἰς τὴν οὐρήθραν τὸ πολὺ ποτόν. Διὰ τί οἱ πί-
 νοντες εὐτραφεῖς ὄντες ὑγράς τὰς κοιλίας ἔχουσι μᾶλλον ἢ σκληράς, διὸ καὶ διαρροίας ἀπο-
 θνήσκουσι μᾶλλον τῶν τεθραμμένων, ἔδει δ' εὐτρόφους ὄντας ἐκλαμβάνειν μᾶλλον τὸ τροφίμον,
 τούτου δὲ γινομένου ξηραίνεσθαι τὰς κοιλίας αὐτοῖς; Ἡ ὅτι τὸ εὐτραφεὲς ἐστὶν οὐκ ἐν τῷ πολὺ
 λαμβάνειν, σκληρὰ δὲ ἢ περίττωσις γίνεται, ὅταν μέλις καταβαίῃ τὰ προσενεχθέντα εἰς τὴν
 κοιλίαν, τούτο δὲ γίνεται διὰ τὸ μὴ ταχὺ ἀπολαύειν τὸ σῶμα καὶ μὴ ἐκκρίνεσθαι τὸ χρήσι-
 μον ἐξ αὐτῶν καὶ διὰ τὸ ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ μένειν πολὺν χρόνον ἄτε μὴ ἀθρόα καταβαίνοντα
 (συγκάεται γὰρ μᾶλλον)· οὐχ αἱ μάλιστα δὲ ξηρὰ ἀποδιδῶσαι κοιλίαι εὐτροφοὶ εἰσιν,
 ἀλλ' αἱ ταχὺ λαμβάνουσαι τὸ χρήσιμον ἐκ τῶν προσενεχθέντων. σημεῖον δὲ τὸ τοὺς ξηροὺς
 τὰς κοιλίας ἰσχυροτέρους εἶναι ἢ εὐσαρκότερους. Διὰ τί οἱ γλυκεῖς καὶ οἱ ἀλμυροὶ τῶν
 χυμῶν διαχωρητικώτατοί εἰσιν; Ἡ ὅτι ταρακτικώτατοι, τοιαῦτα δὲ ἐστὶ τὰ ἄπεπτα καὶ βα-
 ρέα· διὰ γὰρ τὸ μῆτε κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἐν ἡμῖν θερμότητος κάτω τε φέρεσθαι τὸ μέλλον
 ἐκταράζειν· ἢ γὰρ ἐκταράζει τοῦτ' ἐστίν. Ἡ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι χυμοὶ ἔξω τοῦ ἐλαίου εὐδια-
 φόρητοι καὶ εὐσηπτοὶ εἰσι, τὸ δ' ἔλαιον ἄπεπτον μὲν (ἄσηπτον γάρ), ἀλλὰ διὰ κρυφότητα
 ἄνω ἐπιπολάζει, διὸ οὐ διαχωρητικόν ἐστίν· τὸ δ' ἀλμυρὸν βαρὺ καὶ παχύ, τὰ δὲ τοιαῦτα
 μάλιστα φέρεται κάτω καὶ ἄσηπτά ἐστι; Διὰ τί ἡ μὲν ἄλμη καὶ ὁ ὄρρος τὴν κοιλίαν
 λύουσιν, ὁ δὲ οἶνος πολὺς πινόμενος οὐ; Ἡ ὅτι τῶν μὲν ἡ ὑπόστασις εἰς κοιλίαν ἔρχεται; οὐ
 γὰρ εὐπεπτά ἐστὶν ὡσπερ ὁ οἶνος θερμὸς ὢν, ὁ δὲ οἶνος ταχὺ πεφθῆσι διουρεῖται. τοῦ μὲν οὖν
 ἡ ὑπερβολὴ τὴν κύστιν ταύτην ποιεῖ ὅπερ ἐκεῖνα τὴν κοιλίαν, ἀλλ' οὐκ ἄγει ὑπόστασιν εἰς
 κύστιν, οὐ γὰρ ἔχει· τὰ δὲ μετὰ περιττωμάτων ἐξέρχεται ἐπομένων τῇ ὑποστάσει αὐτῶν
 οὐσὴ παχέια καὶ ποιεῖ τὴν διάρροϊαν. Διὰ τί ἐν τῇ κάτω καθάρσει ἢ ἐν τῇ ἄνω ὑπέρινοι

1 ποσὴν τινα καὶ S || προσφέρονται BrV || 2 καὶ ante νέα om ΔV || 3 μικρὸν Δ sc A || ἐπυξημένα Δ || ποικίλοις Δ ||
 χρῆται καὶ ἐδέσμασι A || 4 ὀμιλουσῶν A || καὶ post τί om ΔSV || 5 ἔχει O || 6 ἔν om MS(O) || καὶ om Δ sc A ||
 7 αἶμα AM || ὑποχωρῇ A || μὲν om BrV || 7, 8 ὑποχωρεῖ μᾶλλον, Δ || 9 ἄπαρσιν U ἄπαρσιν AM ἄπαρσιν Br *exina-*
tionem V ἄπαρσιν Bussem, || τῆν: *multam* V || 10 σκληρὰς O || διότι P || καὶ om MSV || 11 *magis quam qui*
parum cūdi sumpserint V || 12 οὐκ *inclusit* Buss. || 14 ταχὺν ἀπολαβεῖν A *quod non statim corpus excipiat* V ||
 16 συγκάεται Δ sc A || σκληρὰ MS(O)V || ἀποδοῦσαι M || ἄτροφοι AS || 17 ἀλλὰ ταχὺ ABr || δὲ τόπους ξηροὺς A
 δὲ τὸ τοὺς ξηρὰς M || 18 ἰσχυροτέρως A pr M || εὐσαρκότερους Br εὐσαρκότερας alt. m. M || 19 ταρακτικώτατοι A
 πρακτικώτατοι MS(O)V || τοιαῦτα Buss. *^o αὐτὰ A εἰ αὐτὰ MS(O) αὐτὰ P || δὲ om M || εἰς Δ sc A || ἐστὶ τὰ
 ἐστὶ O || 20 τε om MS(O)V || φέρεται V || 21 τοῦτ' ἐστὶ S || 21, 22 εὐδιαφόρητοι ci. Buss. εὐδιαφόρητοι libri *facile*
labiles V || 22 εὐπεπτον M || ἄσηπτον M || διὰ τὴν κρυφ. M || 23 διαχωρητικόν S || 24 κάτω φέρεται Δ || καὶ ἢ ὄρ. M ||
 ἐρὸς Δ || 25 λύουσι Δ || πινόμενος πολὺς O || ὅτι τὸ μὲν ὑπόστ. M || 26 ὁ δὲ οἶνος: ἐς Δ (sc A) V || ταχὺς πεφθῆσι
 A || 27 ταῦτ' ΔO || εἰς: εἰ O || 28 τὰ δὲ περιττώματα M τὰ δὲ om V. || 29 ταχέια V || καὶ BrV: om AM
 ὁ Buss. || ἢ: καὶ A

μαλλον γίνονται; Ἡ δὲ εἰς μὲν τὴν κάτω κοιλίαν ἐξ ἅπαντος τοῦ σώματος πέφυκε συρρεῖν τὰ ὑποστήματα (τοῦτο δὲ φανερόν τῆ τῶν ἐμβρύων τροφῆ· ἐν ἐκείνῳ γὰρ ἕντα τρέφεται τῷ τόπῳ· ἢ γὰρ ὑστέρᾳ κατ' αὐτὴν ἔχει τὴν χώραν)· εἰς δὲ τὴν ἄνω ἀπὸ τῶν πλησίων χωρῶν συνέρχεται, ὥστε ἀπ' ἐλάττονος δυνάμειος εὐκίνητοτερα πάντα εἰς τὸ κάτω διὰ τὸ προὔπάρχειν 5 εἰσφερόμενα; ἢ μὲν οὖν ἄνω κάθαρσις τὸ ἐπιπολάζον καὶ τὸ ἀλλότριον ἀρπάζει μόνον, διὸ καὶ ἔλλαβορισθέντες εὐθύς ἰσχύουσιν· ἢ δὲ κάτω ἐκ πολλοῦ συναγει τόπου καὶ ἐνίοτε συνεπιπᾶται καὶ τῶν οἰκείων πολλὰ καὶ τῶν περιπτωμάτων εὐταμίευτα, ὥστε συμφέρεי πολλάκις μὴ πάντα ἐκκενώσῃ· γίνεται γὰρ τὰ ὑπολειφθέντα τροφή καὶ ἔχει ἰσχύον· ἐὰν δὲ μηδὲν ὑπολειφθῆ, ὅτε μὲν κένωσιν ποιεῖ ἰσχυράν· ὅτε δὲ ἀναιροῦνται καθαροθέντες καλῶς, ἐὰν βρα- 10 θυτέρα γένηται ἢ προσφορὰ τῆς συντήξεως ἐπὶ τὸν ἐπικαιρότατον τόπον. Διὰ τί τοῖς ^{ρη} ὑγιεινοῖς καὶ γέρουσιν αἱ κάτω καθάρσεις οὐ συμφέρουσι (τάχιστα γὰρ ἀπόλλυνται καὶ ὑπέρινοι γίνονται); Ἡ ὅτι τοῖς μὲν νεοτεροῖς περιπτώμα ἔστι τὰ ἀπίοντα, τοῖς δὲ ὑγιεινοῖς αὐτῶν τῶν εὐ ὠκοδομημένων γίνεται ἢ ἀφαιρέσεις, ὥστε σύντηξις, οὐ περιπτώσις ἢ ἀπὸ νόσου; ὅταν οὖν ὀρμήσῃ, μέχρι θεμελίῶν κινεῖται. Διὰ τί τοῦ θέρους μάλλον αἱ διάρροιαὶ γίνονται ἢ ^{ριβ} 15 τοῦ χειμῶνος, ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πάθος ὑγρασίας ὑπερβολή, καὶ ὁ χειμῶν ὑγρότερος, ὥστ' ἔδει μάλλον ἐν τῇ ὁμοίᾳ ὥρα συμβαίνει τὸ πάθος ἢ ἐν τῇ ξηρᾷ; Ἡ ὅτι ἐν τῷ θέρει ἀντιπεριπίπτει τὸ ὑγρόν, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι τὸ θερμόν; οἷον γὰρ ἂν τι ἢ τὸ ἐξω, ἐναντίως ἔχει τὸ ἐντός· διὸ καὶ τὰ φρέατα τοῦ μὲν θέρους ψυχρὰ ἐν θερμῇ τῇ ὥρᾳ, τοῦ δὲ χειμῶνος θερμὰ ἐν ψυχρᾷ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἡ κοιλία πάσχει, ὥστε ἐν μὲν τῷ χειμῶνι θερμότερα οὔσα πέττει ἱκανῶς, ἐν δὲ 20 τῷ θέρει ψυχροτέρα οὔσα οὐ πέττει ἱκανῶς· ἢ δὲ διάρροια ἀπεψία ἔστιν. συμβάλλεται δὲ τι 314 καὶ ἡ τροφή τοιαύτη οὔσα ἐν τῷ θέρει οἷα ταρακτική, καὶ αἱ νύκτες ἐλάττους. Διὰ τί ἐν ^{ρκ} τῇ νυκτὶ ἀπ' ἐλάττονος καθαίρει τὰ φάρμακα ἢ ἐν τῇ ἡμέρᾳ; ἢ μὲν γὰρ σκαμμωνία καθαίρει ἀπ' ὀγδομηρίου, ἐλατήριον δὲ ἀπὸ τεταρτημορίου ὅταν δοθῆ καταπότια. Ἡ διὰ τρία ταῦτα, δι' ὑγρότητα, διὰ θερμότητα, διὰ τὸ συμμένειν πολὺν χρόνον; ὅτι τε γὰρ οἱ ὑγρότεροι μάλλον 25 καθαίρονται· ὑγρά γὰρ ἢ κάθαρσις· τὸ γὰρ περίπτωμα *** καὶ ἐν τῷ πλείονι χρόνῳ μάλλον καθαίρει· ἐν δὲ ταῖς νυξὶ συμβαίνει τοῦτο μάλιστα, διότι πέττει ὁ ὕπνος, ὥστε θᾶπτον καὶ μάλλον αἰσθάνεσθαι τὸ σῶμα τοῦ φαρμάκου. Διὰ τί τὰ φάρμακα τὰ καθαρτικὰ φλέγμα ^{ρκα} μὲν ἄγει καὶ χολὴν ἐκ τῶν φλεβῶν εἰς τὴν κοιλίαν, αἷμα δ' οὐ, λεπτόν ἔν; Ἡ ὅτι ἄγει τὸ ἀλλότριον ὄν διὰ τὸ μὴ προσπεφυκέναι, τὸ δὲ περίπτωμα ἀλλότριον; Ἡ ὅτι παχύτερον τὸ 30 αἷμά ἐστι, τὰ δὲ ἐξεληθέντα παχύνεται, τὸ φλέγμα καὶ ἡ χολή; δῆλον δ' ὅτι τὸ αἷμα παχύτερον, ὅταν ψυχθῆ καὶ παγῆ. Διὰ τί τοῖς ἐκ τῶν γυμνασιῶν καὶ φαρμακοποσιῶν οὐκ ^{ρβ}

1 γίνονται om A || 2 τρέφονται Δ sc A || 3 ὑστεραία O postremas V || καθ' αὐτὴν M κατὰ ταύτην Δ sc A || πλησίον AM || 4 συνεισέρχεται P || ἐς Δ sc A om V || ὑπάρχειν M || 5 ἢ μὲν — μόνον om S || εἰ μὲν O || ἄνω om AO || 6 ἔλλαβ. Br || ἐκ τοῦ πολλοῦ A || 7 εὐταμίευτα U: ἐνταμίευεται A οὐ ταμίευεται BrΔV || ὥστε om ABr || συμφέρει δὲ π. Br || 8 ὑποληροφθέντα A || μὴθὲν Δ sc A || 9 κέν... εἰ A || ἐὰν δὲ P(V?) || 10 γίνηται Br || προσφορὰ S(P) || συντήξεως Buss. συντάξεως libri et V || 11 ἀπολοῦνται A || 12 ὅτι om Δ || ἀπίοντα U abeunt V ὑπίοντα libri || αὐτῶν BrV: αὐτὸ M ἀπὸ Δ || 13 περίπτωμα P || 14 τὸ θέρος P || 15 τὸν χειμῶνα P || χειμῶνός ἐστιν, ἔστιν A || ὥστ' ἔδει U (V?) ὥστε αἰεὶ libri || 16 ἐν τε ὄμ. P || συμβαίνει MP || post συμβ. ins. ἔδει Buss. || 18 ἐνψυχρά. O || 19 δὴ U ergo V δὲ libri || πέττει — 20 οὔσα om M ἐν δὲ — 20 ἱκανῶς om Br || 23 ἀπὸ Br || ὀγδομηρίου O || 24 συμμένειν ci. Buss. σημαίνειν A σημαίνειν BrΔ || 25 hiatus post u. κάθαρσις esse putauerat Buss. || 26 νυξὶ γυμναξὶ M || ὡσθ' O || 30 τὰ δὲ — χολή om V || 31 γυμνασιῶν U γυμνασιῶν libri

εὐθὺς προσφέρομεν τροφήν; Ἡ ὅτι καθαίρεται τὸ σῶμα ἔτι καὶ οὐκ ἀναπέπταται πονοῦν καὶ ἀποκέκοιται τὰ περιττώματα; ἔτι καὶ ἡ μεταβολὴ μεγάλη οὔσα ἀσύμφορον, γίγνεται δὲ μετὰ πολλὴν κένωσιν πλήρωσις ἀβρώας. Διὰ τί λέγουσι μὲν πάντες, σεμινύονται δὲ οἱ πλούσιοι ἐπὶ τῷ φαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέως, ἐπὶ δὲ ταῖς κενώσεσιν οὐκέτι· καίτοι οὐδὲν ἦττον ἡδύ, ὅταν ἐπιβυμῆ τις, καὶ προσέτι ὠφέλιμον τὸ δεόμενον τυχεῖν καὶ λυπηρὸν τὸ μὴ τυγχάνειν; 5 Πότερον ἔτι κάθαρσις, ὥστ' ἐνδιατρίβειν τῷ λόγῳ ἀηδὲς περὶ αὐτῶν; Ἡ ὅτι οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἐκεῖνα δὲ ἐφ' ἡμῖν; Διὰ τί τοῦ βέρους μᾶλλον γίνεται χολὴ τῶν περιττωμάτων ἐλαττόνων ὄντων; Διότι τὸ μὲν θερμὸν σηπτικόν, ἡ δὲ χολὴ ἐκ σήψεως. Διὰ τί οἱ χυλοὶ πάντων οὕτω διαχωροῦσι μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν φύλλων καὶ ριζῶν καὶ καρπῶν; Ἡ *** τῶν φύλλων εἰσίν; ἐξῆκται δ' αὐτῶν τὸ θερμὸν εἰς τὸ ὑγρὸν, τῶν μὲν ἐφθῶν ὑπὸ τοῦ πυρός, τῶν δὲ ὠμῶν 10 αὐτοὶ οἱ χυλοὶ ἔχουσι· διὸ οἱ μὲν ἰσχυροὶ καθαίρουσι τὰς κοιλίας, οἱ δ' ἀσθενεῖς λύουσι· καὶ γὰρ οἱ τῶν φαρμάκων ὁποῖ μᾶλλον καθαίρουσι τῶν ριζῶν καὶ καρπῶν ἐξ ὧν εἰσι, καὶ οἱ τῶν γαλάκτων ὄρροι ὡσαύτως μᾶλλον ἢ τὸ γάλα· τὸ γὰρ σαρκῶδες τοῦ γάλακτος ὅπερ γῆς ἐστὶ μέρος παχύ ἐστὶ. σημεῖον δέ· οὐ γὰρ ἂν κῆζάνετο τὰ ζῶα τῷ γάλακτι, εἰ μὴ σαρκῶδες ἦν· νῦν δὲ οἱ μὲν ὄρροι οὐροῦνται μᾶλλον καὶ διαχωροῦσιν ὑπὸ λεπτότητος, αἱ δὲ σάρκες ὑπο- 15 λειπόμεναι αὔξουσι καὶ πηγνυμένων τῶν γαλάκτων τυροὶ γίνονται, ἐφομένῳ δὲ πυρὶ καὶ ὀπτωμένων προσειομένων τε βούτυρος. Διὰ τί ἐναντίως ὁ λευκὸς καὶ ὁ μέλας ἐλλέβορος καθαίρει; Ἡ ὅτι θερμὰ τὰ καθαίροντα; θερμῷ γὰρ ἅπαντα λύεται, ψυχρῷ δὲ πήγνυται 18 μᾶλλον· εἰ οὖν τὰ μὲν κάτω, τὰ δ' ἄνω καθαίρεται, ἀφομοιοῖ ἐκάτερον αὐτῷ τῶν φαρμάκων τὴν κάθαρσιν· βαρὺς μὲν γὰρ καὶ πυκνὸς ἐστὶν ὁ μέλας, ὁ δὲ λευκὸς ἀραιὸς καὶ κούφος· 20 τὰ γούν ὑφ' ἐκατέρου τακέντα ὑγρὰ ὅταν αὐτοῖς ἀφομοιωθῆ, τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ μέλανος βαθεῖα καὶ πυκνὰ τὴν κάτω φερὰν ἔλαβεν, ἡ δ' ἀπὸ τοῦ λευκοῦ ἀραιὰ γενομένη καὶ κούφη εὐχε- 25 ρῶς ὑπὸ τῆς προὔπαρχούσης θερμοσίας ἀννεχθή. Διὰ τί τῶν τετραπέδων οὐδὲν ὑπὸ ὑστέρας πνίγεται ἔχοντά τε καὶ ζωτοκοῦντα; Ἡ διότι μεγάλων ἔντων τῶν ἄνω πρὸς τοῖς αἰδοίοις ἢ ὑστέρα ἐστὶ πᾶσι· διὰ δὲ τὸ πολὺ ἀπέχειν οὐκ ἀναβαίνουσιν ἄνω, διὰ δὲ τὸ 28 μὴ ἀναβαίνειν οὐκ ἀπολαμβάνουσι τὸ πνεῦμα, πνίγονται δὲ τούτου γενομένου; Διὰ τί τὰ πλανώμενα τῇ ὠμῇ λύσει τῶν αἰρῶν μιγνυμένων τάχιστα πιαίνεται; Διὰ τὸ τὴν μίξιν ἔχειν τινὰ λόγον· ἐὰν γὰρ λίαν πολὺ μιχθῆ, ἀποκτείνει. Ἡ ὅτι αἱ αἶραι βαρὺ ἔδεσμα καὶ καρ- 30 βαρεῖν ποιεῖ, τῷ οὖν καρῶματι ὕπνον συνεχῆ ποιεῖ ὥσπερ ὁ μανδραγόρας, ὁ δ' ὕπνος πιαίνει

1 οὐκ ἀναπέπταται U ex Ar. gr. v 28 οὐχ ἅμα περὶ αὐτὰ (αὐτὸ P) libri περὶ ταῦτα ποιοῖεν ἂν ci. Buss. || 2 fort. δ' ἂν || 3 πλήρωμα Δ sc A || 4 τῶν κενώσεων S || ἡδύ om A || 5 προσέτι U πρόσστι τὸ BrΔ προσῆ τὸ Modensis 144 ut conieserat Bussem. || 6 ἀηδὲς Moden. || 6 et 7 ἡμῶν Moden. || 7 μᾶλλον om A || 8 διότι BrM: ἢ ἔτι Δ sc A || 8 et 11 χυλοὶ M || 9 hiatus signa posuit U || 10 εἰσίν delendum putat Bussem. || ὑγρῶ; ὅτι τῶν μὲν Δ sc A || 'post purgās aliquid deesse uidetur' Bussemakero || 11 purgantur — soluntur V || 13 et 15 ἔροι Δ || 14 ἂν U om libri || οὐ κῆζάνετο A || 16 παρρημένων Br f. add. μὲν || τοροὶ O || 17 προσειομένων τε U cf. Plinius n. h. xxviii § 133 sq. προσειομένων τε Br προσειομένων δὲ A et coagulato lacte V om Δ || βούτυρος O || 18 ἄπαγα om S || 19 ἢ οὖν A || quidni καθαίρει; || ἀφ' ἑμοῖ εἰ A ἀφ' ὁμοῖα M assimilatur V || ἐκατέρων A || αὐτῷ Buss. αὐτῶν libri || 19, 20 τῶν φαρμάκων αὐτῶν P || 21 τὰ οὖν ΔSV || τακέντα: τὰ κέντρα MR κέντρον SV || τὸ μὲν AM || f. ἀπὸ || 22 ἔλαχεν P naturam habent V || 23 ἀπὸ Moden. 144 ἀφ' Δ sc M || 24 πν. ἀποκοινοῦντά τε καὶ ζωστ. Moden. || καὶ om AP || 25 ἐστὶ: ἐπὶ Moden. || 26 γνομένου ΔS || 27 τῇ ὁμιλήσει SV || αἰρῶν Buss. αἰρῶν libri et V || πεπαιίνεται M || διὰ δὲ τὸ Δ || μίξιν libri || 28 τὴν ἄλογον A || ἀποκτενεῖ MS(O)V || αἱ U om libri || ἔραι P om M et relicto uacuo spatio R || 28, 29 καρβαρεῖν O

μάλιστα συνέχων τὰ σώματα; Διὰ τί τῆς κόπρου ἢ τῶν βοῶν ἥκιστα δυσώδης τῶν τε-^{ρχθ}
 τραπόδων καὶ διπόδων; Πότερον ὅτι πέττεται μάλιστα (σημεῖον δ' ἡ λειότης), καὶ ὅτι ἀπλῆ
 ἢ τροφή (ἄχυρα γάρ); ἡ δὲ ποικίλη δυσώδης, διὰ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων δυσωδεστάτη. Ἡ ὅτι
 σημεῖον ὅτι μάλιστα μηρυκάζει; τὸ γὰρ μηρυκάζειν ἐστίν, ὅταν μεταβάλλῃ ἐκ τῆς πρώτης
 5 εἰς τὴν δευτέραν, διὸ καὶ λεῖον γίνεται τὸ περίττωμα. διὸ καὶ πλείστον χρόνον ἐν τῇ κοιλίᾳ
 μέιναντα ἥκιστα ἔζει, τὰ δὲ προσφατώτατα μάλιστα. Διὰ τί τὰ Λιβυκὰ θηρία τοῦ μὲν ^{ρλ}
 θέρουσιν οὐ πίνει ὅτε μάλιστα δίψα γίνεται, χειμῶνος δὲ πίνουσιν ὅτε ἤττον διψῶσιν; Ἡ διὰ
 τὸ μὴ γίνεσθαι ὕδατα τοῦ θέρουσιν ἐν τῇ Λιβύῃ; συνήθεις γὰρ μὴ πίνειν· τοῦ δὲ χειμῶνος διὰ
 τὸ γενέσθαι πίνει. ὃ οὖν ἐκεῖ εἴθισται, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις ἐλθόντα τὸ ἔθος σώζει. Διὰ ^{ρλα}
 10 τί τὰ πλείστα τῶν τετραπόδων ῥᾶον τοῦ ὑγροῦ τὸ ξηρὸν περίττωμα προίεται (ἀφοδεύει μὲν
 γὰρ καὶ βαδίζοντα, οὐρεῖ δὲ ἐφιστάμενα τὰ πολλὰ αὐτῶν); Ἡ ὅτι τοῖς μὲν θήλεσιν ἡ μήτρα
 τῆς κύστεως ἔμπροσθεν ἐστίν, τοῖς δ' ἄρρεσιν οὐ; τῇ γὰρ ξηρᾷ περιττώσει κατ' εὐθυωρίαν ἐστίν
 ἐκ τῆς κοιλίας εἰς τὴν ἔδραν ἢ φορὰ, διὸ ῥαδίως ἐκρεῖ· τὰ δ' οὖρα καὶ καμπὴν ποιεῖ τοῦ γούν
 αἰδοίου εἰς τοῦ ἔμπροσθεν ἀνενηνεγμένου· ἐρμήσαντα οὖν ἐκ τῆς κύστεως τὰ ὑγρά καὶ προσπί-
 15 πτοντα τοῖς καταντικρῦ τόποις ἀναχωρεῖ πολλάκις, ἀν μὴ ἐπιστάντα τὰ ζῶα τῷ πνεύματι
 316 ἀναπῶσθαι· διὸ καὶ οἱ ἵπποκόμοι ἐφιστᾶσιν ἐν τῷ οὐρεῖν τὰ ὑποζύγια. σημεῖον δέ· τὰ μὲν
 θήλεα τῶν ἄρρένων ὑπόζυγιον ἐστίν οὐρητικώτερα διὰ τὸ τῇ ἔδρᾳ τὸ αἰδοῖον ἐν ταυτῷ τόπῳ
 κείσθαι· τῶν δὲ τετραπόδων τὰ μονώνυχα ἐστὶ δυσουρητικώτερα διὰ τὸ τε τοῦ οὐρου πάχος
 20 τὴν τροφήν φυσαῖται τὴν κοιλίαν οἰδησάντων τῶν εἰσιόντων, ἧς διατεινύσης καὶ πνευματω-
 θεύσης οὐκ ἐμπίπτει δι' αὐτῆς τὰ ὑγρά εἰς τοὺς τῆς κύστεως πόρους. σημεῖον δὲ τὸ τε στραγγυ-
 ρυρία καὶ στρόφω ἔχθαι καὶ τὸ τοὺς ἰωμένους τὴν χειρὰ εἰς τὴν ἔδραν καθιέντας ἐκφέρειν
 κόπρον· τοῦ γὰρ πνεύματος μετὰ ταῦτα ἐξεληθόντος ἀνοίγονται οἱ τῶν ὑγρῶν πόροι. βοηθοῦσι
 δὲ τῷ πάθει καὶ λούοντες καὶ συχρὰ ἐλαύνοντες· πάντα γὰρ ταῦτα ἀπορροὴν πνευμάτων
 25 ποιεῖ ἀνοίγοντά τε τοὺς κατὰ σάρκα πόρους καὶ λεπτύνοντα τὰ ἐν αὐτοῖς ὑγρά. ἀλίσκονται
 δὲ τοῖς εἰρημένοις πάθει μᾶλλον τῶν ἄλλων τὰ μονώνυχα καὶ διὰ τὸ δύσριγα εἶναι. Διὰ τί ^{ρλε}
 τὰ ἄγρια θηρία μονόχρα; Ἡ ὅτι μᾶλλον ἀπλῆ ἢ διαίτα, αἱ δὲ ταραχώδεις καὶ ποικίλαι διαθέσεις
 χρωματίζουσι τὰ σώματα μᾶλλον; σημεῖον τούτου ἀλεκτρούνης ὅτι πολύχροοι· παμφαγώ-
 30 τатаι γὰρ τῶν ὀρνίθων. Διὰ τί οἱ πυροὶ τοῖς τετράποσι δυσδιαχωρητότεροι τῶν κριθῶν; Ἡ ^{ρλε}
 30 διὰ τοὺς ἐχίνους; ταχύ γὰρ λεαινόμενον τὸ ἄχυρον αὐτῶν λεπτονόμενον ἔχεται ἐν τοῖς ἐχίνοις

4 σημεῖον ἡ μάλιστα A || μυρικάζει ei μυρικάζει O || μεταβάλλῃ Δ sc A || 5 διὸ om MS(O)V π. καὶ πλε-
 στον. διὰ χρόνον Δ || 6 μέναντα S μέναν OV || τὰ λευκά S || τὸ μὲν θέρος P || 7 τὸν χειμῶνα P || πίνωσιν A ||
 S ὕδατος M || τὸ θέρος P || γὰρ: nonne γίνονται? || τὸν δὲ χειμῶνα P || 9 ἐκεῖ om A || ἤθισται S || 9 sq. pr. cxxxii
 om MRSV Modenensis || 10 ἀφοδεύει A || 11 θήλεσι Bγ || 12 τοῖς διαρρεύουσιν σῶ A || ἡ γὰρ (μὲν A) ξηρὰ περί-
 ττωσις ΔOP quare haud scio an desint nonnulla || 13 διὸ οὐ ἐμδ. ci. Bussem. || τὰ δ' U. τὰ libri. || τοῦ οὖν ΔO ||
 14 ἀνενηνεγμένου ΔOP || γούν ΔO || καὶ om Δ || 16 ἀναπῶσθαι P: ἀνασπῶσθαι O συναπῶσθαι A συναπῶσθαι Bussem. ||
 ἐφιστᾶσι τὰ ὑποζύγια ἐν τῷ οὐρεῖν ΔO || ὑποζύγια δ' σημεῖον δὲ P || 18 διὰ τε τὸ τοῦ O || 19 κασπῶν A || λεαινόνται
 P || 20 φυσαῖ τε O || 21. 22 στραγγυρία καὶ στρόφωσιν P || 22 ἐκφέρειν pr A ἡ φαιρεῖν a. m. A ἀφαιρεῖν Buss. ||
 23 μετὰ ταύτης Δ || ἐξεληθόντας A || ἀνοίγονται θ' οἱ Δ || 24 λούονται A || συχρὰ ἐλαύνοντες U cf. Hippiatr. p. 111.
 112. 149 συχρὰ λεαινόντες O συνευλαίνοντες P συνλεαινόνταις A συλλεαινόντες Bussem. || 26 μονόχρα P || 27
 ἡ ὅτι om Bγ ὅτι om A || μᾶλλον: ἄλλον A om Δ || διαίτη Δ || 28 χρωματίζουσαι A || τοῦτο ἀλεκτρούνης ΔP τὸ
 τῶν ἄλ. ci. Bussem. || πολύχρα Δ || 29 γὰρ om P || 30 διὰ τὸ τοῦ M || λεπτονόμενον: tenuissimum V || τῇ ἐχίνῳ P

διὰ τὴν τραχύτητα τῶν ἐχίνων· τῶν δὲ κριθῶν ἅμα συμπέτεται διὰ τὸ τῆ πέφει γίνεσθαι
 ρλδ χρόνον πλείω. Διὰ τί τὰ μονώνυχα γηράσκοντα μείζους ἰσχει τοὺς ὀδόντας ὥσπερ τὰ
 ἄλλα ἐλάττους; Ἡ ὅτι τε φύσει εὐαυξεῖς διὰ τὸ μὴ ἔχειν κέρατα, καὶ ἡ χοῦσις ὀλίγη ὑφ'
 ἧς τρέφονται, καὶ ἐπιπαραλλάσσουσι τὰς σιαγόνας, οὐχ ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ἀρίστομοι.
 ρλε Διὰ τί οὔτε πύγωνα οὔτε δασεῖαν βλεφαρίδα ἔχει οὐθέν τῶν τετραπόδων ὅσα μονώνυχα 5
 ἔστιν; Ἡ ὅτι χαίτην ἔχει ταῦτα καὶ εἰς ταύτην καταναλίσκεται αὐτοῖς ἡ ὑγρότης ἐξ ἧς αἱ
 τρίχες γίνονται; ἀδύνατον γὰρ ἔστι τὴν περιττώσιν ταύτην κινεῖσθαι ἅμα εἰς τὰναντία ἢ ἔστι
 ρλε τροφή τούτοις, ἀλλ' ἢ ἄνω ἢ κάτω καὶ ἢ πρόσθεν ἢ ὀπίσθεν. Διὰ τί τὰ τοιαῦτα μονώνυχα
 οἶον ἵπποι ἢ ὄνοι καὶ ὄρεις ἠνίκα ἂν γένηται, μένει καὶ οὐδὲν αὐξάνεται τὸ ἀπὸ τῆς ὀπλῆς
 ἄνωθεν (μὴ συμβαλλομένης δὲ τῆς ὀπλῆς μένει ἕως τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ 10
 ἐμπροσθίου σκέλους), οἱ δὲ ἄνθρωποι τούναντίον· ἐπὶ τὰ κάτω γὰρ αὐξάνονται μᾶλλον; Ἡ
 ὅτι τοὺς μὲν δεῖ ὀρθοῦς πορευέσθαι· τὰ κάτω οὖν αὐξηθῆναι ἀνάγκη, ἵνα βῶον φέρῃ τὰ ἄνω,
 ἢ οὐκ ἀναστήσονται· κατὰ δὲ τούναντίον τὰ τετράποδα διατελεῖν, ὥστε τὰ ἄνω αὐξάνεσθαι 1317
 ἀνάγκη, τὰ δὲ κάτω μένειν [ᾧ ἀναστήσονται ὀρθά]· ὥστε ὁ διὰ τὸ μὴ ὀρθὸν ἀνάγκη τοιαῦτα
 γίνεσθαι; διὸ καὶ παλῖα μὲν ὄντα βραδίως τὸ εὖς ζύονται τῷ ὀπισθίῳ ποδί, πρεσβύτερα δὲ γε- 15
 νόμενα οὐ· οἱ δ' ἄνθρωποι ἀντεστραμμένως· οὐ γὰρ δύναται μέχρις ἡλικίας τινὸς τὰ παιδία
 ρλζ κύκλω θιγεῖν τοῦ ὠτός. Διὰ τί τὰ μὲν μονώνυχα τὸ ἀπορρέον ὕδωρ πίνει, τὰ δὲ δίχληλα
 οἶον βόες τὰ συρρέοντα μᾶλλον; Ἡ ὅτι οἱ βόες χαίρουσι μᾶλλον τοῖς ἀλμυρωτέροις, διὸ καὶ
 εἰς τὴν τροφήν παρεμβάλλονται αὐτοῖς ἄλες καὶ συμμίγνυται ὁ τοιοῦτος χυμὸς· τὰ δὲ συρ-
 ρλε ῥέοντα ἔχει τὸ τοιοῦτον μᾶλλον (ὑπόστασιν γὰρ ἔχει, τὸ δ' ἀλμυρὸν ὑφίσταται διὰ τὸ βάρους)· 20
 τὰ δὲ μονώνυχα τὰ γλυκέα μᾶλλον καὶ πίνει καὶ ἄλλως προσφερομένων χαίρει; Διὰ τί
 αἱ ὕες παινόμεναι δυστριγότεραι γίνονται; Ἡ διότι καὶ οἱ παχεῖς ἄνθρωποι ὅσῳ ἂν μᾶλλον
 παχύνωνται, παρρωτέρω γίνονται τοῦ οἰκείου θερμοῦ, ὅσῳ δ' ἂν μᾶλλον τούτο πάσχωσιν, εὐ-
 ψυκτότερα τὰ ἔσχατα ἀνάγκη εἶναι, τὰ δὲ εὐψυκτα ταχὺ ἀνάγκη αἰσθάνεσθαι τοῦ ψύχους;
 ρλθ Διὰ τί ἄνθρωπος μὲν οὐ χαλαζιᾶ οὐδὲ τῶν ἄλλων ζῴων οὐδέν, αἱ δὲ ὕες τούτο πάσχωσι; 25
 Ληπτέον δὲ τὸ πάθος τί ἔστιν ἢ χαλαζήσις· ἔστι δ' οἶον τοῖς ἀθρώποις οἱ ἴουθοι, τούτο ταῖς

2 πλείω χρόνον Δ || χρόνου O || πλείονα P || τὰ om S || 3 ὅτι φύσει τε Moden. 144 || 4 ἐπὶ παραλλάτ-
 τουσι A || ἀριστόμοιοι BrM Moden. ἀριστόματοι Δ sc A || 5 οὐδὲν Moden. 144 || μονώνυχα S μόνυχα M ||
 6 ἔχει τοιαύτην P || εἰς τὴν O || αὐτῆς O || 7 τὰ ἐναντία ΔS(P) || 8 τροπή A || ἀλλὰ καὶ ἡ O Moden. ἀλλ'
 (ἢ om) A || καὶ om Δ (sc A) O Moden. || τὰ τοιαῦτα S(O)V: - τοιαῦτα P ταῦτα M οὖν τὰ Δ sc A || μονώνυχα
 S || 9 ἢ: οἱ A om S(O) ἢ οἶοι om V || ἢ καὶ P || ὄρεις Bussem. ὄρεις M ὄρεις AS(P) ὄρνιθες O αὐες V ||
 μένη P μὲν M || αὐξάνει P || τὸ om O || 10 συλλαμβανομένης Δ sc A || δὲ post μένει add. Bussem. || 11 αὐξάν-
 ται M αὐξάνεται S || 12 δεῖ ὀρθοῦς Bussem. rectos — incedere oportet V δι' ἐσθου ὡς (ὅς A) libri || necesse
 fuit V || ἵνα om P εἶναι ΔM || φέρῃ τὰ Bussem. cum V φέρεται ABr φαίνεται M || 13 κατὰ U τὰ libri || τὰ
 om Bussem. || ὥστε ἄνω BrMV || 14 ᾧ — ὀρθά (ὀρθᾶ BrM) nec sana esse nec hunc in locum quadrare puto,
 et (siue non legit siue neglexit) om V || διὰ U om libri propter rectitudinem V || μὴ ci. Bussem. μὲν
 libri || τοιαῦτα U ταῦτα ΔS(O) om P || 15 πολία Br πολιᾶ M πολλά O || μὲν ὄντα Bussem. μένοντα BrM
 iuuenilia adhuc multa V || 16 τὰ — 17 κύκλω: an τῷ ποδὸς δακτύλῳ? || 17 ὀρίγει BrM || δε om Δ || δίχληλα Br
 M et sic ubique constanter fere libri mss., nisi fallor propter canonem Arcad. p. 53, 1 || 18 ἀλμυρωτέροις Br ||
 19 ἄλες om ABrV || συμμίγνυται M || 20 τοιοῦτο O || 21 μονώνυχα Br || προσφερόμενα BrΔ || 22 καὶ om O ||
 οἱ ἄνθρωποι παχεῖς AP οἱ repetiuit Bussem. || 23 πάσχωσι τοῦτο O τ. πάσχωσι A || 26 ῥηπτέον A || ἔστι χαλα-
 ζήσις Δ sc A || ἴουθοι S ut postea || τούταις ἦσιν A || τοῖς S

ὑσὶν ἢ χαλάζισις ὥδε μετεστραμμένον· οἱ δ' ἰονθοὶ εἰσι μικροὶ δοθῆνες, διότι πολλοὶ καὶ
 διεσπαρμένοι· μεγάλα γὰρ πολλὰ χαλεπώτερον ποιῆσαι καὶ πλείονος περιττώματος ἔργον, ὥστε
 πρὶν μερισθῆναι οὕτως ἕτερον ἂν νόσημα προσηγέρθη· γίνονται δὲ οἱ ἰονθοὶ οὔτε ὡς ἀρρώστημα
 οὔτε ὡς τῶν κατὰ φύσιν, ἀλλὰ τοῖς εὐτραφέσι μὲν, τροφῆς δὲ φαύλης ὑπερβολῆ· διὸ γίνον-
 5 ται οὐ τῇ τυχοῦσῃ ἡλικίᾳ· οὔτε γὰρ παιδίοις οὔτε γέρουσι γίνονται ἰονθοὶ οὔτε τοῖς λεπτοῖς.
 τοῖς μὲν οὖν ἀνθρώποις, ὥσπερ εἴρηται, οἱ ἰονθοὶ γίνονται ἔξω διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ δέρματος·
 τοῖς δὲ ὑσὶ γίνονται μὲν δι' εὐτροφίαν, διὰ πάχος δὲ τὸ τοιοῦτον ἔσω τοῦ δέρματος τρέπεται·
 εἰ δὲ εἰσι δι' εὐτροφίαν, ὑπερβολῇ περιττώματος. ὥσπερ δὴ οἱ ἰονθοὶ φυσικαῖς ἡλικίαις γίνονται,
 οὕτω τοῖς τοιοῦτοις τῶν ζώων ἐγγίνονται αἱ χαλάζαι, ὅταν γένηται τὸ ἔτος ἔγκαιρον· τότε
 10 γὰρ ἥκιστα δύναται πέττειν ἢ ὑς τὴν τροφήν, τὸν δὲ ἄλλον χρόνον ῥᾶστα πέττει τῶν ζώων·
 διὸ καὶ πιότατόν ἐστι καὶ τὴν προχώρησιν ἐξηλλαγμένην ποιεῖται [πλείστην]. σημείον δ' ὅτι
 χαλαζώδεις εἰσὶν αἱ ὑγόσαρκοι τὰ τε περὶ τὰ σκέλη καὶ τὸν τράχηλον καὶ τοὺς ὠμούς, ἐν
 οἷς μέρεσι καὶ πλείστα γίνονται χαλάζαι. καὶ μὲν ὀλίγας ἔχη, γλυκυτέρα ἢ σὰρξ γίνεται
 διὰ τὸ εὐτροφίας εἶναι σημεῖον, ὥσπερ εἴρηται· ἐὰν δὲ πολλάς, ὑγρὰ λίαν καὶ ἄχυμος· ἀπε-
 15 πτος γὰρ ἢ τροφή ἢ λίαν πολλὴ καὶ οὐ κρατεῖται ὑπὸ τῆς φύσεως. ἐκβάλλουσι γὰρ τὰς
 χαλάζας μάλιστα ταῖς τιφαῖς· ἐστὶ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν τροφήν χρήσιμον. ὥσπερ δὲ οὐδὲ
 318 τοῖς παιδίοις γίνονται οἱ ἰονθοὶ οὐδὲ γέρουσιν, οὕτως οὐδὲ τοῖς χοίροις τοῖς γαλαθηνοῖς χαλάζα
 οὐδὲ τοῖς νεοῖς εἰ μὴ σπάνιον καὶ τότε ἐὰν ἡ μήτηρ πολλὰς ἔχη· οὐ γίνονται δὲ ταῖς λίαν ^{ρμ}
 γραίαις ὑσὶν, ἀλλὰ ταῖς παλαιότεραις. Διὰ τί οἱ ὕες μάλιστα τῶν ζώων ἀφρὸν ἀφιάσι
 20 καὶ ὀχεύουσι καὶ μαχόμενοι καὶ πορευόμενοι, καὶ οἱ ἐνόρχεις μᾶλλον ἢ οἱ ἐκτομῖαι; Ἡ ὅτι
 στενὸν ἔχει τὸν βρόγχον ὁ ὕς, ὡς δηλοῖ ἡ φωνή, καὶ φύσει πῖον ἐστίν, ὥστε πυκνὸν τὸ πνεῦμα
 ὄν καὶ πολὺ δι' ὀλίγου ἐρχεται; διὰ μὲν οὖν τὸ ὑγρὸν εἶναι σιαλοχοεῖ θερμαινόμενον, διὰ δὲ
 τὸ στενόπνου ἀσθματικόν· ἀφρὸς δ' ἐστὶ πνεύματος πυκνοῦ ἀνοδος ἐν ὑγρῷ, διὸ καὶ οἱ ἐπι-
 25 ληπτικοὶ ἀφιάσιν ἀφρὸν· κατεχόμενον γὰρ τὸ πνεῦμα ἐν τῷ πνεύμονι πνιγόμενον ἀνάγει βίαια
 τὸ ὑγρὸν. μαχομένοις μὲν οὖν ὁ θυμός, θέουσι δ' ἡ κίνησις, ὀχεύουσι δ' ἡ προθυμία ἐκθερ-
 μαίνει τὸ πνεῦμα καὶ ποιεῖ πυκνόν, τὸ δὲ πάχος διὰ τὴν στενότητα ποιεῖ πνιγμόν, ὁ δὲ πνι-
 γμὸς ἀφρὸν. Διὰ τί ὑσὶ καπρώσαις ἐὰν τις προσχέῃ ὕψος εἰς τὰ αἰδοῖα, λήγουσιν ἐπὶ χρο- ^{ρμα}
 νον τινα τῆς κάπρης; Πότερον ὅτι διὰ τὸν πόνον ἐκκόπτει τὸ ἀλγῆσαν τὴν ἐπιθυμίαν; δάκνει
 γὰρ προσχεόμενον. Ἡ ὅτι θερμότης αἰτία τοῦ πάθους καὶ ἡ φλεγμονὴ δ' ** ὑπέρθερμοι γίνον-

1 χαλαζώσαις A χαλαζώσις Bussem. || μετεστραμμένον A || πολὺ A || 2 διεστραμμένοι O || 3 ἰονθοὶ A || 3. 4 οὐθ' bis Δ || ἀρῶστ. O || 4 ὡς τὸν A || εὐτραφέσι M || δὲ om S || 6 ἀνθρώποις om O || οἱ om A || 7 immo ταῖς || γίνονται om M || 7 διὰ — 8 εὐτροφίαν om A || 8 εὐτραφίαν Br || ὑπερβολῇ BrV || δὴ U καὶ libri autem V || οἱ om AS || 9 τοιοῦτοις ζώοις P || ἐγγίοντα A γίνονται P || αἱ om Δ (sc A) S || 10 δύναται μῦς πέττειν τὴν S || ἢ ὕς U μῦς MS ὕς O om Δ sc A || 11 καὶ πρὸς τὴν χῶρισιν A || τὴν om O || πλείστην incl. U || 12 τὸν om M || 13 ὀλίγοις M || 14 εὐτροφία A εὐτροφίας Br || σημείον δ' ὥσπ. P || δὲ om MS(O) || πολλάς Bussem. cf. Arist. h. an. viii 21 p. 603^b 19 πολλὰ M πολλὴ A πολὺ Br || καὶ διάχυλος Arist. || 16 ταῖς τίφαις Bussem. cf. Arist. τὰ στίφα A ταῖς τιφαις M τ. τροφαῖς Br οὐ εἶδος V || ἔτι δὲ O || 16. 17 οὐ τοῖς O || 17 οἱ om Δ sc A || γαθηνοῖς O || χἀλαζα om A || 19 γραίαις P γεραῖαις S || 21 στενόν ἐστι A || ὁ ὕς, ὡς U ὁ ὕς P ἢ ὕς A ὡς S(O) || φύσιν M || 22 οὖν om MP || σίαλον χέεται A || δὲ om A || 23 στενόπνου A στενόπνου MO || 25 δὲ κίν. et δὲ προθ. Δ sc A || 26 καὶ om P καὶ ποιεῖ om A || δ. τ. θερμότης M || 27 προχέῃ A || λέγουσιν O || 28 τοῖς κάπροις O τῆς κάπρης M || ὅτι om AP || 29 καὶ ἢ BrM ἢ A καὶ Bussem. || φλεγμονὴ δ' U (ita scriptor appellat quibus Aristoteles ἐπασσιν τῶν αἰδίων uocare solet cf. h. an. vi 18 p. 572^b 26) φλέγμα οἱ δ' libri || ** desunt quibus φλεγμονῆς uis explicabatur || ὑπέρθερμοι (nisi praestat * ὥστε τὰ αἰδοῖα * ὑπέρθερμα) U ὑπέρθερμου AP ὑπὸθερμου ceteri

^{ρμβ} ται ταῖς ἐπιθυμίαις, τὸ δ' ὄξος σβέννυσι τὴν θερμότητα, τούτεστι τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους; Διὰ
 τί τὰ μὲν ἄλλα τετράποδα οἷον ἵπποι καὶ τὰ ὑποζύγια ἐκβάλλουσι τοὺς ἰόδοντας καὶ
 κύων περὶ ἐπτάμηνον καὶ αἶγες καὶ πρόβατα καὶ ἄνθρωποι, ὅς δὲ οὐκ ἐκβάλλει; Ἡ ὅτι
 πλατὺ ῥύγχος ἔχει καὶ ἰσχυρόν; Ἡ ὅτι τοῖς ὀδοῦσι τοῖς εὐπροσθίοις, οὗσπερ βάλλουσι μόνους,
^{ρμγ} οὐ πονεῖ μόνους τῷ γὰρ ῥύγχει ἐργάζεται. Διὰ τί ἡ ὕς ὀρχυθεῖσα ἀφρὸν ἀφίησιν ἐκ τοῦ 5
 στόματος; Ἡ ὅτι στενὸν τὸν φάρυγγα καὶ τὰς σύριγγας ἔχει, διὸ καὶ ὡσπερ πνιγομένης
 αὐτῆς ἡ φωνὴ ἐστίν; ὅταν οὖν ἐν τῇ ὀχέῳ διὰ στενῶν ἐπανή τῶν πόρων τὸ πνεῦμα
^{ρμδ} καὶ μεθ' ὑγρότητος, ἀφρὸς γίνεταί· μάλιστα γὰρ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἀφρίζει. Διὰ τί αἱ
 ἄγρια ὕες ἔλαττον τίκτουσι τῶν ἡμέρων; ἐπτά γὰρ τὸ πλεῖστον τίκτουσιν, αἱ δὲ τρισκαίδεκα.
 Ἡ ὅτι πλεονάκις τίκτουσιν αἱ ἡμέροι διὰ τὴν εὐπρίαν τῆς τροφῆς καὶ τὴν ἀλέαν τῶν τόπων, 10
^{ρμε} δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο πλείω τίκτουσιν; Διὰ τί ἄρρενες μὲν ὕες ἄγριοι πολλοὶ εἰσι, κάπροι δ'
 ὀλίγοι; Ἡ ὅτι κνησμὸς νέοις οὔσιν ἐμπίπτει εἰς τοὺς ὄρχεις διὰ μέγεθος; ζυόμενοι οὖν πρὸς
 τὰ δένδρα ἐκθλίβουσι καὶ γίνονται οὐς καλοῦσι χλούνας, ὅθεν καὶ Ὅμηρος πεποιήκεν ὄρσεν
^{ρμς} ἔπι χλούνην σὺν ἄγριον'. Διὰ τί ὕες πλαινώμεναι λειποτριχούσιν; Ἡ ὅτι πλαινώμεναι 15
 σαρκούνται μᾶλλον, τοιαῦται δὲ πέττουσι μᾶλλον, ὁ μᾶλλον δὲ πέττουσαι ἔλαττον τὸ πε-
^{ρμζ} ρίττωμα λείπουσιν, αἱ δὲ τρίχες ἐκ τῶν περιττωμάτων γίνονται; Διὰ τί οἱ ἄγριοι ὕες
 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάντες μέλανές εἰσιν, οἱ δὲ ἡμέροι οὐ; Ἡ διότι οἱ μὲν αἰεὶ ἐν τοῖς ἔλεσιν
 ὄντες ὑπὸ τοῦ βορβόρου μέλανες γίνονται (σημεῖον δ' ὅτι βιάπτε ὁ βόρβορος· καὶ γὰρ αἱ
 βακτηρίαι λευκώταται κατορυττόμεναι εἰς αὐτὸν μέλαιναι γίνονται) τῶν δ' ἡμέρων ὀλίγοι
^{ρμψ} οὕτω διάγουσιν; Διὰ τί αἱ ὕες ἐὰν μὴ φθέγγωνται θηλαζόμεναι, οὐ προῖενται γάλα; διὸ 20
 καὶ οἱ βουλόμενοι βδάλλειν αὐτὰς κεντοῦσιν. Ἡ ὅτι ἀποβιάζονται τῷ πνεύματι πάντα, καὶ
 φθέγγεται πάντα κατέχοντα τὸ πνεῦμα· τὸ δὲ τῆς ὑδὸς γάλα οὐ ῥαδίως ἐκκρίνεται (ὀλίγον
^{ρμθ} γὰρ ἂν εἰς πολλοὺς διέσπασται μαστούς), ὥστε κατὰ τὴν ἐξοδὸν δεῖται βίας. Διὰ τί τῆς
 ὕδὸς οἱ πρῶτοι μαστοὶ οἱ πρὸς τὸ στήθος εὐκρατοὶ πρὸς τὸ βδάλλειν καὶ οἱ ἐφεξῆς κατὰ λόγον,
 διὸ καὶ ὁ γενόμενος εὐθὺς τῶν χοίρων ἐπὶ τὸν πρῶτον ὄρμα καὶ ὁ αἰεὶ ἐχόμενος κατὰ λόγον, 25
 καὶ θηλάζουσιν οὕτω γε, ἐὰν μὴ ὁ κρείττων βιάσθῃται; Πότερον ὅτι θερμώτατος ὁ τόπος ὁ περὶ
 τὰ στήθη καὶ αἴτιος καὶ τοῖς ἄλλοις τῆς θερμότητος (ἀρχὴ γὰρ οὗτος); ἐπεὶ δ' ἔλκεται
 πλείστην τροφήν ὁ θερμώτατος καὶ πέττει μάλιστα, οὗτος δὲ μάλιστα τοιοῦτος, ἀνάγκη πλεῖ-
 στον γάλα καὶ γλυκύτατον ἐνταῦθα εἶναι. Ἡ οὐ μόνον τοῦτο αἴτιον, ἀλλ' ὅτι τὸ μὲν γάλα
 ἐστὶν αἷμα πεπεμμένον, ὁ δὲ τόπος ὁ περὶ τὰ στήθη αἷμα ἔχει πεπεμμένον καὶ καθαρώτατον 30

1 ταῖς ἐπιθυμίαις U τῆς ἐπιθυμίας libri γίν. τὰ τῆς ἐπ. ci. Buss. || 3 ἐπτά μηνῶν A immo τετράμηνον cf. Ar. h. n. vi 20 p. 575^a 6 || ἄνθρωπος M || 4 ἡ om AM || βίλλ. μόνον P || 5 ποιεῖ O || ἀνίσιν A || ἡ om BrM || φάρ. ἔχει καὶ Δ sc M ἔχει om A || 7 τὸ πνεῦμα U conl. p. 29, 21 om libri || 9 pauciores V ἐλάττω ci. Bussem. || τὸ om O || 11 τοῦτο om ΔV || πλεῖον A || 12 γούν O Moden. 144 || 13 ἐκθλίβουσι U cf. Ar. h. n. vi 28 p. 578^b 4, ἐκφεύγουσι libri || χλούνας S || Ὅμ. Iliad. ix 539 || πεποιήκεν om P || ὄρσεν BrM Moden. ὅς A || 14 πλαινώμενοι Δ || λειποτριχούσιν Δ || 15 alt. μᾶλλον Buss. om libri || 17 ὡς — πάντες BrV: πάντες ὡς ἐπὶ τὸ πλ. Δ || αἱ μὲν S || αἰεὶ διὰ τὸ ἐν τ. ἔλ. εἶναι Δ || 18 ὄντες U οὔσαι Br || μέλανες Buss. μέλαιναι libri || σημεῖον — 19 γίνονται om A || 18 βιάπτε M || γὰρ om Δ || 19 κατορ. δ' εἰς BrΔ || γίνονται, σημεῖον δ' ὅτι βιάπτε ὁ βόρβορος, τῶν δ' O || 20 οὔτοι A || ὕες θηλαζόμεναι ἐὰν μ. φθ. οὐ OV || 21 κιντοῦσιν A κιντοῦσιν BrM || πάντα τῷ πν. S || 22, 23 ὀλίγον τε γὰρ Δ (sc A) P || 23 (et sim. 24) μαστούς MS || διέξοδον O || 24 κατ' ὀλίγον A || 25 γενόμενος BrM || ὁ αἰεὶ U αἰεὶ ὁ Buss. ὁ om libri || 26 οὕτως Br οὔτος AM || βιάσθῃται O || θερμώτερος S(O)V || ὁ περὶ U qui circa pectus V ὁ om libri || 27 τῆς ἄλλης A || ἐπειδὴ δ' O || 28 πέττεται P || 29 γάλα ἐντ. εἶναι καὶ γλ. O || ἡ ὅτι οὐ P || 30 πεπαμμένον bis P || ἔχει αἷμα S

(ἐνταῦθα γὰρ αὐτοῦ ἡ ἀρχή), ὥστε ἐν ᾧ τὸ αἷμα καθαρώτατον, ἐν τούτῳ τὸ γάλα ἄριστον εἶναι. Διὰ τί ἡ ὕς χαίρει τοῖς δυσώδεσιν; Ἡ δὲ διότι τὰ πλατύρυγχα οὐκ αἰσθητικὰ τὴν ὄσφρησιν, τὰ δὲ μὴ αἰσθητικὰ τοῖς δριμυτέροις χαίρει; τούτων γὰρ μάλιστα μόνων αἰσθάνεται. ταῦτό δὲ πάσχουσι καὶ οἱ διεφθαρμένοι τὴν ὄσφρησιν ὑπὸ δυσωδίας οἶον σκυτοδεψοὶ καὶ ἡ κοπρολόγοι. Διὰ τί αἱ μὲν θήλειαι τῶν ἀρρένων *** ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις γένεσι τῶν ζώων δειλότερον τὸ θῆλυ τοῦ ἀρρένου πλὴν ἀρκτου καὶ παρδάλεως· ὥστε διὰ τὸν φόβον κατ' ἐπίουσι θέουσι μᾶλλον ὥσπερ οἱ παρασεύοντες τὰς χεῖρας καὶ οἱ ἀποβάλλοντες τὰ ὄπλα κἄν τι ἄλλο βάρος ἔχουσιν, οἱ δ' ἀρρενες ὡς ποιήσοντές τι· ὅμοιον γὰρ τῷ στρέφειν τὴν οὐρὰν τὸ φρίττειν ἐστίν. Διὰ τί χαλαζωθεῖσαι ὕες οὐ γίνονται παχεῖαι; Ἡ ὅτι τῆς τροφῆς ἦττον κρατεῖ τὸ σῶμα αὐτῶν; σημεῖον δ' ὅτι περιττώμα πλεῖον γίνεται αὐταῖς· αἱ γὰρ χάλαζαι ἐκ περιττωμάτων εἰσὶ πιανέται δὲ τὸ ἀπολαῦον τῆς τροφῆς μᾶλλον. Διὰ τί αἱ ὕες ὑπτιαί φερόμεναι σιγῶσι μᾶλλον; Ἡ ὅτι οὕτω φερόμεναι ἰσχύουσιν ἦττον φθέγγεσθαι μετὰ ἰσχύος· αἱ δὲ φύσει ἄφωνα οὔσαι πλείονος ἰσχύος δέονται; ἔτι δὲ φύσει ἄφωνα, δῆλον· εἰτὶ γὰρ ἔναι αἄφωνα ὅλως ὕες. Διὰ τί αἱ ὕες ἀφοδεύουσι πρότερον ἢ οὐροῦσιν; Ἡ ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅσων εὐπεπτοὶ αἱ κοιλίαι; τῆς δὲ ὑὸς πεπτική ἡ κοιλία μάλιστα. Διὰ τί αἱ μὲν ἀγριαὶ ὕες ἀπαξ τίκτουσιν, αἱ δὲ ἡμεροὶ δις; Ἡ ὅτι ἐκεῖναι μὲν ἀπλῆ ἡ τροφή γίνεται, καὶ ἀπαξ †βοτάνη, ταύταις δὲ ποικίλη καὶ πολλή, διὸ δις τίκτουσι τοῦ ἐνιαυτοῦ· ὥσπερ πλεονάκεις δις καὶ τὰ πρόβατα διὰ τὴν εὐδίαταν; Διὰ τί ἡ ὕς τοῖς δυσώδεσι χαίρει; Ἡ διὰ τὸ πλατὺν ἔχειν τὸν μυκτῆρα καὶ οὐκ ὀξύν, οὐκ αἰσθητικὸν εἶναι συμβαίνει πρὸς τὰς ὀσμάς; ὥσπερ ὄσων οἱ Φρύγες τοῖς φαύλοις οἶοις χαίρουσι, καὶ αὐτὴ ταῖς διεφθαρμέναις ὀσμαῖς καὶ σαπραῖς· αἱ τοιαῦται γὰρ ἀπτονται δριμεῖαι οὔσαι τῶν μὲν Φρυγῶν ὡς μεμολυσμένων διὰ τὸ αἰεὶ πίνειν, τῶν δὲ ὑῶν διὰ τὴν παχύτητα τῶν πέρων. Διὰ τί οἱ ἀτμητοὶ τῶν τομιῶν μείζους ἔχουσι τοὺς χαυλιόδοντας; Ἡ ὅτι αἱ θήλειαι ἐλάττους τῶν ἀρρένων ἔχουσιν, οἱ δὲ ἐκτετμημένοι μεταβάλλουσιν εἰς τὸ θῆλυ τὴν φύσιν [ὥσπερ ἂν θῆλεις ἐξ ἀρρένων γινώ-

1 ἡ αὐτοῦ S || 2 ἡ om Δ sc A || τοῖς πλατυούχοις A || αἰσθάνονται A || τὴν — 3 αἰσθητικὰ om S || 2, 3 τοῖς ὄσφρησιν A τῆς ὄσφρησεως MP τῆς αἰσθήσεως O || 3 μόνων μάλιστα O || μένον M || 4 τοῦτο Δ sc A || σκυτοδεψοὶ M || 5 deest et quaestionis de qua ex u. 9 licet coniecturam capere pars maior et solutionis || παρδέλεως Mod. 144 || 7 θέουσι A om MSModen. ceterum cf. Arist. π. πορ. ζῶων 3 p. 705^a 17 || pr. οἱ om MSMod. || alt. οἱ om A || 8 ἀρρ. ἴστανται ὡς? || ποιήσοντές τι U ποιήσοντες· τὸ (τέν O) libri nisi quod ποιήσοντες τὸ ὅμι· τὸ γὰρ στρ. Moden. || οὐρὰν Mod. || οὐρὰν καὶ τὸ P || 9 φρίττον S || οὐχὶ A || 10 πλεῖω A || αὐτοῖς S om A || γὰρ; δὲ A || χάλαζαι ἐκ om A || 11 εἰσὶ σημεῖον ἦγον αἱ χάλαζαι A unde χάλ. περιγτ. εἰσὶ σημεῖον, π. scripsit Buss. || μᾶλλον ante τὸ ἀπ. collocat S || 12 ἦττον U ἦττονα libri (ἦττονα Br) ἦττονος Bussem. cum V || φέρεσθαι A || 13 φύσει ἄφωνα Δ || πλείονος — ἄφωνα om A || οἰοὶ γὰρ A || 14 ἐπίου S ἐπίου A || prosus V ὡς ABT om Δ sc M || αἱ om A || ἀφοδεύουσιν A || 15 ὄσων O νόσων A || δὲ om A || 16 μὲν om A || ἡμεραι Br || ἐκεῖναι Δ(S?) ὅτι μὲν ἐκ. AP || ἡ U om libri || 17 καὶ — βοτ. fort. διὸ ἀπ. βατοῦνται || unica herba V || τούτοις ΔS || διὸ — ἐνιαυτοῦ cum V collocatū post πολλῆς· libri post 18 δίαταν || ὥσπερ U ὥστε libri || 18 δις καὶ U καὶ διὰ BrM καὶ δις Δ ἡ δις ci. Buss. sed cf. Ar. h. an. vi 19 || εὐδίαταν M εὐδίαταν Br (fort. εὐδίαταν?) oriparum uictum V αὐ (αὐτὴν Buss.) δίαταν A || ἡ om Δ (sc A) O || 19 καὶ om Δ sc A || αἰσθητὸν M αἰσθητικῶς δικάκεται ci. Bussem. || εἶναι συμβ. P: εἶναι διακείσθαι, O εἶναι δικάκεται Δ δικάκεται S || τὰς om Δ (sc A) O || 20 οὐν U om libri || τοῖς om O || αὐτὰ ΔO || 21 δριμεῖαι U δία P διτταὶ Δ δριμ. οὔσαι om MRS(O?) || τῶν μ. Φρ. om O τῶν μέντοι τῶν P τῶν μέντοι MR τῶν μὲν Δ sc A || ὡς· μεμολ. S: μεμολυσμένων PR μεμολυσμένης M τοῖς μεμολυσμένοις Δ (sc A) O || 23 χαυλιόδ. O || ἔχουσαι O ἔχουσι Δ || 24 ὥσπερ — γινόμε. inclusi ut dittographiam || tanquam foeminae V ὥσπερ ἀθήβεις Br ὥσπ. ἀθήβεις M ὥσπ. ἀθήβεις (nempe ἀθηβοί!) Δ sc A

μενοι]; Διὰ τί τοῖς ὑσὶν οἱ χαυλιόδοντες γίνονται; Πότερον ὥσπερ τινὲς λέγουσι, διὰ τὸ μὴ συμπίπτειν [οὐ τριβόμενοι] αὐξάνονται; ὥσπερ καὶ τοῖς ἀνθρώποις οἱ ἀν' οὗτω φύσει ὥστε παραλλάττειν τοὺς ὀδόντας, πολὺ μείζους γίνονται, οἷον καὶ τῷ γαλακτοπότῃ Σωστράτῃ μεγάλαι ἐγένοντο διὰ τὸ μὴ τριβεσθαι. *^h ὥσπερ καὶ τὰ κέρατα φύσις ἀπέδωκεν ἀλκῆς χάριν καὶ βοηθείας, *διὰ τούτο τοῖς ὑσὶ τοὺς χαυλιόδοντας; πάντα γὰρ ἔχει βοήθειαν ἀπὸ 5 τῆς φύσεως, ὥσπεροῦν ἕνια μὲν κέρασιν, ἄλλα δ' ὄνου, τὰ δ' ὀδοῦσι, καὶ τούτων τὰ μὲν οὕτως ὡς τὰ καρχαρόδοντα, τὰ δ' ἀντὶ τούτου τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει· ἅμα δὲ ταῦτα ὑπάρχει οὐθενί. [καὶ ἔστι μεταξύ ταῦτα τῶν κερασφόρων καὶ καρχαροδότων, ὥσπερ καὶ αἱ βάσεις πρὸς τὰς βάσεις] καὶ ἡ τροφή ἐκείνοις πρὸς τὰ κέρατα ** τοῦ εἰς τὸ ἔξω τοὺς ὀδόντας τρέπεσθαι. σημειῖον δ' ὅτι χαυλιόδοντες ἀντὶ κεράτων εἰσὶ καὶ *οὐχ* ὅτι ἔτυχον οὐ τριβόμενοι 10 διὰ τούτο μεγάλοι, ἀλλ' ἕνεκά τινος· οἱ γὰρ τῶν ἐλεφάντων λεγόμενοι ὀδόντες οὐκ εἰσὶν ὀδόντες ἀλλὰ κέρατα· ἀλλὰ [διὰ τὸ ἐγκεκλεισθαι] διὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ὁμοιότητα καλοῦνται ὀδόντες, καὶ οἱ γ' ἐν Καρχηδόνι ὡς κέρατα οὕτως ἐνομάζουσιν· ὅτι δ' οὐκ ὀδόντες εἰσὶ, δηλοῖ τὸ κάμπτεσθαι καὶ γλύφεσθαι, ὃ οὐχ ἕτερον τούτων πάσχει. Διὰ τί ποτε αἱ ὕες φρίττουσιν, ὅταν κυνηγῶνται; *^h ὅτι τῶν ἀγωνιάντων τὸ σῶμα συστέλλεται διὰ τὸ συνάγεσθαι 321 ὑπὸ τῆς προθυμίας *τὸ θερμὸν* καὶ βοηθεῖν αὐτῶ; καὶ αἱ τρίχες οὖν μᾶλλον ἐστήκασιν, εἰ μὴ καταπεπτῶκασιν διὰ τὸ ἐκλελύσθαι. Διὰ τί τῶν μὲν προβάτων τὰ λεπτότερα λεπτοτριχώτερα, τῶν δὲ ὠν αἱ λεπτότεραι παχυτριχώτεροι; *^h διότι αἱ μὲν διὰ τὸ φύσει εἶναι παχεῖαι ἐμπέπλανται τοὺς πόρους ὅταν παχυνθῶσι, δι' ὧν ἐκπίπτουσιν αἱ τρίχες, ὥστε ἦττον διαδύεσθαι δύνανται· τὰ δὲ πρόβατα διὰ τὸ πλείω τροφήν ἔχειν ὅταν ἦ παχέα ἢ ὅταν 20 ἦ λεπτά, πλείονα τρίχα ἔχουσι καὶ παχυτέραν· ὅταν δὲ λεπτά, λεπτήν ἀπὸ μικρᾶς τῆς τροφῆς; ἢ γὰρ θρίξ περίττωμά ἐστιν. Διὰ τί ὕες καὶ κύνες τυπτόμενοι τῶν βοῶν μᾶλλον βοῶσι; Πότερον ὅτι καὶ ἄλλως μάλιστα λυπούμενα ταῦτα; *^h ὅτι τῶν ἄλλων *μᾶλλον* θυμῶδη; δηλοῖ δὲ ἢ τε τῶν ἀγρίων ὠν ἔρμη καὶ ἢ τῶν κυνῶν ὕλακῃ. Διὰ τί οἱ ἵπποι δυσουριῶσιν; *^o ὅτι ὅσα τὴν ξηρὰν ὑπόστασιν εὐχερῶς προίεται, τὴν ὑγρὰν χαλεπῶς, οἷον πρό- 25 βата καὶ ὕες, οἱ δ' ἵπποι οὐδὲν ἦττον* τούτων· ὅσοι δὲ τὴν ὑγρὰν ῥαδίως, τὴν ξηρὰν ἐργωδῶς· ὁ δὲ κύων ἄμφω χαλεπῶς. Διὰ τί τὰς ἵππους ἐν τοῖς ἵπποφορβείοις ἀποκείρουσι τὴν χαίτην πρὸς τὰς ὀχείας; *ⁱ ἵνα ταπεινωθεῖται ὑπομείνωσι τὴν ὀχείαν τῶν ὄνων· κομῶσαι γὰρ

1 (ut 7. 10) χαυλιῶδ. O || ταῖς O || πότερον om M || ὡς καίτερ A || 2 οὐ tr. incl. U || φιλοῦσιν S habuerint V || 3 πολὺ — 4 ἐγένοντο om S || 3 πολὺ U || ἢ οὐ (οὐ Buss.) libri || γαλακτοπότῃ Δ || f. Σωστρατίδῃ || 4 ἐγίν. PR || ἢ cum V Buss. om libri || ἢ φύσις Buss. || 5 διὰ τούτου U τούτου libri sic V οὗτω ci. Buss. || ἔχειν A βοήθ. ἔχει Δ || ὑπὸ BrM || 6 ὥσπερ οὖν BrΔ οὖν et μὲν om A || τὰ δ': ἢ Δ sc A || τούτων om A || 7 ὡς: ὥσπερ BrM || ἀντὶ τούτων Δ sc A || 8 ὑπάρχει οὐθενί U πανταχόθεν libri utrimque V ἀπαντᾶ οὐδαμῶθεν ci. Buss. || καὶ — 9 τὰς βάσεις incl. U || καρχαρ. Δ || 9 καὶ ἢ — 10 τρέπεσθαι om M(OR)SV || ἐκείνοις Buss. κενῶς AP || ** deesse nonnulla statui codicis P scriptura adscita: τούτοις πρὸς τοὺς ἔξω ὀδόντας τρέπεται A || 10 καὶ οὐχ ὅτι ἔτ. οὐ Buss. non autem quod non renatos esse contigerit earque de causa ingentes V καὶ ὅτι ἔτ. ci libri || 12 ἀλλὰ διὰ — 14 πάσχει om M(OR)SV || 12 διὰ — ἐγ. incl. U || διὰ post ἐγ. om Δ || καρχαρὸν P Cf. Iuba ap. Philostr. u. Apoll. II 13. Pausan. v 12, 2 || 14 ὁ Buss. δ' P δὲ A || αἱ om A || 16 τῆς om Δ sc A || τὸ θερμὸν U om libri || αὐτῶ Δ αὐτοῦ A || 16. 17 εἰ δὲ μί, Δ || μὲν om Δ || χαλεπώτερα M || 18 λεπτοτριχῶτ. et παχυτριχῶτ. Δ || ἢ om A || 20 πλείονα Δ || 21 λεπτόν ἀπὸ Δ || 22 γὰρ: δὲ Δ sc A || 23 λυπούμενοι Δ || 23. 24 animosiora V θυμῶδη BrM θερμότερον θυμῶδη Δ sc A || 24 ὠν om Δ P || ἐργῇ Δ P || ὕλακῃ P: ὕλακτισις ΔS(O) || οἱ U om libri || 25 ὅσα om OP || προίεται P || 26 ἦττον U om libri || 27 χαλεπῶς Br || τοὺς MS || ἵπποφορβείοις Br ἵπποι φορβείοις A || 28 nempe ut V f. ἢ ἵνα || κομῶσαι Br

οὐ θέλουσιν ὑπομένειν; τότε δὲ ὡς ὅμοιοι οὐκ ἀτιμάζουσιν. Διὰ τί οἱ ἵπποι ὅταν μὲν ^{ρεδ} ἐκφεύγωσιν, οὐ κινουῦσι τὰς οὐράς· ὅταν δὲ γυμνάζονται, πολὺ; Ἡ ὅτι κίνησις τῆς οὐραῖς διὰ πόνον τοῦ σώματος ἢ διὰ κακίαν τῆς ψυχῆς; διὸ καὶ μαλακῶς ἔχοντες ἢ οἱ μαλακοὶ τὰς ψυχὰς κινουῦσιν ἄκοντες (καὶ γὰρ βία πρὸς τὴν ἵππασίαν ἄγονται)· οἱ δὲ εὐγενεῖς οὐ, ἀλλὰ 5 ἀκινήτους καὶ ὀρθὰς ἔχουσιν· ἐν δὲ τῷ ἐκφεύγειν πάντες, ἅτε ἐκουσίως καὶ τῇ ψυχῇ ὀρμῶντες εἰς τὸ πόρρω καὶ οὐδὲ ὑποδιστάζοντες, ὥστε εἰκότως ἀκίνητος ἢ οὐρά [ὀρθή]. Διὰ τί οἱ ^{ρεε} μακρὰν ἔχοντες τὴν οὐρὰν [ἀσθενῆ] καὶ μὴ δασεῖαν ἐκ τῆς φύσεως κακοὶ τὰς ψυχὰς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ; Ἡ ὅτι σημαντικὸν ἢ οὐρά τοιαύδε ἢ τοιαύδε λεγομένη, λέγω δ' εἶον ὀρθή καὶ ἀνάσιμος ἢ κινουμένη ἢ ἐστῶσα; τὰ μὲν γὰρ ἀρετῆς, τὰ δὲ κακίας σημεῖα. ἐπεὶ οὖν φύσει τοιοῦτοι οἱ 10 κακοὶ τὰς ψυχὰς, εὐθύς ἢ ἔκφυσις αὐτῶν ἀσθενῆς καὶ βραχεῖα, καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ ἐνέλιπεν ἢ φύσις· ὡς γὰρ μὴ δεῖν χρῆσασθαι τούτῳ, ἢ οὐ προστίθισιν ἢ οὐχ ὅμοιον ὁ καὶ τοῖς χρησομένοις, οἷον κέρας καὶ ὀδόντας [καὶ] ταῖς θηλείαις. Διὰ τί ὅλως σημαντικόν; Ἡ κοινότερον ^{ρεε} 322 τοῦτο πλειόνων; καὶ γὰρ ἐπὶ κυνῶν καὶ ὕων καὶ λεόντων καὶ ὅλως τῶν μαχίμων καὶ θυμωδῶν, καὶ τῶν ἀρρένων μᾶλλον ἢ θηλειῶν· τὰ μὲν γὰρ ὀρθὴν ἔχει, τὰ δὲ ἀπεστραμμένην, 15 ὥσπερ οἱ ὕες οἱ ἄρρηνες· ὁ δὲ λέων καὶ τύπτει ἑαυτόν. αἴτιον δὲ πάντων ὅτι συνέχειά τις ἀπὸ τῶν κυρίων τόπων τοῦ ζῆν, ἐν οἷς ὁ θυμὸς, εἰς ταύτην συνάπτει· συντεινομένην μὲν οὖν καὶ θερμαινομένην ἐκείνων δικνεῖται πρὸς τὸ ἔσχατον, διὸ καὶ ἀποσημαίνει τὴν διάθεσιν· θαρρύντων μὲν γὰρ ὀρθή, τῶν δὲ ἀπεστραμμένων ἢ φοβουμένων ὑπειλημμένη καὶ ὥσπερ ἅμα τῷ θυμῷ πεσοῦσα. Τὸ δ' ὅλον καὶ πρὸς εὐτολμίαν καὶ πρὸς ὕβριν καὶ φωνὴν ἔχει τινα δύναμιν 20 καὶ τόνον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Διὰ τί ἢ ἵππος ὀλιγοχρόνιος οὖσα τοῦ ἀνθρώπου πλείω ^{ρεζ} χρόνον φέρει ἐν γαστρὶ; Συμβαίνει τούτο· οὖν διὰ μίαν αἰτίαν· ἢ γὰρ ἵππος πολὺ λείπεται τῶν μακροβίων ζώων καὶ ὅτι ἀγωνώτερον· μονότοκον γάρ. Διὰ τί τῶν μὲν ἵππων οἱ ἄρρηνες ^{ρεη} χρεμετίζουσι μᾶλλον τῶν θηλειῶν, τῶν δὲ προβάτων καὶ αἰγῶν τὰ θήλεα μᾶλλον βληχᾶται· αὕτη δ' ἐν ἐκάστῳ φωνὴ ἐστίν; Ἡ ὅτι τῶν φωνῶν αἱ μὲν εἰσι θυμικαί, αἱ δὲ ἀθυμοὶ; τὰς 25 μὲν οὖν θυμικὰς οἱ ἄρρηνες μᾶλλον ἀφιαῖσιν (ἀνδρείότεροι γάρ), τὰς δ' ἀθυμοτέρας τὰ θήλεα· οἷον κοκκύζουσι μὲν οἱ ἀλεκτρυόνες, κρίζουσι δὲ αἱ ἀλεκτορίδες. ὁ μὲν οὖν χρεμετισμὸς ἐστὶ φωνὴ θυμοῦ, ἢ δὲ βλήχσις ἀσθενείας, ὥστε εὐλόγως τὴν μὲν οἱ ἄρρηνες τῶν ἵππων ἀφιαῖσι, τὴν δὲ τὰ θήλεα τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν. Διὰ τί τῶν ἵππων ἐάν τις μίαν ἢ δύο ἢ ^{ρεθ} 323 τρεῖς σπάσῃ τρίχας, πονοῦσιν; Ἡ διότι ἐκείνοις μὲν τιμὸς γίνεται (κατὰ μίαν γὰρ ἐλκόμενον

1 οὐκ ἐθέλ. M || 2 ἐκφύγωσιν BrM || τὰς οὐράς διὰ A || 3 πόνον O || 4 οὐκ A || 5 ἀκινήτους Buss. cum V εὐκινήτους libri || ἔχοντας A || ἀβ' Δ || 6 et porrecta V [καὶ] ὀρθή Buss. ὀρθή incl. U || οἱ: οὐ Br || 7 f. μικρὰν cf. u. 10 βραχεῖα || et imbecillam V καὶ ins. Buss. ego ἀσθ. inclusi repetitum e u. 10 || καὶ: εἰ ΔOV || δασεῖαι AM || 8 σημαντικὴ P || λεγ.: effecta V || δ' οἷον MS(O)V: δ' ἢ Δ sc A -δὲ P || ἀνάσιμος Br nihil significans V || 9 ἢ κιν. Δ sc A || ἢ ἐστ. Buss. || 9. 10 τοι. οἱ κακοὶ U τοιοῦτον (δὲ add. M) ὁ κακοὶ libri || 11 ὡς: ὅς A ᾧ Buss. || μὴ δεῖον U · μηδὲ libri || τοῦτο Δ sc M || ἢ οὐ — χρησομένοις: aut non faciem ac positionem (πρὸς ἄσπον χῆ θέσω) aut non similitudinem habuit quae in usum ueniat V || 11. 12 χρῆσιμους M || 12 κέρας Buss. κερὰς A καιρὸς Br MV || alterum καὶ incl. U || immo διὰ τί δ' || 13 ὅλων AM || 15 ὕες καὶ οἱ S || 18 ὑπειλημμένων A || 19 πέπτουσα (i. e. πεσσοῦσα) libri πίπτουσα ci. Bussem.: se accommodans V || εὐτολμίαν U εὐτολίαν libri || φωνή Buss. φωνῆ libri et V || 21 κροῦμα A || σ. οὖν τοῦτο P || οὖν: ἀν οὐ? || 22 καὶ om Δ sc A || ἀγωνώτερον U ἀτονώτ. libri || μονότοκον O || 23 μᾶλλον om Δ || θηλειῶν Δ || 24 αὕτη BrV || 25 ἀνδρείότεραι Δ sc A || 26 κοκκύζουσι S || 27 οἱ om MS || 28 τῶν ante αἰγ. om S || 29 laborant, sin autem multos non? V || ἐλκόμενης ΔO

ἢ δύο τὸ δέρμα οὐκ ἀκολουθοῦν τῇ ἀντιστάσει τὴν ἀλγηθόνα ποιεῖ). ὅταν δὲ ἀθρόας ἐκλύσῃ
 150 τις, οὐ γίνεταί ὁ σπασμός; τὸ γὰρ δέρμα συνακολουθεῖ. Διὰ τί αἱ ἵπποι ὅταν σκυζῶσιν
 ἐκτοπίζουσαι οὐ θέουσι πρὸς ἔω ἢ πρὸς ἐσπέραν, ἀλλὰ πρὸς ἄρκτον ἢ πρὸς μεσημβρίαν; Ἡ
 ὅτι λέγονται ἐν τῇ τοιαύτῃ διαθέσει ἐξανεμοῦσθαι; θέουσι γὰρ πρὸς ἄνεμον· τούτου γὰρ αἴτιον
 ὅτι θερμότης ἐστὶ τὸ πάθος καὶ δέονται καταψύξεως, ὥστε εὐλόγως πρὸς ἄρκτον τρέχουσι καὶ
 5 πρὸς μεσημβρίαν· μάλιστα γὰρ καὶ πλειστάκις οἱ ἐντεῦθεν πνέουσιν ἄνεμοι· νότος γὰρ καὶ
 150β βορέας αἰεὶ κατέχουσιν, οἱ δ' ἄλλοι πνέουσιν ὀλιγάκις. Διὰ τί αἱ ἵπποι ἐὰν ὀχευθεῖσαι
 βρεχθῶσιν, ἀνοχεύονται; Ἡ ὅτι συμβαίνει ψύχεσθαι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἡσθῆναι τὰ σώματα;
 φρίττοντος οὖν τοῦ σώματος κωλύεται τοῦ συλλαμβάνεσθαι τὸ σπέρμα καὶ καταψυχόμενον
 150β ὥσπερ ἀποθνήσκει φθειρομένης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως· διὰ τοῦτο πάλιν δεῖται ὀχείας. Διὰ τί 10
 τοῖς μὲν ἵπποις καὶ τοῖς ὄνοις ἐκ τῶν οὐλῶν φύονται τρίχες, τοῖς δὲ ἀνθρώποις οὐ; Ἡ ὅτι ἡ 323
 οὐλὴ κωλύει διὰ τὴν πύκνωσιν ἢ διὰ τὸ φθίνειν τὴν τροφήν; τοῖς μὲν οὖν ἀνθρώποις παντελῶς
 κωλύει διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς τριχός, τοῖς δ' ἵπποις οὐκ ἐκάλυε μὲν, ἔφθειρε δέ, διὸ καὶ
 λευκαὶ φύονται τούτοις· οὐκ ἐξῆι δὲ διὰ τὸ πλῆθος. [ἐπισκέψασθαι εἰ καὶ τοῖς βουσί].
 150γ Διὰ τί παραπλησίων ὄντων τῶν ἵππων καὶ τῶν ὄνων κατὰ τὸν χρόνον τῆς κινήσεως (ἄμφω 15
 γὰρ ἐνιαυτὸν φέρει καὶ μονότοκά ἐστι) τὸν μὲν ἵππον ἀφιάσιν ἐπὶ τὴν ὀχείαν ἄπ' ἐαρινῆς
 ἰσημερίας, τοὺς δὲ ὄνους πρὸ τροπῆς θερινῆς; Ἡ διότι οἱ μὲν ἵπποι θερμοὶ τὴν φύσιν, οἱ δὲ ὄνοι
 δύστρογοι καὶ ψυχροί; σημεῖον δὲ τούτου· οὐ γὰρ γίνονται ἐν τῇ Σκυθίᾳ ὄνοι ἐνιαυσιαίας οὖν
 τῆς κινήσεως οὔσης ἀνάγκη γενεῶν εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν. τοῖς μὲν οὖν ἵπποις τὸ ἔαρ σύμμετρον·
 οὔτε γὰρ σφάδρα ψυχρά, ἀλεινῆ δέ, ὥστε διὰ ψύχους μηδὲν πάσχειν. σκοποῦσι δὲ τὴν 20
 150δ ὀχείας ὥραν τίς ἐπιτηδεία πρὸς τὴν τροφήν τῶν τέκνων πάντες. Διὰ τί τῶν μὲν ἵππων οἱ
 ὀρθὰ τὰ σκέλη καὶ μικρὸν ἔχοντες τὸ μεσοκύνιον ἢ μέγα λίαν χωλοὶ γίνονται ταχέως, οἱ δὲ
 μέσον ἀσφαλέστατοι; Ἡ ὅτι μικρὸν μὲν ὄν οὐ παρέχει ἐνδοσιν, ἀλλ' οἷον πληγὴ γίνεταί·
 ὅτον δὲ σύμμετρον, ἐνδίδωσι, καὶ γίνεταί βασις, οὐ πληγὴ· ἐὰν δ' αὖ μείζον τοῦ καιροῦ,
 καταρρήγνυται πλείονος τοῦ βάρους ἐμπίπτουτος διὰ τὴν ἐνδοσιν; Διὸ καὶ αἱ χελῶναι ἀνό-
 150ε μοιαι, καὶ τῶν μὲν μικρῶν ἐχόντων παρεμπίπλονται τὰ σκέλη καὶ ἀνοιδεῖ, τῶν δὲ μέγα κα-
 150ε ταρρήγνυται καὶ ἀφελκεῖται ὁ τόπος οὗτος. Διὰ τί ὁ ἵππος ἐὰν ἐμέσῃ, ἀποθνήσκει; Πό-

1 τὴν ἀλγ. S || ἀθρόαν M confertim V || 2 οἱ ἵπποι P || σκυζῶσιν BrΔ || 3 ἐκτοπίζουσαι Bussem. ἐκτομίζουσαι libri
 castratae V cf. Arist. h. an. vi 18 || πρὸς τὴν ἔω ἢ τὴν ἐσπ. Δ sc A || quart. πρὸς om ΔP || 4 διαβέξῃ A || ἐξανεμοῦ-
 σθαι Br || 5 θερμότητος M || ἐστὶν ὁ τὸ A || 6 pr. καὶ om O || ἐταῦθα P || πλέουσιν M || 7 βορρᾶς Δ sc M || οἱ δ'
 ἄλλοι Bussem. alii uero V om libri || πνέουσιν U πνεῖν (ante αἱ δ' ἄλλοι) Δ πνέ' P πο εἰν AR om S(O)
 (V?) || S ψυχρᾶσαι S || ἕσθαι τὰ σ. Moden. 144 || 9 κωλύεται U κωλύει libri || τὸ σῶμα P || 12 φθίρειν Ar. pr.
 x 29 || 13 οὐ κεκάλυκε Δ || δέ om A || 14 λευκοὶ AM || ἐξῆι P licet (ἐξῆν) V || f. διὰ τροφῆς πλῆθος || ἐπισκ. —
 βουσί incl. U || ἐπισκέψασθαι AMS(P) || βουσί Br. || 16 ἐστὶν ὅτι τὸν AP || equam V || ἀπ' ἐαρινῆς U cf. Geo-
 pon. xvi 1, 3. Hippiatr. p. 55 om libri || 17 ἰσημερίας Bussem. εἰς ἡμέρας libri sub tempus V || τὰς Br. || πρὸ
 τρ. θερινῆς Bussem. ποστρέπεσθαι ῥίαις (ῥίνας A om SOV) libri pastum V || 18 γίνεταί || 19 κινήσεως S(P)V ||
 ἵπποις καὶ τὸ A || 20 οὔτε U οὔτε libri || ψυχρῶν P || ἀλεινὸς A || ψυχῶν A || πάσχει Δ sc A || 22 τὸ Moden.
 144 om BrΔ || μεσοκύνιον U cf. Hippiatr. p. 262 ἐπισκύνιον Δ ἐπισκύνιον Br Moden. || 23 μικρὸς μὲν ὄν MP ||
 24 σύμμετρον Moden. σύμμετροι AMBr || δ' αὖ ΔP: δ' οὖν S δὲ O Moden. || μείζον Bussem. μείζω AMS
 (P) μείζων O Moden. || 25 πλείονος Δ || 25. 26 ἀνόμοιαι O || 26 καὶ τῶν Moden.: τῶν BrΔ || μικρῶν S(O) ||
 παρεμπίπλονται Δ sc A πασαπίπλονται Moden. πασαπίπλονται Br περιπίπλονται M

τερον ὅτι παρὰ φύσιν; ἢ οὐ ταῦτο αἴτιον, ἀλλὰ σημεῖον ἐτέρου μείζονος; ὅτι γὰρ ἐπιθά-
 νάτως ἔχει ἐὰν ἐμέσῃ, οὐχ ὅτι ἐὰν ἐμῇ ἀποθνήσκῃ. ἢ ὅμοιον ὅσοι ἐν τοῖς εἰλεοῖς ἀν
 ἐμῶσι κόπρον; καὶ γὰρ οἱ ἵπποι ἐν τοῖς αὐτοῖς πάθει· τοῖς μὲν οὖν τὸ ἐκ τῆς κάτω κοιλίας
 σπάσαι παρὰ φύσιν (διὸ καὶ κρατοῦνται τοῖς πάθει), τοῖς δ' ὅλως τὸ ἀνεμεῖσθαι. Διὰ τί ^{ροσ}
 5 ὑπὸ διαρροίας ἐὰν ἀλῶσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποθνήσκουσιν; ἢ ὅτι μανῆ καὶ οὐ πυκνὴ ἢ σάρξ;
 σημεῖον δὲ καὶ τὸ εὐδῶρωτα εἶναι καὶ ὅλως τὸ εὐκίνητον, πλείων οὖν ἢ σύντηξις ὀρμῆς γενο-
 μένης †παρὰ τοῖς ποσὶ. Διὰ τί οἱ πρεσβῦται ἵπποι τὸ κάτω χεῖλος προτεινουσιν; ἢ ὅτι ^{ροζ}
 γηρασκόντων ἀνίεται ἢ φύσις, τὸ δὲ κάτω χεῖλος μείζον καὶ σαρκωδέστερον καὶ ἦττον πρὸς
 τῷ ὄστῳ; Διὰ τί οἱ ἵπποι θάττον οὐροῦσιν ἐν τοῖς μαλακοῖς χωρίοις ἢ ἐν τοῖς στερεοῖς; ^{ροη}
 324 Πότερον ὅτι ῥαίνονται ἦττον, φεύγει δὲ τοῦτο σφόδρα; σημεῖον δέ, ὅτι διάγει ἐπὶ πολὺ τὰ
 σκέλη, καὶ ὅταν ὑποστρωωνῆται μέλλων καθεῦδεν αἰεὶ οὐρεῖ· οὐ γὰρ τέγγεται ῥάνισιν. ἢ γίνε-
 ται μὲν καὶ τοῦτο, οὐ μὴν ἀλλ' ἔοικε μᾶλλον ἢ ἀνεσις τοῦ σώματος αἰτία εἶναι; συντεταμένον
 γὰρ οὐ προίεται τὸ σῶμα, καθάπερ οὐδὲ πονοῦντα, ἀλλ' ὥσπερ καὶ δυσουριᾶ [ἐνθένδ' ἀνήσιν
 ἐν τῷ μαλακῷ]· τὸ δὲ στερεὸν ἀντίτυπον ἔν συντονίαν γενεᾶ· ἢ τε διαγωγῇ τῶν σκελῶν καὶ
 15 ἢ πρόσνευσις τῆς ὀσφύος εἰς τὴν πρόεσιν· ἅπαντά τε γὰρ σχεδὸν τοῦτο ποιεῖ, πλὴν ὅσα ῥα-
 δίως οὐρεῖ· τὰ δὲ δύσουρα μᾶλλον εἰκότως τῶν ἄλλων. Διὰ τί οἱ ἵπποι καὶ οἱ ὄρεις καὶ ^{ροθ}
 ὅλως τὰ λόφουρα ἥκιστα δύνανται πεινᾶν; διὸ καὶ ὅταν κατακλεισθῶσι, τὰς θύρας καὶ τὰς
 φλιάς καὶ ὅλως πᾶν ξύλον κατεσθίουσιν. Ὅτι ἔχουσι θηρίδια ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ πολλὰ παρό-
 μοια ταῖς πρασκοουρίσι. ταῦτ' οὖν ἐξαναλίσκει τε τὴν τροφήν, καὶ ὅταν μηκέτι ἔχη, τῇ κι-
 20 νῆσει καὶ τῇ ζύσει τοῦ ἐντέρου πόνον παρέχει. παραπλήσιον δὲ τὸ συμβαῖνον τοῖς τὰς ἔλμιν-
 θας ἔχουσι τὰς πλατείας. Διὰ τί αἱ ἵπποι ῥᾶον φέρουσιν ἐν τῇ κινήσει ἡμίονον, καίτοι ^{ροπ}
 ἰσχυρότερον ἢ ἡμίονος; ἢ ἴσως ἀληθές δι' αὐτὸ τοῦτο, καθάπερ καὶ αἱ γυναῖκες τὰ ἄρρενα
 τῶν θηλειῶν; ἰσχυρότερα γὰρ ὄντα μᾶλλον ἐξαναλίσκει τὰ περιττώματα, τὸ δὲ βαρύνεσθαι
 καὶ πονεῖν ἀπὸ τούτων. Διὰ τί οὖν ῥᾶον ἀπαλλάττουσαι οὐ δύνανται συνεχῶς φέρειν ^{ροπα}
 25 ἡμίονον; διὸ καὶ διαλείπουσιν, ὥσπερ νεὸν λείποντες. ἢ ὅτι γηράσκει καὶ καταρρακοῦται τὰ
 σώματα θάττον ἰσχυροτέρων ὄντων, τοῦτο δὲ εὐλαβοῦνται; καὶ ἅμα τὸ μὴ δύνασθαι συνεχῶς

1 pr. ὅτι om P || τούτου AMO || ἐπιθάνατος A || 2 ὅτι ἀν A || ἀποθνήσκῃ O || ἐλεοῖς S(P) || 2, 3 ἀνεμῶσι Br ἀνε-
 μοῦσι Δ || 4 σπάσαι Br || κρατοῦνται: ἀμείωνται Δ sc A || δ' U cum V: om libri || τὸ: μὴ Δ sc A || 5 οὐ om A
 Br(V?) || 5 εὐδῶρωτον O Bussemakeri caussa monoe εὐδῶρωτα esse acc. sing. || 6 ἀκίνητον M f. ἐνικμον || 6, 7
 γεναμένης A || 7 a pedibus V confestim (nempe παρὰ πόδας!) interpr. Bussem. exspectes μαινοσάρκοις οὔσι. ||
 8, 9 πρὸς τὸν ὄστῳ A || 10 δὲ ὅτι U δὲ τὸ ΔS(O) τότε τὸ AP || διάγει U διάγειν libri || 11 τέγγεται U γίγνε-
 ται Br γίνεται Δ || ῥάνισις Bussem. quod tum nulla aspergo sequitur V || 12 συντεταμένον OV || 13 προίεται
 Bussem. προίεται libri dimittitur V || πονοῦντι Δ sc A || δυσουριᾶ Bussem. δυσουρίαν libri urinae gignitur
 difficultas V || 13 ἐνθ. — 14 μαλακῷ inclusit U || 13 ἐθεν δ' ἀν ἴσιν Br || 14 συντονία AM || γενηᾶ Bussem.
 τυῖα A τινά S(O) τινί M om P quasdam uices correspondet V || fort. πρόνευσις || πρόεσιν Bussem. πρόθεσιν
 libri || 16 ἵπποις O || ὄρνοις MS(P) ὄρνοις O ὄρνοις A || 17 λοφοῦρα Bussem. λάφουρα MS(O) λοφῆρα P λοφῆρα
 τὰ ἐκ τῶν λόφων A || δύναται M || ἀτακλασθῶσι S || 18 φλοῖα AS || ὄλω A || θυρίδια A || 18, 19 προσόμοια P
 παρ. ταῖς om S || 19 πρασκ.: indagantibus V || ταῦτ' οὖν: ταῦταις A || ἐξαναλίσκειται τὴν A || τε τὴν: τις τὴν S
 τε (om τὴν) P || 20 τὸ συμβαῖνον τοῖς U τοῦ συμβαίνοντος libri || τὰς: τοῖς Δ sc A || 21 τὰς om Δ sc A || τῇ om
 P || 21, 25, p. 36, 2 ἡμίονον Bussem. ἡμιόνων libri || 21 equos quam nullas V || 22 ἢ om Δ || ἀληθές: an ἀπλῶς? ||
 24 τούτου M || 25 διὸ δὴ καὶ S(O)V || διαλείπουσιν cf. Arist. h. an. vi 23 p. 577b 14 διαλυτοῦσιν BrM || γέον
 BrMV || λείποντες U λιπόντες Bussem. ληπούντες A λυπούντες MS(O) aegre ferentes V λυπούντα P || καταρρα-
 κοῦνται M || 26 ἅμα τῷ μὴ BrM || συνεχῶς: f. add. φέρει

τὸ ἰσχυρότερον ὥσπερ γῆν κάρπον εὐλογον, ἀλλ' ὅταν τέκη, κουφίτερον ἀπαλλάττειν. Τὸ δὲ καὶ κνίσκεσθαι ῥᾶον ἡμίονον, ὥσπερ Ἀλκίμαχος ἔφη τοὺς Κελτοὺς λέγειν, οὐκ ἀληθές· οὐ γὰρ προσδέχονται τοὺς ὄνους ὅτανπερ ἀκμάσῃ ἢ ὀρμή, δυσχεραίνουσαι τὴν ὄσμην καὶ τὸ ῥπβ ἀσύννηθες· διὸ καὶ πολλὰ δοκοῦσαι κύνει ἀναφαίνονται κεναί. Διὰ τί δὲ ῥᾶστα καὶ τάχιστα ἐκτιτρώσκει ἢ ἵππος; Ἡ ὅτι σφοδρότατον καὶ συντονώτατον, ὡσθ' ὅ τι ἂν ποιῇ, πᾶν 5 ῥπγ μετὰ βίας; ἐκ δὲ τῶν τοιούτων ἐκτιτρωσμός. Διὰ τί καὶ ἐνδίδωσι τάχιστα καὶ ἀναστρέφεται τὸ σῶμα; Ἡ ὅτι μανῆ ἢ σάρξ; ταχὺ δὲ καὶ συμπίπτει καὶ ἐγκοῦται. Ἡ περ τοῦτο αἴτιον, οἷον κατὰ τὴν κύνα καὶ τὴν αἶγα καὶ εἴ τι ἄλλο εὐκίνητον ἐπ' ἄμφω; Ἡ εἰ μὴ ταυτό, ῥπδ ἐνδέχεται τοῖς ἑτέροις δι' ἄλλας αἰτίας. Διὰ τί οἱ μὲν ποικίλοι ἵπποι ὡς ἐπίπαν ἀγενεῖς, τῶν δὲ φαλιῶν ἔνιοι γενναῖοι, καίτοι ἢ φαλιότης ποικιλία; Ἡ ὅτι ἐπ' ἔλαττον ἢ ἐξαλλαγή; 10 ἐν μικρῷ γὰρ τὸ φαλίον, ὥστε ἢ ποικιλία διὰ τὸ ἀνώμαλον ἀγενεῖς ποιεῖ· τὸ μικρὸν γὰρ 323 ῥπε οὐκ ἐνισχύον ἦττον ἐξίστησιν. Διὰ τί οἱ πῶλοι κατακλίνονται μᾶλλον ἢ οἱ πρεσβύτεροι ἵπποι; Ἡ ὅτι ῥᾶον καὶ ἀνίστανται καὶ κατακλίνονται οἱ νέοι τῶν πρεσβυτέρων· τοῦτο δ' ὅτι τοῖς μὲν πολὺ τὸ βάρος, τοῖς δ' ὀλίγον· τὰ μὲν γὰρ κῶλα οὐκ ἐπαυξάνεται τοῖς ἵπποις, τὸ ῥπς δὲ σῶμα ἐπαυξάνεται. εὐφορώτερον οὖν τὸ σῶμα τοῖς νέοις. Διὰ τί τὸ τῶν ἵππων περί- 15 τωμα ὅταν γυμνάζονται δυσωδέστερον; Πότερον ὅτι δυσέκκριτον κινεῖται ὑπὸ τῶν γυμνασιῶν, ὥσπερ ὁ ἰδρῶς ἔξω, οὕτως εἰς τὴν κοιλίαν φαῦλοι χυμοί, αἱ ποιοῦσι τὴν δυσωδίαν (ὥσπερ τοῖς καθαιρομένοις κάτω ὑπὸ φαρμάκου); Ἡ ὅτι πλείω προσφέρονται τότε καὶ ἦττον πέτ- ῥπζ τουσιν, τὰ δὲ ἀπεκτα δυσωδέστατα καὶ σήπεται θάττον; Διὰ τί ἵππος καὶ ὄνος οὐρεῖ μετὰ τὴν ὀχείαν; Ἡ διὰ τὸν πόνον; πονούντων γὰρ συρρεῖ εἰς τὴν κύστιν, πονεῖ δὲ ὄνος μὲν καὶ 20 ῥπη ἵππος διὰ τὸ μέγεθος· βοῦς δὲ διὰ τὴν συντονίαν· τὸ γὰρ σύντονον ποιεῖ πόνον. Διὰ τί ὄνος μὲν καὶ ἵππος ἐξουρεῖ τὸ σπέρμα, βοῦς δὲ οὐκ ἐξουρεῖ; Ἡ ὅτι τῷ μὲν πόρρω ἐξακοντί- ῥπθ ζεται διὰ τὴν συντονίαν, τοῖς δὲ ἐγγύς (ἅμα γὰρ πρίεται καὶ ἐξάγει); Διὰ τί τοῖς μὲν ἵπποις καὶ τοῖς ὄνοις ἐκ τῶν οὐλῶν φύονται τρίχες, τοῖς δ' ἀνθρώποις οὐ; Ἡ ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις ζῴοις ἐστὶ τὸ δέρμα μέρος τῆς σαρκός, ἀνθρώπῳ δὲ καθάπερ πάθος σαρκός; δοκεῖ γὰρ 25 αὐτῆς τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καταψυχόμενον στερεώτερον γίνεσθαι, καθάπερ τῶν ἐφθῶν ἀλεύρων αἰ γράται καλούμεναι· ἐπεὶ οὖν κακείναι εἰσιν ἄλευρον ἐφθόν, καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου καλούμενον

1 *huberem fructum* V || ἀπαλλάττειν U ἀπαλλάττει libri || 2 ἀλκίμαχος O || 3 ὅταν παρακμάσῃ BrΔ (παρακμάσῃσι cī. Bussem. deleto πῶς μὴ) ὅτι παρακμάσει A || ἢ ἰρμή U πῶς μὴ BrM παῦσμα A. Sed fateor talem expectari sententiam qualis est Aristotelis l. s. p. 577^b 16 ἐὰν μὴ τύχη τεθλακῶς ὁ ὄνος ἵππον, cf. Hippiatr. p. 56 || δυσχεραίνουσι A || 4 πολλὰ MO fort. πολλὰς cum V || κύνει; ἔχειν Δ sc A || 5 σφοδρῶτ. S || ποιῇ P || 7 μόνῃ ABrV || δὲ om S(O)V || συμπίνει M || ἦπερ: *si modo* V || 8 οἷαν AMO || κατὰ U καὶ libri *in cane* V || εὐκίνητον U *quod — facile moueatur* V συγκινήτων libri || ταυτό U ταῦτα S(P) ταῦτ' ΔO || 9 ἐνδέεται ΔP || ἐταίροις S || ἐπὶ πᾶν Br || 9 et 11 ἀγενεῖς Δ || 10 φαλιῶν et 11 φαλίον Br || 10 φαλιότης O || ποικιλία U ποικιλότης libri || ἢ ἐξαλλαγή A || 11 σφαλίον A || 12 ἐξίστησιν MS(O) *aduersatur* V || 13 ἢ ὅτι ῥᾶον U *nempe quod — facilius* V om libri || τοῦ δ' ὅτι S(P) || 15 εὐφορώτατον S(O)V || 16 *utrum quod ualde egestibilis* V || κινεῖται U (fort. ἐκκρίνεται) τε γίνεται BrM γίνεται Δ sc A ἐσθιν O || γυμνασιῶν BrΔ || 17 ὁ ἰδρῶς ἔξω: ἐν ἄλλῳ τόπῳ Δ sc A || 17 φαῦλοι εἰ χ. M κοιλίαν· φαῦλοι [γῆ] χ. Bussem. || ὥσπερ — φαρμάκου transposuit U post χυμοί collocant libri || 18 προφέρ. V || 19 quidni δυσωδέστερα? || τί ὁ ἵππος καὶ ὁ ὄνος P || 20 πονεῖ ὄνος M || 22 καὶ: ἢ BrM || 22 ἢ ἔτι — 24 ὄνοις om M || 22 τῷ U τοῖς libri *a tauris* V || 23 πρίεται U *emittunt* V ποιεῖται Δ ποιεῖ Br || 25 ἀνθρώπῳ U conl. Arist. probl. x 27 ἀνθρώπων libri || πάθος U ex Arist. *πάθος libri (nisi quod. μέσος σαρκός ἢ πάχος) A* et V *πάχος* Bussem. || 26 αὐτοῖς AV || ἐξ om Arist. || ἐφθῶν καὶ ἄλ. S

δέρμα σάρξ ἐστὶ. τραυματισθέντος δὲ ἢ τριβέντος ἀνθρώπου συμβαίνει τὴν σάρκα φθείρεσθαι καὶ πυκνοῦσθαι· διὸ ἠλλοιωμένης τῆς ἐπιπολῆς σαρκὸς οὐ τὴν αὐτὴν ἐπίφυσιν λαμβάνει τὰ τραύματα ἢνπερ καὶ ἐκ γενετῆς· ἀλλοιωθείσης δὲ αὐτῆς μὴ γίνεσθαι ἔτι τὸ ἐξ αὐτῆς οὐδὲν ἄτοπον, καθάπερ καὶ ἐκ τῶν ἀλωπεκιῶν καλουμένων· καὶ γὰρ τῆς ἐπιπολῆς σαρκὸς φθοραὶ 5 καὶ ἀλλοιώσεις εἰσὶ. τῶν δ' ὑπόζυγιων τριβέντων καὶ ὑγιαζομένων πάλιν ἀναπληροῦνται τὰ νοσώδη μέρη τοῦ σώματος τῶν αὐτῶν μὲν, ἀσθενεστέρων δὲ ἢ ἐξ ἀρχῆς. ἐπειδὴ δ' ἐστὶ καὶ τὸ δέρμα μέρος αὐτῶν, γίνονται ἂν καὶ φύονται τρίχες, λευκαὶ δὲ φύονται διὰ τὸ τὸ δέρμα ἀσθενέστερον γεγονέναι τοῦ ἐξ ἀρχῆς καὶ τὴν λευκὴν ἀσθενεστάτην εἶναι τρίχα. Διὰ τί ^{ρ9} εἰ ἐπὶ τὰ τῶν ἵππων ἔλκη κριθᾶς κατακαύσαντες καὶ λεπτύναντες ἐπιπάττουσιν, οὐ λευκὰς 10 ἀναφύουσιν αἱ οὐλαί, ἀλλ' ὁμοιοτάτας ταῖς πρότερον, ἂν τε μέλας ἂν τύχη ἂν τε ξανθὸς ὁ ὅποιος οὖν ἦ; Ἡ ὅτι λευκαὶ διαφθειρομένης τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἀρχῆς ὅθεν ἢ ἐκφυσίς, αὕτη δὲ φθείρεται διυγραينوμένη καὶ λεπτύνουσα τὸ δέρμα, τὸ δὲ τῆς κριθῆς κατάκαυμα ξηρὸν ὅν ἐξαίρει καὶ ἀναλαμβάνει ταύτην, ὅθεν ἐξομοιοῖ τὸ δέρμα τῷ ἄλλῳ, συνεξομοιωθέντος δὲ καὶ ἢ ἐκφυσίς ὁμοία; καὶ γὰρ τοῦ δέρματος ἢ ἐκφυσίς. Διὰ τί οἱ ἵπποι κατὰ τὴν ^{ρ9α} 15 ἔδραν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἀποπνύγονται; Ἡ ὅτι εὐρὺ τὸ ἔντερον ἔχουσι τὸ ἀπὸ τοῦ ἀρχοῦ; δηλοῖ δὲ ὅτι εὐμαρῶς ἀφροδενούσι βαδίζοντες· πληθύνοντα δὲ τὴν ἔδραν διαδώσει εἰς τὴν κοιλίαν, ἧς ἐπαιρομένης θλιβομένη ἢ ἀρτηρία ἀποπνίγει. Διὰ τί τὰς ἵππους καὶ τὰς ὄνους ^{ρ9β} ὅταν ὀχευθῶσι, διώκουσιν; Ἡ ὅτι οὐροῦσιν εὐθύς; συμβαίνει οὖν ἐξουρεῖν τὴν γονήν.

Appendicis loco ex Alexandri quae inscribuntur ἐπὶ τισιν ἀπορίαι καὶ λύσεις haec duo problemata nondum edita adicio:

Διὰ τί οὐ φαίνεται πληθουνομένη ἢ θάλασσα καίπερ πάντων ποταμῶν εἰς αὐτὴν ἐμβαλλόν- 45 των; Ὅτι διὰ τὸ ἐκτετάσθαι ἐπὶ τὸ πλάτος τὴν θάλατταν πολὺ τι αὐτῆς διαφορεῖται καθ' ἡμέραν ἀνωθεν μὲν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐξατμιζομένης, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς ἀναπνοομένης· διὰ γὰρ τὴν πολλὴν αὐτῆς διαφόρησιν οὐχ ὁράται πληθούσα, εἰ καὶ πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς αὐτὴν ἐμ- 25 βάλλουσι. Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης ποτὲ μὲν ὑγρὰν καὶ θερμὴν τὴν ἀτμίδα λέγει, ποτὲ δὲ ὑγρὰν 46 καὶ ψυχράν; Καὶ λέγομεν ὅτι ὑγρά καὶ ψυχρά ἐστὶ κατὰ φύσιν (τοιούτων γὰρ καὶ τὸ ὕδωρ), ὑγρά δὲ καὶ θερμὴ κατὰ συμβεβηκός, ἐπειδὴ ἐπίκτητον ἔχει τὴν θερμασίαν ὥσπερ τὸ ὕδωρ.

1 ἐστὶ· εἶναι P itaque fort. scrib. ἂν εἴη cum Arist. || ἦ; καὶ Δ sc A || 2 διὸ ἡλλ. U ex Arist. δηλλ. libri δηλλ. δὲ Bussem. Carnis porro superficie immutata V || οὐ om S(O)V || ἐπίφυσιν λαμβάνει O || 3 τὸ U ex Ar. om libri pili V || 4 ἐκ: αἱ M || γὰρ αὐταὶ τῆς Arist. || 6 νοσώδη Br: δυσώδη M νοσήματα A νεοσηκότη Buss. ex Arist. quae aegrotauerant V || ἦ om S || 7 μέρους αὐτῆς P || γίνονται U ex Arist. γίνονται libri || φύονται U ex Arist. φύονται P φύον Br φθον ΔV || τρίχες P: τρίχας ceteri || διὰ τὸ δ. M || 9 εἰ V Bussem. om libri || κριθῆν P || ἐπιπάττουσιν O || λευκὰς U λευκαὶ libri || 10 ἀναφύουσιν U ἀναφύονται ΔV γίνονται ἀναφύονται S καταφαίνονται OP || αἱ om Δ sc A || ὁμοιοτάτας U ὁμοιόταται libri || ταῖς προτέραις OP τῶν πρότερον A || τύχη: interciditne ὁ ἵππος? || 11 Ἡ U om libri || λευκαὶ U λευκὴ libri || καὶ om M || 14 ἢ post καὶ om A || immo δέρμ. ἐκφυσίς αἱ τρίχες. || 15 fort. ἐν ταῖς πλησμοναῖς || εὐρὺ om AM post ἔντερον e con. posuit Bussem. || τῆς ἀρχῆς APV || 16 εὐμαρῶς: ἀβαρῶς Δ sc A || βαδίζοντες U βαδίζοντα Br om Δ || πληθύνοντα δὲ U πολὺ ὅτα libri πολὺ οὖν τὰ κατὰ Bussem. || διαδώσει U διαδώσει BrM διαδώσει A διαδώσει Bussem. || 17 τοῦς ἵππους AOP || 17. 18 τὰς ὄν. τὰς ὀχευθείσας M || 18 Ἱατρικαὶ ἀπορίαι περὶ ζώων καὶ τετραπόδων βιβλίον d subscriptum est in P || 21 Cf. Arist. meteorol. II 2 p. 355^b 20 || καίπερ U καίτοι libri || 22 περὶ τὸ πλ. libri || τῆς θαλάττης libri || 23 ἐξατμιζομένη et ἀναπνοομένη libri || 26 καὶ λέγει ὅτι Bodl. || contraria Aristoteles meteor. I 3 p. 340^b 27 ἐστὶ γὰρ ἀτμίδος μὲν φύσις ὑγρὴν καὶ θερμὴν || 27 δὲ U om libri.

Scriptores in his problematis memorantur hie

Alcimachus p. 36, 2	Hippocrates 1, 6. 9. 3, 17
Aristoteles 37, 25	aphorism. 1, 10. 21-26. 2, 2
comicus incertus 17, 25	Homerus 30, 13
Empedocles 22, 9	? ἐν τοῖς Μηχανικοῖς 15, 11
Heraclitus 11, 16	Plato (?) 1, 27
Theognis 6, 3	

Leguntur in problematis a me editis quae in lexicis frustra quaesivi haec uerba:

ἀναπαθέω p. 27, 16	κολικός 4, 29
ἀνοχεύομαι 34, 8	λειποτριχέω 30, 14
ἀπνευσμένον ἕτερον 8, 31	λεπτόπορος 13, 16 (simul lexicis addatur ἀραιόπορος Alex. probl. I p. 253, 4. 6. 283, 23 Sylb. cet.)
ἀπνευστισμός ex em. Bussem. 12, 10; fort. scribendum etiam ἀπνευστίζη 13, 22	λυγγιάω (λυγγάω libri) 23, 20
? ἀποπνέω ex conii. Bussem. (= φῦσαν ἐκκρίνειν Alex. pr. I 33) 8, 31	† ναυτίαισις (libri) 22, 17
ἀπορρήγνυμι (-μαι) τὴν φωνήν 20, 25. 27. ἀπορρήγνυται ἢ φωνή 10, 22. 20, 25; cf. (Arist.) περὶ ἀκουστών p. 804 ^b 11. Bojes. de Ar. probl. p. 68	uerborum in νυμι formae: ἀπορρηγῦσι 20, 25. δεκρῦσι 6, 25. παρῦντο 13, 18
κάρπὸν ἀργόν 27, 19	? γῶδοῦνται 4, 18
? ἀρτίστομος (libri) 28, 24	† παραπίμπλημι (libri) 34, 26
ἀσθμός 21, 20	πέτω: πεπαμμένος (cod. P) 30, 30
δυσουρητικός 27, 18	† ποιικιλότης (libri) 36, 10
ἔξιμηής 17, 1	προβατοειδής 6, 27
ἐπεισήκω ex mea conii. 3, 25	προσκολάπτω 7, 23
εὐδιάρρutos 4, 4	? σκοτοδίνησις (cf. praef. adn. 8) 10, 16
Ζώνυσος 20, 8 cf. Ζώνυξος Lobeck. pathol. prol. p. 417	† ὑλάκτησις (libri) 32, 24
κάπηρ 29, 28	ὑποδιστάζω 33, 6
κάρωμα 26, 29	φαλιότης 36, 10
	φυσικαῖς ἡλικίαις 29, 8
	χαλάζησις 28, 26. 29, 1
	χαλβανόριον μέλι 2, 29

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA Alexander, of Aphrodisias.
3864 Spurious and doubtful works
A2Q3 Problematorum liber III et
IIII.

